

ข้อมูลเชิงสถิติประกอบการทบทวนและจัดทำ

แผนยุทธศาสตร์สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2560 - 2564 (ฉบับปรับปรุง)

นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) Thailand 4.0 เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zones: SEZs) และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) (ร่าง) ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) และยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนำมาทบทวนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 นโยบายที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) กำหนดเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างชัดเจนและยั่งยืนในระยะยาว และเป็นกรอบหลักสำหรับการจัดทำแผนต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาในมิติและแผนระดับต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน และเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลึกกันรวมกันไปสู่เป้าหมายอนาคตประเทศในระยะยาว รวมถึงภายใต้ยุทธศาสตร์แต่ละด้านจะมีแผนแม่บทสำหรับประเด็นการพัฒนา/ประเด็นปฏิรูปสำคัญ เพื่อเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ และเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทในบางประเด็นอาจมีความจำเป็นต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงสำคัญในเชิงโครงสร้างกลไกและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จึงจะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาในประเด็นนั้น ๆ ได้สัมฤทธิ์ผลเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาประเทศวางไว้ ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศให้หลุดพ้นหรือบรรเทาของสภาพปัญหาสังคม เศรษฐกิจ ความเหลื่อมล้ำ ปัญหาทุจริตและความขัดแย้ง รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีระหว่างประเทศ สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และคนไทยในประเทศให้มีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้า

สำหรับวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยที่ความมั่นคงเป็นรากฐานที่จะทำให้เกิดความมั่งคั่งและยั่งยืนได้

□ ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง ยกตัวอย่างเช่น สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต ความมั่นคงของอาหารพลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน มีการออมสำหรับวัยเกษียณ

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน (Inclusive Growth) มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ใต้เส้นความยากจน นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนกายภาพที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญให้ดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals : SDGs) มากกว่านั้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเฉพาะทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาในระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

ดังนั้น การบรรลุวิสัยทัศน์และพัฒนาประเทศไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์จำเป็นจะต้องมีการวางแผน และกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว ซึ่งประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

สำหรับยุทธศาสตร์ชาติและประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำมาตรฐานอาชีพตามคุณวุฒิวิชาชีพของประเทศ มีดังต่อไปนี้

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเอกชนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการและการท่องเที่ยว โดยให้ประเทศสามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น ขณะที่มีอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคตรวมทั้งรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก ในขณะเดียวกันจำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ทั้งในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมืองรวมถึงเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก และรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต โดยสามารถสรุปประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในส่วนที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐานอาชีพตามคุณวุฒิวิชาชีพ ได้ดังนี้

- เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ตามความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน
- พัฒนาบุคลากรที่มีทักษะ ความเชี่ยวชาญตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมการบินและอวกาศ และบริการโลจิสติกส์

- พัฒนาบุคลากรทางด้านวิจัยและพัฒนาการออกแบบ และการผลิตเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัย
- พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมทั้งเกษตรกร ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน

2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นทั้งการแก้ไขปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบันและการเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนาที่ให้ความสำคัญที่ครอบคลุมทั้งในส่วนของการพัฒนาทุนมนุษย์และปัจจัย และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างครอบคลุม โดยการพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างต่อเนื่องแม้จะออกจากระบบการศึกษาแล้ว รวมถึงความตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลายตลอดจนพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท และการปฏิรูประบบเสริมสร้างความรอบรู้และจิตสำนึกทางสุขภาพ เพื่อให้คนไทยมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง พร้อมกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยสามารถสรุป ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่มีผลต่อการจัดทำมาตรฐานอาชีพตามคุณวุฒิวิชาชีพ ได้ดังนี้

- เปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรร ผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง
- การส่งเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ โดยมุ่งการสร้างและพัฒนา นักกีฬาของชาติ การเฟ้นหานักกีฬาที่มีความสามารถ สร้างพื้นที่และโอกาสในการแข่งขันแสดงศักยภาพด้านกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา ต่อยอดความสำเร็จจากความเป็นเลิศสู่การประกอบอาชีพและมีเส้นทางอาชีพที่มั่นคง ควบคู่กับส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการกีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการความรู้และพัฒนาระบบฐานข้อมูล เพื่อนำมาใช้ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพ และนันทนาการเชิงพาณิชย์ และพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา โดยมุ่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการทั้งครูหรือผู้สอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้บริหารการกีฬา อาสาสมัครกีฬา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน สามารถถ่ายทอดความรู้ให้เด็ก

เยาวชน ประชาชนทั่วไป บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาสได้อย่างถูกต้อง และสามารถต่อยอดศักยภาพในการพัฒนาเป็นบุคลากรทางการศึกษาและนันทนาการที่มีมาตรฐานของประเทศ รวมทั้งสนับสนุนและเสริมศักยภาพรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬาและนันทนาการ การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการลงทุนและฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรมกีฬาของภูมิภาคเอเชียควบคู่กับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ

3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการตอบโจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ที่มีผลต่อการจัดทำมาตรฐานอาชีพตามคุณวุฒิวิชาชีพ คือ เพิ่มบุคลากรทางการแพทย์การพยาบาล ให้กระจายไปยังพื้นที่อำเภอ ตำบล เพื่อให้สามารถดูแลประชาชนได้อย่างทั่วถึง เพื่อสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษาโดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

ปัจจุบันคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติอยู่ระหว่างพิจารณา (ร่าง) แผนแม่บทฯ 23 ประเด็น ประกอบด้วย 1) ความมั่นคง 2) การต่างประเทศ 3) การเกษตร 4) อุตสาหกรรมที่บริการแห่งอนาคต 5) การท่องเที่ยว 6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ 7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล 8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ 9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ 10) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม 11) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต 12) การพัฒนาการเรียนรู้ 13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี 14) ศักยภาพการกีฬา 15) พลังทางสังคม 16) เศรษฐกิจฐานราก 17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม 18) การเติบโตอย่างยั่งยืน 19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ 20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ 21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ 22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม 23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม โดยแผนแม่บทตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญต่อการจัดทำและทบทวนมาตรฐานอาชีพ ได้แก่ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต การท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล เขตเศรษฐกิจพิเศษ ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต การพัฒนาการเรียนรู้ และศักยภาพการกีฬา

ประเด็น	เป้าหมายประเด็น	ตัวชี้วัดประเด็น	แผนย่อย
ประเด็นที่ 4 อุตสาหกรรมและบริการ แห่งอนาคต	1. การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ	1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม (ร้อยละ) 2. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาบริการ (ร้อยละ)	1.2 ด้านอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร - เป้าหมาย 1) การขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ - ตัวชี้วัด 1) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์เฉลี่ยต่อปี (ร้อยละ)
	2. ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น	1. ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม (ร้อยละ)	1.3 ด้านอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

ประเด็น	เป้าหมายประเด็น	ตัวชี้วัดประเด็น	แผนย่อย
		<p>2. ผลิตภาพการผลิตของภาคบริการ (ร้อยละ)</p>	<p>- เป้าหมาย</p> <p>1) การขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยี ดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์</p> <p>- ตัวชี้วัด</p> <p>1) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เฉลี่ยต่อปี (ร้อยละ)</p> <p>- เป้าหมาย</p> <p>2) ความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น</p> <p>- ตัวชี้วัด</p> <p>1) อันดับของ Digital Evolution Index ของไทย</p> <p>ด้านอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม</p> <p>- เป้าหมาย</p> <p>1) ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคโดยเฉพาะอากาศยานรุ่นใหม่</p> <p>- ตัวชี้วัด</p> <p>1) ส่วนแบ่งการตลาดของจำนวนอากาศยานที่เข้าซ่อมในภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (ร้อยละ)</p> <p>เป้าหมาย</p> <p>2) ประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานเพิ่มขึ้น (Tier)</p> <p>- ตัวชี้วัด</p> <p>1) จำนวนผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานระดับ Tier 2 Tier 3 และ Tier 4</p>
<p>ประเด็นที่ 5 การท่องเที่ยว</p>	<p>1. รายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศเพิ่มขึ้น</p> <p>2. รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น</p> <p>3. ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดย Travel & Tourism Competitiveness Index (TTCI) ดีขึ้น</p>	<p>1. สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ร้อยละ)</p> <p>2. สัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองหลักและเมืองรอง</p> <p>3. อันดับความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดย TTCI</p>	<p>1.1 ด้านท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม</p> <p>- เป้าหมาย</p> <p>1) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมขยายตัวเพิ่มขึ้น</p> <p>- ตัวชี้วัด</p> <p>1) อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (ร้อยละ)</p>

ประเด็น	เป้าหมายประเด็น	ตัวชี้วัดประเด็น	แผนย่อย
			<ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมาย 2) เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น - ตัวชี้วัด 1) จำนวนเมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม - เป้าหมาย 3) สินค้าท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น - ตัวชี้วัด 1) อัตราการขยายตัวของจำนวนสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา 1.3 ด้านท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย - เป้าหมาย 1) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้น - ตัวชี้วัด 1) อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย (ร้อยละ) - เป้าหมาย 2) อันดับด้านรายได้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย โดย Global Wellness Institute ดีขึ้น - ตัวชี้วัด 1) อันดับด้านรายได้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย - เป้าหมาย 3) สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและบริการทางการแพทย์ได้รับมาตรฐานเพิ่มขึ้น - ตัวชี้วัด 1) อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยว (ร้อยละ)

ประเด็น	เป้าหมายประเด็น	ตัวชี้วัดประเด็น	แผนย่อย
ประเด็นที่ 7 โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล	ความสามารถในการแข่งขันด้าน โครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น	อันดับความสามารถในการแข่งขัน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<p>1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมาย 1) ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง - ตัวชี้วัด 1) ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์ มวลรวมในประเทศ (ร้อยละ) - เป้าหมาย 2) ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น - ตัวชี้วัด 1) ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทย - เป้าหมาย 3) การขนส่งสินค้าทางรางเพิ่มขึ้น - ตัวชี้วัด 1) สัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางราง (ร้อยละ) - เป้าหมาย 4) การเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้น - ตัวชี้วัด 1) สัดส่วนการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง (ร้อยละ) - เป้าหมาย 5) อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนลดลง - ตัวชี้วัด 1) อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน (คนต่อ ประชากร 1 แสนคน) <p>1.3 ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมาย 1) ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น - ตัวชี้วัด 1) ร้อยละของครัวเรือนที่ใช้อินเทอร์เน็ต
ประเด็นที่ 9 เขตเศรษฐกิจพิเศษ	1. การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด	1. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ	<p>1.1 ด้านการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมาย

ประเด็น	เป้าหมายประเด็น	ตัวชี้วัดประเด็น	แผนย่อย
	2. ยกระดับการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด	ทั้งหมด เฉลี่ยช่วง 20 ปี (ร้อยละต่อปี) 1. มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดในช่วง 5 ปีแรก (ล้านล้านบาท)	1) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก - ตัวชี้วัด 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เฉลี่ยช่วง 20 ปี (ร้อยละต่อปี) - เป้าหมาย 2) การลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก - ตัวชี้วัด 1) มูลค่าการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (ล้านบาท) 1.2 ด้านการพัฒนาเขตพื้นที่ระยองเศรษฐกิจภาคใต้ - เป้าหมาย 1) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพื้นที่ระยองเศรษฐกิจภาคใต้ - ตัวชี้วัด 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ เขตพื้นที่ ระยองเศรษฐกิจภาคใต้ เฉลี่ยช่วง 20 ปี (ร้อยละต่อปี) - เป้าหมาย 2) การลงทุนในเขตพื้นที่ระยองเศรษฐกิจภาคใต้ - ตัวชี้วัด 1) มูลค่าการลงทุนในเขตพื้นที่ระยองเศรษฐกิจภาคใต้ (ล้านบาท)
ประเด็นที่ 11 ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต	คนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพ ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต	ดัชนีการพัฒนามนุษย์	1.3 ด้านการพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น - เป้าหมาย 1) วัยเรียน/วัยรุ่น มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 ครบถ้วน รู้จักคิด วิเคราะห์ รักการเรียนรู้ มีสำนึกพลเมือง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดชีวิต - ตัวชี้วัด

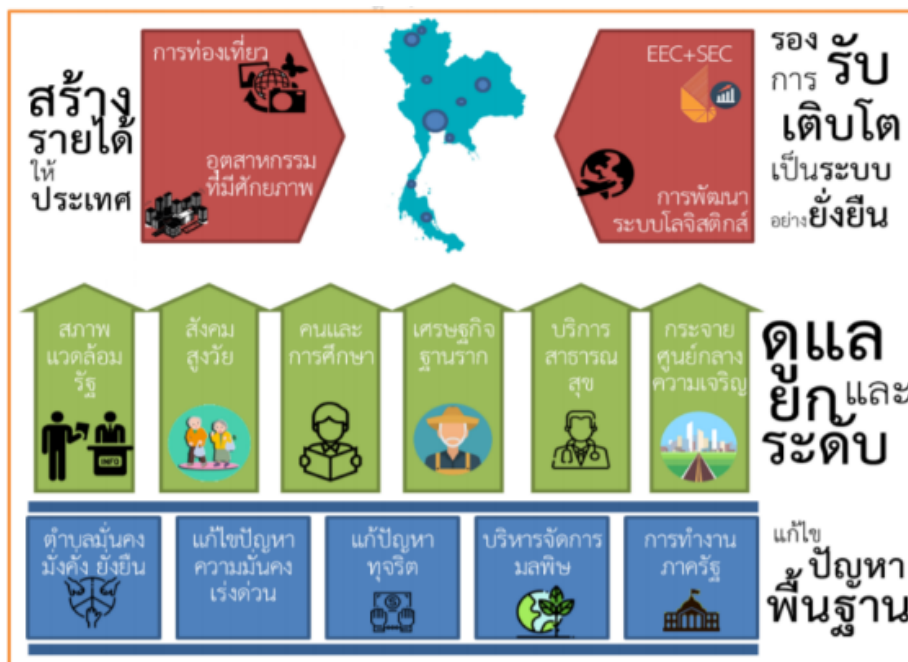
ประเด็น	เป้าหมายประเด็น	ตัวชี้วัดประเด็น	แผนย่อย
			<p>1) คะแนนความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาทุนมนุษย์ ด้านทักษะ (Skill) ของ World Economic Forum (WEF) 1.4 ด้านการพัฒนาและยกระดับ ศักยภาพวัยแรงงาน</p> <p>- เป้าหมาย</p> <p>1) แรงงานมีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิต มีทักษะอาชีพสูง ตระหนักใน ความสำคัญที่จะพัฒนาตนเองให้เต็ม ศักยภาพ สามารถปรับตัวและเรียนรู้ ใหม่ตามพลวัตของโครงสร้างอาชีพและ ความต้องการของตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น</p> <p>- ตัวชี้วัด</p> <p>1) ผลผลิตภาพแรงงาน</p> <p>- เป้าหมาย</p> <p>2) มีคนไทยที่มีความสามารถ และ เชี่ยวชาญ ต่างประเทศเข้ามาทำ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย</p> <p>- ตัวชี้วัด</p> <p>1) สัดส่วนกำลังแรงงานด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p>
			<p>1.5 ด้านการส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ</p> <p>- เป้าหมาย</p> <p>1) ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความ มั่นคงในชีวิต มีทักษะการดำรงชีวิต เรียนรู้ พัฒนาตลอดชีวิต มีส่วนร่วมใน กิจกรรมสังคม สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ สังคม</p> <p>- ตัวชี้วัด</p> <p>1) ร้อยละผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ มีงาน ทำและรายได้เหมาะสม</p>
<p>ประเด็นที่ 12 การ พัฒนาการเรียนรู้</p>	<p>1. คนไทยมีการศึกษาที่มี คุณภาพตามมาตรฐานสากล มีทักษะที่จำเป็นของโลก ศตวรรษที่ 21 สามารถใน การแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัย ใฝ่เรียนรู้อย่าง ต่อเนื่องตลอด ชีวิต</p>	<p>1. คะแนน PISA ด้านการ อ่านคณิตศาสตร์และ วิทยาศาสตร์</p> <p>2. อันดับขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ ด้านการศึกษา</p> <p>3. อันดับความสามารถใน การแข่งขันของประเทศไทย ในระดับสากลดีขึ้น</p>	<p>1.1 ด้านปฏิรูปการเรียนรู้ที่ตอบสนอง ต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21</p> <p>- เป้าหมาย</p> <p>1) คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐาน มีทักษะการเรียนรู้ และ ทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต</p> <p>- ตัวชี้วัด</p>

ประเด็น	เป้าหมายประเด็น	ตัวชี้วัดประเด็น	แผนย่อย
	2. คนไทยได้รับการพัฒนา เต็มตามศักยภาพตามความ ถนัดและความสามารถของ พหุปัญญา		<p>1) สัดส่วนครูผ่านการทดสอบสมรรถนะ รายสาขาในระดับสูงตามมาตรฐาน นานาชาติ</p> <p>2) ความแตกต่างของคะแนน PISA ใน แต่ละกลุ่มโรงเรียนลดลง</p> <p>3) อัตราการเข้าเรียนสู่ทริระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น</p>
			<p>1.2 ด้านการตระหนักถึงพหุปัญญาของ มนุษย์ที่หลากหลาย</p> <p>- เป้าหมาย</p> <p>1) ประเทศไทยมีระบบข้อมูลเพื่อการ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพตาม พหุปัญญา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา และการส่งต่อพัฒนาให้เต็มตาม ศักยภาพ</p> <p>- ตัวชี้วัด</p> <p>1) สัดส่วนสถานศึกษาที่สามารถจัดการ เรียนการสอนที่สร้างสมดุลทุกด้าน และ มีการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา พหุปัญญารายบุคคล</p> <p>2) สัดส่วนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการส่ง ต่อและพัฒนาตามศักยภาพ/พหุปัญญา</p>
ประเด็นที่ 14 ศักยภาพ การกีฬา	ใช้กีฬาส่งเสริมคนไทยให้มี สุขภาพดี มีน้ำใจนักกีฬา และ มีวินัย เคารพกฎกติกา	อายุคาดเฉลี่ยของการมี สุขภาพดีเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง	<p>1.2 ด้านการส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนา สู่ระดับอาชีพ</p> <p>- เป้าหมาย</p> <p>1) นักกีฬาไทยประสบความสำเร็จใน การแข่งขันระดับนานาชาติ</p> <p>- ตัวชี้วัด</p> <p>1) อันดับการแข่งขันกีฬาในมหกรรม กีฬาระดับนานาชาติของนักกีฬาไทย</p>
			<p>1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากรด้านการ กีฬาและนันทนาการ</p> <p>- เป้าหมาย</p> <p>1) บุคลากรด้านการกีฬาและ นันทนาการมีคุณภาพและมาตรฐาน เพิ่มขึ้น</p> <p>- ตัวชี้วัด</p> <p>1) มีบุคลากรด้านการกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬาทั่วประเทศที่ ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น</p>

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2561 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ 5/2561 มีมติเห็นชอบในหลักการของ (ร่าง) แผนแม่บทฯ จำนวน 23 ฉบับ และการกำหนดประเด็นการพัฒนาเร่งด่วนในช่วงระยะ 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติใน 15 ประเด็น โดยมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติและคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ดำเนินการปรับ (ร่าง) แผนแม่บทฯ 23 ฉบับให้มีความสมบูรณ์และครอบคลุม โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดของร่างแผนแม่บทฯ แนวทางการพัฒนา และแผนงาน/โครงการที่สามารถสะท้อนผลลัพธ์ของแผนแม่บทฯ และเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม พร้อมประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาความครอบคลุมของ (ร่าง) แผนแม่บทฯ พร้อมทั้งมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ประสานคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินการจัดทำรายละเอียดแผนงาน/โครงการภายใต้ประเด็นการพัฒนาเร่งด่วนในช่วงระยะ 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติใน 15 ประเด็น มีแผนงาน/โครงการทั้งหมด รวม 134 โครงการ

15 ประเด็นเร่งด่วนใน 5 ปีแรก (ปี พ.ศ. 2561 - 2565)

จากแผนงาน/โครงการทั้งหมดที่มีความสอดคล้องและสนับสนุนการดำเนินการตามเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ทั้ง 23 แผน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ในด้านต่าง ๆ ของ 5 ปีแรกได้สำเร็จ ประกอบด้วย 15 เรื่อง ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ การแก้ไขปัญหาพื้นฐานของประเทศ การดูแลยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน การรองรับการเจริญเติบโตอย่างเป็นระบบและยั่งยืน และการสร้างรายได้ให้กับประเทศ (ตามรูปที่ 2.1)

ที่มา: เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ ครั้งที่ 1/2561 วันศุกร์ที่ 25 มกราคม 2562

รูปที่ 1.1 15 ประเด็นเร่งด่วน 5 ปีแรก

โดยในแต่ละกลุ่มมีประเด็นเร่งด่วนใน 5 ปีแรก มีรายละเอียดดังนี้

1) กลุ่มที่ 1 การแก้ไขปัญหาพื้นฐานของประเทศ

เพื่อให้ประเทศไทยมีความเข้มแข็งในเชิงโครงสร้างและการบริหารจัดการ รวมทั้งสามารถต่อยอดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ต่อไปได้ ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

1.1 ต่าบมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

- โครงการสำคัญรองรับประเด็นเร่งด่วนในช่วง 5 ปี แรกของยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านวิชาชีพ
- โครงการสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รับผิดชอบโดยกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

1.2 การแก้ไขปัญหาความมั่นคงเร่งด่วน

1.3 การแก้ปัญหาทุจริต คอร์รัปชั่น

1.4 การบริหารจัดการมลพิษทั้งระบบ

1.5 ระบบการทำงานของภาครัฐ

2) กลุ่มที่ 2 การดูแลยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

เพื่อให้ประชาชนมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในด้านต่าง ๆ มีความพอเพียงและสามารถพึ่งพาตนเองได้ประกอบด้วย 6 ประเด็น ได้แก่

2.1 สภาพแวดล้อมของรัฐ

2.2 สังคมสูงวัย

2.3 คนและการศึกษา

- โครงการสำคัญ ได้แก่ แผนงานบูรณาการการปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรม ความซื่อสัตย์ วินัยคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะ และแผนงานบูรณาการการปรับเปลี่ยนระบบ การเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21
- โครงการสำคัญรองรับประเด็นเร่งด่วนในช่วง 5 ปีแรก ของยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านวิชาชีพ
- โครงการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพกำลังคนของประเทศด้วยระบบคุณวุฒิวิชาชีพ รับผิดชอบโดยสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)
- โครงการจัดทำและทบทวนมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพเพื่อการพัฒนากำลังคนรองรับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี รับผิดชอบโดยสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

2.4 เศรษฐกิจฐานราก เป็นการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรเพื่อเตรียมไปสู่การเป็นผู้ประกอบการในอนาคตและพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรและผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรจากฐานทรัพยากรชีวภาพ

- โครงการสำคัญรองรับประเด็นเร่งด่วนในช่วง 5 ปีแรก ของยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านวิชาชีพ
- โครงการพัฒนาผู้ประกอบการสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ รับผิดชอบโดยกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สถาบันพัฒนาผู้ประกอบการการค้ายุคใหม่
- โครงการยกระดับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมและผู้ประกอบการชุมชนสู่ผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม โดยมีโครงการย่อย ดังนี้
 - โครงการพัฒนาวิสาหกิจรายย่อยให้ประกอบธุรกิจอย่างมืออาชีพด้วยทรัพย์สินทางปัญญา รับผิดชอบโดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์
 - โครงการยกระดับ ศักยภาพธุรกิจบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูง รับผิดชอบโดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
 - โครงการยกระดับขีดความสามารถด้านบัญชีของ SMEs ไทยด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม รับผิดชอบโดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
- โครงการสร้างความเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่สู่เยาวชน รับผิดชอบโดยสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน)
- โครงการพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนอาหารและเครื่องดื่มด้านเทคโนโลยีแปรรูปเพื่อก้าวสู่ผู้ประกอบการยุคใหม่มืออาชีพ รับผิดชอบโดยกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.5 การยกระดับบริการสาธารณสุข

2.6 การกระจายศูนย์กลางความเจริญ

3) กลุ่มที่ 3 การรองรับการเจริญเติบโตอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

3.1 การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตเศรษฐกิจพิเศษ

3.2 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

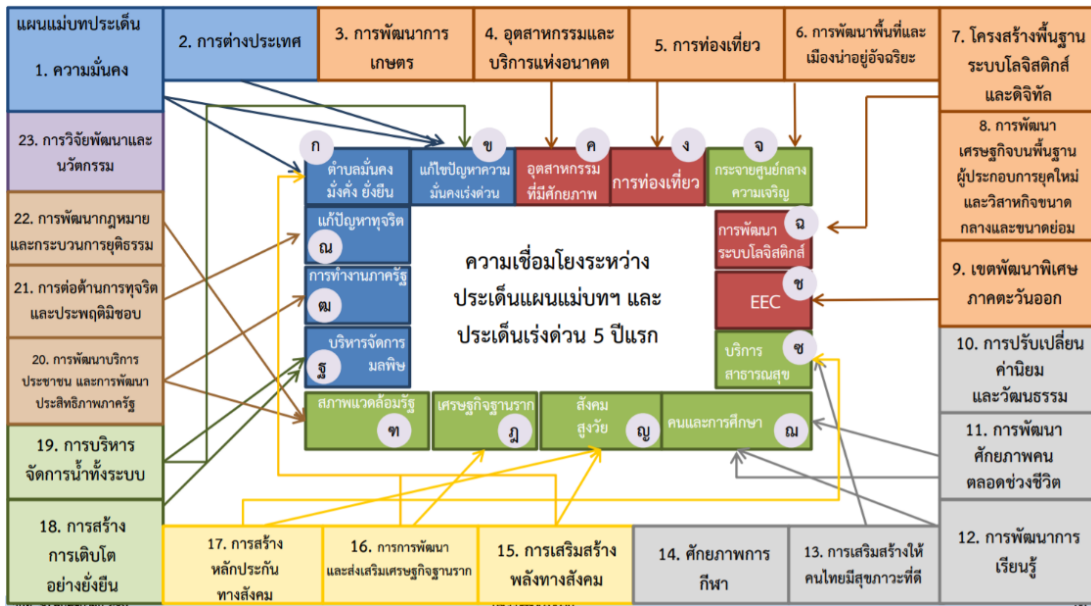
4) กลุ่มที่ 4 การสร้างรายได้ให้กับประเทศ

4.1 การท่องเที่ยว

4.2 การพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ

- โครงการสำคัญรองรับประเด็นเร่งด่วนในช่วง 5 ปีแรก ของยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านวิชาชีพ
- โครงการ “เพิ่มประสิทธิภาพผลิตภาพการผลิตและขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์” มีโครงการย่อย ดังนี้
 - โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกมไทย
 - โครงการส่งเสริมการพัฒนาบริการและขยายเครือข่ายของผู้ให้บริการโลจิสติกส์
 - โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการและธุรกิจสร้างสรรค์ยุคใหม่สู่สากล
 - โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าธุรกิจบริการ รับผิดชอบโดยสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

ทั้งนี้สามารถสรุปความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นแผนแม่บททั้ง 23 ประเด็น และประเด็นเร่งด่วน 5 ปีแรก ได้ตามรูปที่ 2.2

ที่มา: การประชุม คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติครั้งที่ 5/2561 เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2561

รูปที่ 1.2 ความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นแผนแม่บทฯ และประเด็นเร่งด่วน 5 ปีแรก

1.1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) ตั้งอยู่บนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ตลอดจนยึดหลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญคือ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” รวมถึงยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม สำหรับวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประกอบด้วย

คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบ และทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 15

□ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการ และดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ชั้นสูงใหม่ ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

□ ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ภายในปี 2563 เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

□ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านูญษ์ลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่า การลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

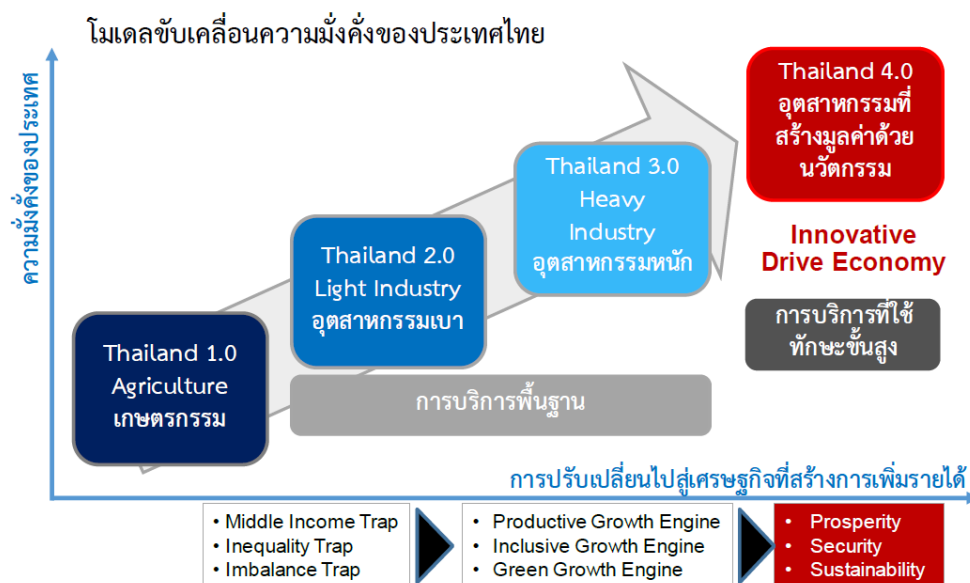
□ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมจากประชาชน ตลอดจนบทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและสามารถปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ (1) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ (2) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (3) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (4) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (5) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน (6) การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย (7) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ (8) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม (9) การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ และ (10) ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

เมื่อพิจารณาทั้ง 10 ยุทธศาสตร์ข้างต้น พบว่ามีความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพทั้งโดยตรงและโดยอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 2 ที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพพหุมนุษย และ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม และยุทธศาสตร์ที่ 10 การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

1.1.3 Thailand 4.0

ปัจจุบันประเทศไทยต้องเตรียมตัวเข้าสู่ยุคที่ 4 หรือ Thailand 4.0 ซึ่งเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยไปสู่ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” (Value-based Economy) เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก โดยประเทศไทยสามารถปรับตัวและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการดำรงชีวิต การดำเนินธุรกิจ และการบริการของภาครัฐ รวมถึงการเพิ่มศักยภาพในทุกมิติของการสร้างรายได้ เพื่อยกระดับประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง (รูปที่ 1.3)

ที่มา: สภาปฏิรูปแห่งชาติ อ้างจาก กระทรวงอุตสาหกรรม, 2559.

รูปที่ 1.3 การพัฒนาทางเศรษฐกิจยุค 1.0 ถึง 4.0

โมเดล "ประเทศไทย 4.0" ประกอบด้วยกลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ ดังต่อไปนี้

1. Productive Growth Engine เป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ High Income Country ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น Productive Growth Engine เป็นการตบโจทย์ความพยายามในการก้าวข้าม "กับดักประเทศรายได้ปานกลาง" ที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่

2. Inclusive Growth Engine เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้ โอกาส และความมั่นคงที่เกิดขึ้น โดยสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด จังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจและระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตบโจทย์ประเด็นปัญหาและความท้าทายทาง

สังคมในมิติต่าง ๆ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษีให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เป็นต้น Inclusive Growth Engine เป็นการตอบโจทยความพยายามในการก้าวข้าม "กับดักความเหลื่อมล้ำ" ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

3. Green Growth Engine การสร้างความมั่งคั่งของประเทศไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงความได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนากระบวนการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน Green Growth Engine เป็นการตอบโจทยการหลุดออกจาก "กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา" (ระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม) ที่กำลังเผชิญอยู่ ณ ขณะนี้

ทั้ง 3 กลไกขับเคลื่อน "ประเทศไทย 4.0" จะปรับเปลี่ยนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง เป็นความมั่งคั่งที่กระจาย ตลอดจนเป็นระบบเศรษฐกิจสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของการเป็น "ประเทศโลกที่หนึ่ง" ในศตวรรษที่ 21 ประเทศไทย 4.0 จึงเป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ

1. เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรและเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)
2. เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่ภาครัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง
3. เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services
4. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

ผลกระทบของ Thailand 4.0 ต่อการจัดทำมาตรฐานอาชีพตามคุณวุฒิวิชาชีพ เกิดจาก Thailand 4.0 ได้กำหนดเป้าหมายครอบคลุมใน 4 มิติ ดังนี้

- ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ เป็น “ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการสร้างมูลค่า” (Value - Based Economy) ส่งเสริมภาคการผลิตให้ไปสู่การพัฒนาสินค้าเชิงนวัตกรรม ขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ และยกระดับภาคบริการไปสู่บริการคุณค่าสูงที่อยู่บนฐานของความรู้และความเชี่ยวชาญ โดย “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” คือ การปรับโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” เป็น “ทำน้อย ได้มาก” นันหมายถึงการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน 3 มิติสำคัญ คือ 1) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” 2) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม 3) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

- ความอยู่ดีมีสุขทางสังคม เป็น “สังคมที่เดินหน้าไปด้วยกัน ไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง” (Inclusive Society) เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักความเหลื่อมล้ำ ด้วยการสร้างความมั่นคงผ่านกลไกการกระจายรายได้ โอกาสและความมั่งคั่งอย่างเท่าเทียม (Inclusive Growth Engine) โดยเน้นการปรับเปลี่ยนจากความมั่งคั่งที่กระจุกเป็นความมั่งคั่งที่กระจายด้วยการเติมเต็มศักยภาพของผู้คนในสังคม เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคม และฟื้นความสมานฉันท์และความเป็นปึกแผ่นของคนในสังคม ให้กลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง
- การยกระดับคุณค่ามนุษย์ ด้วยการพัฒนาคนไทยให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21” ควบคู่ไปกับการเป็น “คนไทย 4.0 ในโลกที่หนึ่ง” คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 คือ คนไทยที่มีปัญญาที่เฉียบแหลม (Head) มีทักษะการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นเงื่อนไขที่จำเป็นในการเตรียมคนไทย 4.0 สูโลกที่หนึ่ง ซึ่งจะครอบคลุมการปรับเปลี่ยนใน 4 มิติดังต่อไปนี้
 1. โลกกำลังปรับเปลี่ยนจาก “One Country, One Destiny” เป็น “One World, One Destiny” เปลี่ยนคนไทย จากแบบ Thai-Thai เป็นคนไทยแบบ Global Thai ที่มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย พร้อม ๆ กับมีกรอบความคิดที่เป็นสากล สามารถยืนอย่างมีศักดิ์ศรีในเวทีโลก
 2. โลกกำลังปรับเปลี่ยนจาก “Analog Society” เป็น “Digital Society” เปลี่ยนคนไทย จาก Analog Thai เป็นคนไทยที่เป็น Digital Thai เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตเรียนรู้ ทำงาน และประกอบธุรกิจ ได้ ทั้งในโลกจริงและโลกเสมือนจริง
 3. เพื่อให้สามารถอยู่ใน Global/Digital Platform ที่มีชุดของโอกาส ภัยคุกคาม เงื่อนไข และข้อจำกัดชุดใหม่ จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนคนไทยจากคนไทยที่มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำกัด เป็นคนไทยที่มีความรู้ และทักษะสูงมีความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรม
 4. เพื่อให้สามารถอยู่ในโลกศตวรรษที่ 21 อย่างเป็นปกติสุข จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนคนไทย จากคนไทยที่มองเน้นประโยชน์ส่วนตน เป็นคนไทยที่มีจิตสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีความเกื้อกูลและแบ่งปันเห็นผล (Hand) มีสุขภาพที่แข็งแรง (Health) และมีจิตใจที่งดงาม (Heart) โดยคุณสมบัตินี้คนไทย 4.0 ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 คือ
 1. ไอคิว เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 100 ภายใน 5 ปี
 2. เด็กไทยร้อยละ 70 มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานภายใน 5 ปี
 3. คะแนน PISA ขยับจากอันดับที่ 47 ใน 76 ประเทศ ขึ้นไปเป็น 1 ใน 10 ประเทศแรกภายใน 20 ปี (สะท้อนถึงระบบการศึกษาที่ล้ำหลังอย่างรุนแรงของไทย)
 4. ดัชนีการพัฒนามนุษย์ (HDI) เพิ่มจาก 0.722 (ในปี 2556) ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 89 เป็น 0.80 (กลุ่มที่มีการพัฒนามนุษย์ในระดับสูงมาก) หรือ 50 อันดับแรกภายใน 10 ปี

5. ยกระดับคุณภาพฝีมือแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนาของประเทศจำนวน 500,000 คน ภายใน 5 ปี
6. มหาวิทยาลัยไทย ติด 100 อันดับแรกของโลก จำนวน 5 สถาบัน ภายใน 20 ปี
7. นักวิทยาศาสตร์ไทย ได้รับรางวัล Nobel Prize อย่างน้อย 1 คน ภายใน 20 ปี

การรักษาสีงแวดล้อม เป็น “สังคมที่น่าอยู่” มี “ระบบเศรษฐกิจที่สามารถปรับสภาพตามภูมิอากาศ” ควบคู่ไปกับการเป็น “สังคมคาร์บอนต่ำ” อย่างเต็มรูปแบบ

ซึ่งการขับเคลื่อน Thailand 4.0 รัฐบาลได้กำหนดทิศทางการพัฒนาโมเดล Thailand 4.0 ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบไปด้วย 5 วาระ ดังนี้

วาระที่ 1 : การเตรียมคนไทย 4.0 เพื่อก้าวสู่โลกที่หนึ่ง

วาระขับเคลื่อนที่ 1.1 : การปฏิรูปการศึกษาเพื่อเตรียมคนไทยสู่โลกที่หนึ่ง

เป้าหมายการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 และการเตรียมคนไทย 4.0 สู่โลกที่หนึ่ง ผ่าน 4 ระบบนิเวศการเรียนรู้ดังกล่าวจะต้องนำไปสู่การปรับเปลี่ยนใน 3 เรื่องสำคัญประกอบไปด้วย

- 1) การปรับเปลี่ยนเป้าหมายและระบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ทั้งระบบ
- 2) การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์และทักษะครู
- 3) การปรับเปลี่ยนหลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอน

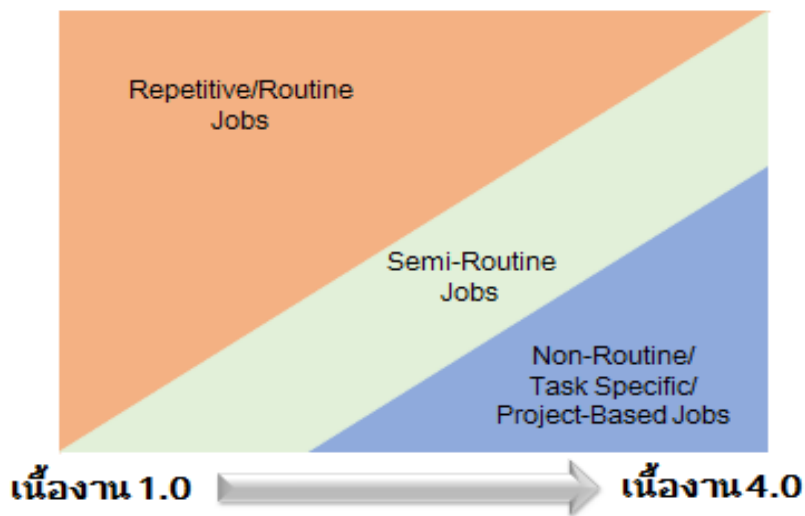
การพัฒนาสู่ “แรงงาน 4.0” ที่มีความรู้และทักษะสูง

การพัฒนาสู่ “แรงงาน 4.0” ที่มีความรู้และทักษะสูงพร้อม ๆ กับเรื่องการศึกษาขั้นพื้นฐาน การปรับเปลี่ยนและการพัฒนาทักษะและอาชีพ เป็นประเด็นที่สำคัญเพื่อรองรับพลวัตของโลกในศตวรรษที่ 21

ทักษะที่มีความสำคัญมากขึ้นในศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย Cognitive Abilities, Systems Skills, Complex Problem Solving, Content Skills, Process Skills

ในขณะที่ทักษะที่จะมีความสำคัญน้อยลงในศตวรรษที่ 21 จะประกอบด้วย Social Skills, Resource Management Skills, Technical Skills, Physical Abilities

นอกจากนี้ภายใต้กระแส Industry 4.0 งานต่าง ๆ ที่เป็น Repetitive / Routine Jobs จะค่อย ๆ ถูกแทนที่ด้วยหุ่นยนต์และ Automation

ที่มา : พิมพ์เขียวและแผนปฏิบัติการขับเคลื่อน Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
รูปที่ 1.4 การเปลี่ยนแปลงในเนื้องาน

โดยหนึ่งในยุทธศาสตร์ภายใต้ Thailand 4.0 คือ การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม และปรับเปลี่ยนแรงงานให้สอดคล้องกับ Industry 4.0 ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการ Reskilling, Upskilling และ Multiskilling ในแรงงานปัจจุบัน โดยเน้นการพัฒนาทักษะเพื่อรองรับงานที่เป็น Non – Routine / Task Special / Project – Based Jobs ให้มากขึ้น โดยรัฐบาลจะวางระบบเพื่อบูรณาการการศึกษา การฝึกอบรม การพัฒนาอาชีพให้คนไทยปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงและกำหนดเส้นทางชีวิตสู่อนาคต โดยกำหนดเป้าหมายไว้ 4 ประการ ดังต่อไปนี้

- 1) ช่วยบุคคลให้รู้ถึงทางเลือกในการศึกษา ฝึกอบรม และพัฒนาอาชีพ
- 2) พัฒนาระบบการศึกษา ฝึกอบรม และพัฒนาทักษะให้ตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
- 3) ส่งเสริมการพัฒนาเส้นทางวิชาชีพบนฐานทักษะและความเชี่ยวชาญ
- 4) สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการสร้างโปรแกรมพัฒนาทักษะอาชีพ ใน 3 ระดับด้วยกัน ประกอบด้วย โปรแกรม In School โปรแกรม Starting Work และโปรแกรม Growing Your Career

วาระขับเคลื่อนที่ 1.2 : การสร้างโปรแกรมพัฒนาทักษะอาชีพ

- โปรแกรม “ในสถานศึกษา” อาทิ Education & Career Guidance, Enhanced Internship, Individual Learning Portfolio และ Young Talent Program
- โปรแกรม “ช่วงเริ่มต้นการทำงาน” อาทิ Education & Career Guidance, Earn & Learn Program, Skill Development Credit และ Individual Learning Portfolio
- โปรแกรม “เสริมสร้างการเติบโตในอาชีพ” อาทิ Education & Career Guidance, Skills-Based Modular Course, Mid-Career Enhanced Subsidy, Sectoral Manpower Plan, Leadership Development Program, Skill Development Credit และ Individual Learning Portfolio

วาระที่ 2 : พัฒนากลยุทธ์เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

ประเทศไทยมี “ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ” ของการมีความหลากหลายทางชีวภาพ และความหลากหลายทางวัฒนธรรมเมื่อเทียบกับหลายประเทศ อย่างไรก็ตาม ภายใต้การแข่งขันของระบบเศรษฐกิจโลก ดังเช่นในปัจจุบัน โอกาสที่จะใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบจะมีอยู่จำกัด ความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับเปลี่ยนความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบดังกล่าวให้เป็น “ความได้เปรียบเชิงแข่งขัน” ด้วยการขับเคลื่อนผ่านองค์ความรู้ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์

สิบอุตสาหกรรมแห่งอนาคต ภาครัฐได้เล็งเห็นความสำคัญในประเด็นนี้ จึงได้กำหนดให้มีการพัฒนา 10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคตดังต่อไปนี้

การต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิม (The First S-Curves) เป็นอุตสาหกรรมซึ่งมีฐานที่แข็งแกร่งอยู่แล้วในระดับหนึ่ง แต่จำเป็นต้องต่อยอดให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และรังสรรค์นวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก ประกอบด้วย

- อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-Generation Automotive)
- อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)
- อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)
- การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture & Biotechnology)
- อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต (Food for the Future)

การสร้าง 5 อุตสาหกรรมใหม่ (The New S-Curves) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถ ให้มีศักยภาพรองรับการแข่งขันในอนาคต ประกอบด้วย

- อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics)
- อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation & Logistics)
- อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels & Biochemicals)
- อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)
- อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

จาก 10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคต สู่ 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย

เป้าหมายหลักของ Thailand 4.0 คือ การปรับเปลี่ยนเชิงโครงสร้าง จากการ “ปักชำ” สู่การมี “รากแก้ว” ของตนเอง ดังนั้น ภายใต้ 10 อุตสาหกรรมแห่งอนาคต รัฐบาลมีนโยบายสำคัญในการปรับเปลี่ยนจาก “ระบบเศรษฐกิจที่พึ่งพาเทคโนโลยีจากภายนอกเป็นส่วนใหญ่” สู่ “ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองในระดับที่เหมาะสม”

“Thailand 4.0” จึงเป็นการพัฒนาเครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการแปลง “ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ” (Comparative Advantage) ของประเทศไทยที่มีอยู่ 2 ด้านคือ “ความหลากหลายเชิงชีวภาพ” (Biodiversity) และ “ความหลากหลายเชิง

วัฒนธรรม” (Cultural Diversity) ให้เป็น “ความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน” (Competitive Advantage) โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น “5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย” ประกอบด้วย

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness and Bio-Med)
3. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และเทคโนโลยีเมคาทรอนิกส์ (Smart Devices, Robotics & Mechatronics)
4. กลุ่มดิจิทัล Internet of Things ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, Internet of Things, Artificial Intelligence & Embedded Technology)
5. กลุ่มเศรษฐกิจสร้างสรรค์ วัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services)

โดยความต้องการกำลังคนที่มีความรู้และทักษะสูงของ 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในห้วง 20 ปี มีการประมาณการไว้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 กลุ่มที่ 1 เกษตรและอาหาร ใช้เทคโนโลยีชีวภาพ (Food & Agriculture - Biotech)

สาขา	5 ปี	10 ปี	15 ปี	20 ปี
วิศวกรการเกษตร	1,000	5,000	10,000	20,000
วิศวกร/นักวิทยาศาสตร์อาหาร	2,000	10,000	20,000	50,000
นักเกษตรศาสตร์สมัยใหม่	10,000	30,000	50,000	100,000
นักเศรษฐศาสตร์การเกษตร/การตลาด	1,000	5,000	10,000	20,000
นักวิชาการเกษตร/นักวิชาชีพเกษตร	5,000	10,000	20,000	50,000

ที่มา : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2559

ตารางที่ 1.2 กลุ่มที่ 2 สุขภาพ ใช้เทคโนโลยีชีวการแพทย์ (Health & Wellness – Biomedical)

สาขา	5 ปี	10 ปี	15 ปี	20 ปี
วิศวกรชีวการแพทย์	1,000	5,000	10,000	20,000
วิศวกรหุ่นยนต์การแพทย์	500	2,000	5,000	10,000
เภสัชกรผลิตยาและวัคซีน	500	2,000	5,000	10,000
นักออกแบบอุปกรณ์การแพทย์	500	2,000	5,000	10,000
ช่างซ่อมหุ่นยนต์การแพทย์	1,000	5,000	10,000	20,000

ที่มา : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2559

ตารางที่ 1.3 กลุ่มที่ 3 เครื่องมืออัจฉริยะและหุ่นยนต์ ใช้เทคโนโลยีเมคาทรอนิกส์ (Smart Devices & Robotics – Mechatronics)

สาขา	5 ปี	10 ปี	15 ปี	20 ปี
วิศวกรเมคาทรอนิกส์	10,000	50,000	100,000	200,000
วิศวกรระบบราง	500	5,000	10,000	30,000
วิศวกรอากาศยาน	500	2,000	5,000	10,000
ช่างรถไฟฟ้า/ระบบราง	5,000	20,000	50,000	100,000
ช่างซ่อมอากาศยาน	1,000	3,000	7,000	15,000
ช่างซ่อมหุ่นยนต์	1,000	5,000	10,000	20,000

ที่มา : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2559

ตารางที่ 1.4 กลุ่มที่ 4 ดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตออฟติง ใช้เทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital & IOT - Embedded Technology)

สาขา	5 ปี	10 ปี	15 ปี	20 ปี
วิศวกรคอมพิวเตอร์	50,000	150,000	300,000	500,000
นักวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์	10,000	30,000	70,000	100,000
วิศวกรเชิงระบบ	10,000	30,000	50,000	100,000
ช่างซ่อมระบบคอมพิวเตอร์	10,000	50,000	100,000	200,000

ที่มา : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2559

ตารางที่ 1.5 กลุ่มที่ 5 เศรษฐกิจสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ใช้ความรู้ด้านการบริการเพิ่มมูลค่า (Creative & Culture - High Value Services)

สาขา	5 ปี	10 ปี	15 ปี	20 ปี
Cultural Designer	10,000	30,000	50,000	100,000
Fashion Designer	10,000	30,000	50,000	100,000
Graphic Designer	30,000	700,000	100,000	200,000
Industrial Designer	20,000	40,000	80,000	100,000
Universal Designer	10,000	30,000	50,000	100,000
Travel Technology	10,000	50,000	80,000	120,000

ที่มา : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2559

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ประมาณการความต้องการแรงงานของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในพื้นที่ EEC ปี 2559 – เมษายน 2560 จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่จะอยู่ในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเดิมจำนวน 9,544 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 78.15 ของความต้องการทั้งหมด โดยอุตสาหกรรมยานยนต์มีความต้องการสูงสุด จำนวน 4,612 คน รองลงไปเป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ 3,043 คน อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร 1,218 คน การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ 406 คน และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี 265 คน ส่วน 5 อุตสาหกรรมอนาคตมีความต้องการ 2,669 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.85 ของความต้องการทั้งหมด โดยอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพต้องการมากที่สุดจำนวน 1,479 คน รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ 677 คน อุตสาหกรรมดิจิทัล 381 คน และอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร 132 คน

ทั้งนี้แม้ว่าจะมีการระบุถึงสาขาของการศึกษา และระดับการศึกษาที่ต้องการเอาไว้บ้างแล้วก็ตาม แต่ยังไม่ได้มีการระบุทักษะที่ต้องการ (Skill Sets) และมาตรฐานอาชีพ/ตำแหน่ง และคุณวุฒิวิชาชีพ (Competencies) เอาไว้อย่างชัดเจน ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถกำหนดแผนการผลิต/ แนวทางการผลิตได้ชัดเจน

ตารางที่ 1.6 ความต้องการแรงงานของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ EEC ปี 2559 – เมษายน 2560 จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

หน่วย : คน

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนโครงการ	ความต้องการแรงงาน	คุณวุฒิ
รวม 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย	224	12,213	
5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-curve)	123	9,544	
1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่	32	4,612	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ (การตลาด)/อาชีวศึกษา (ช่างกลโรงงาน ช่างเทคนิค/แม่พิมพ์/ฝ่ายวัดและควบคุม)/แรงงานทั่วไป (ความรู้ ป.6-ม.6)
2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	27	3,043	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า วิศวกรรมศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)/วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีสารสนเทศ
3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	9	265	ปริญญาตรี แพทยศาสตร์/ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพพยาบาล/ประกาศนียบัตรแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก/ นักเทคนิคการแพทย์/บุคลากรสนับสนุน (อาชีวศึกษา)

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนโครงการ	ความต้องการแรงงาน	คุณวุฒิ
4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ	16	406	ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรม/ไฟฟ้า/เครื่องกล เกษตรศาสตร์ พืชสวน อาชีว เครื่องกล ไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างซ่อมบำรุง เทคนิค ช่างเครื่อง ช่างคอมพิวเตอร์ เคมีปฏิบัติ ควบคุมคุณภาพ ควบคุมวัตถุดิบ/แรงงานทั่วไป ความรู้ระดับ ป.6-ม.6
5) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร	39	1,218	ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรม/ไฟฟ้า/เครื่องกล บริหารธุรกิจ อาชีวศึกษา เกษตร/ประมง และแรงงาน ทั่วไประดับ ป.6-ม.6
5 อุตสาหกรรมอนาคต (New-S-curve)	101	2,669	
1) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์	-	-	ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรม ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องกล คอมพิวเตอร์ การผลิต ควบคุม/อาชีวศึกษา เทคนิค แรงงานทั่วไป (ป.6-ม.6)
2) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์	19	677	ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ และบริหารธุรกิจ
3) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพ และเคมีชีวภาพ	63	1,479	ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ เคมี วิทยาศาสตร์เคมี/อาชีว ช่างกล ช่างเชื่อม ช่างโลหะ/ แรงงานทั่วไป (ป.6-ม.6)
4) อุตสาหกรรมดิจิทัล	11	381	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า วิศวกรรมศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)/วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์/เทคโนโลยี สารสนเทศ
5) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบ วงจร	8	132	ปริญญาตรี แพทย์ศาสตร์/ ปริญญาตรีหรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พยาบาล/เภสัชกร/ นักวิทยาศาสตร์และห้องแล็บ/ นักเทคนิคการแพทย์/บุคลากร สนับสนุน (อาชีวศึกษา)

หมายเหตุ: จัดกลุ่มประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายโดยกรมการจัดหางาน ประมวลผลโดยมูลนิธิสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง

ที่มา: แผนปฏิบัติการการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี รองรับการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ส่วนแนวโน้มความต้องการแรงงานอาชีพศึกษาของ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ในปี 2560 – 2564 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จาก 26,085 คน เป็น 45,623 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ต่อปี รวมความต้องการแรงงานอาชีพศึกษาทั้งสิ้น 175,525 คน โดยแยกเป็นแรงงานสำหรับอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพมากที่สุด คือ 35,023 คน รองลงมา คือ ยานยนต์สมัยใหม่ 34,311 คน อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ 33,820 คน การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 20,553 คน หุ่นยนต์ 15,860 คน การบินและโลจิสติกส์ 11,331 คน ดิจิทัล 9,768 คน การแปรรูปอาหาร 8,018 คน เกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ 6,806 คน และการแพทย์ครบวงจร 35 คน

ตารางที่ 1.7 ข้อมูลความต้องการแรงงานอาชีพศึกษา ภาพรวม ปี 2560 – 2564

หน่วย : คน

First S - Curve	ปีรวม	2560	2561	2562	2563	2564
1.ยานยนต์สมัยใหม่	34,311	6,628	6,832	6,852	6,525	7,474
2.อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	33,820	4,541	5,523	6,852	7,430	9,474
3.การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	20,553	2,382	3,770	4,325	4,553	5,523
4.การแปรรูปอาหาร	8,018	985	1,253	1,563	1,853	2,364
5.เกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ	6,806	745	856	1,253	1,850	2,102
จำนวนรวม	103,508	15,281	18,234	20,845	22,211	26,937
New S - Curve	ปีรวม	2560	2561	2562	2563	2564
6.หุ่นยนต์	15,860	2,253	2,183	3,352	3,531	4,541
7.การบินและโลจิสติกส์	11,331	1,803	2,414	2,148	2,281	2,685
8.เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ	35,023	5,187	5,543	7,256	7,903	9,134
9.ดิจิทัล	9,768	1,556	2,136	2,202	1,558	2,316
10.การแพทย์ครบวงจร	35	5	5	5	10	10
จำนวนรวม	72,017	10,804	12,281	14,963	15,283	18,686
จำนวนรวมทั้ง 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย	175,525	26,085	30,515	35,808	37,494	45,623

ที่มา: แผนปฏิบัติการการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี รองรับการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

วาระที่ 3: บ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

หลักคิดของการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน คือการเปลี่ยนการเจริญเติบโตแบบ “รากฝอย” เป็นการเจริญเติบโตแบบ “รากแก้ว” เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเอง ยืนอยู่บนขาของตนเอง รวมกันเป็นกลุ่มอย่างมีพลัง ทั้ง 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคตจะเป็นรากแก้วที่ค้ำลำต้นของผู้ประกอบการและเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม อันประกอบด้วย

1. เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farmers) ในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farmers)
2. เปลี่ยนจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแบบดั้งเดิม (Traditional SMEs) ไปสู่การเป็นวิสาหกิจสมัยใหม่ (Smart Enterprises)
3. เปลี่ยนจากบริการแบบดั้งเดิม (Traditional Services) ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำไปสู่บริการมูลค่าสูง (High Value Services) การใช้ความคิดสร้างสรรค์และการนำวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่ามาสร้างมูลค่าเพิ่มสามารถพัฒนาสู่การเป็นธุรกิจบริการที่มีมูลค่าสูง มี 6 ธุรกิจ ได้แก่
 - ธุรกิจบริการด้านสุขภาพและการแพทย์ (Wellness & Medical Services) สุขภาพ: สปา เสริมสวย บริการผู้สูงอายุ การแพทย์: การตรวจร่างกาย ทันตกรรม ศัลยกรรม
 - ธุรกิจบริการด้านดิจิทัลคอนเทนต์ (Digital Content Services) ภาพยนตร์ โฆษณา แอนิเมชัน เกม ซอฟต์แวร์
 - ธุรกิจบริการด้านการต้อนรับ (Hospitality Services) เช่น การบริการท่องเที่ยว การบริหารจัดการโรงแรม การจัดเลี้ยง การจัดอีเวนต์
 - ธุรกิจบริการด้านการศึกษา (Education)
 - ธุรกิจบริการวิชาชีพเฉพาะ เช่น นักออกแบบ นักบัญชี นักกฎหมาย ที่ปรึกษา แพทย์ ทันตแพทย์ นักพัฒนาไอที
 - ธุรกิจบริการด้านโลจิสติกส์การค้า เช่น บริการขนส่งสินค้า คลังสินค้า ศูนย์กระจายสินค้า โลจิสติกส์ ไอที การส่งจดหมายและพัสดุ
4. ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง (High Potential Startups)

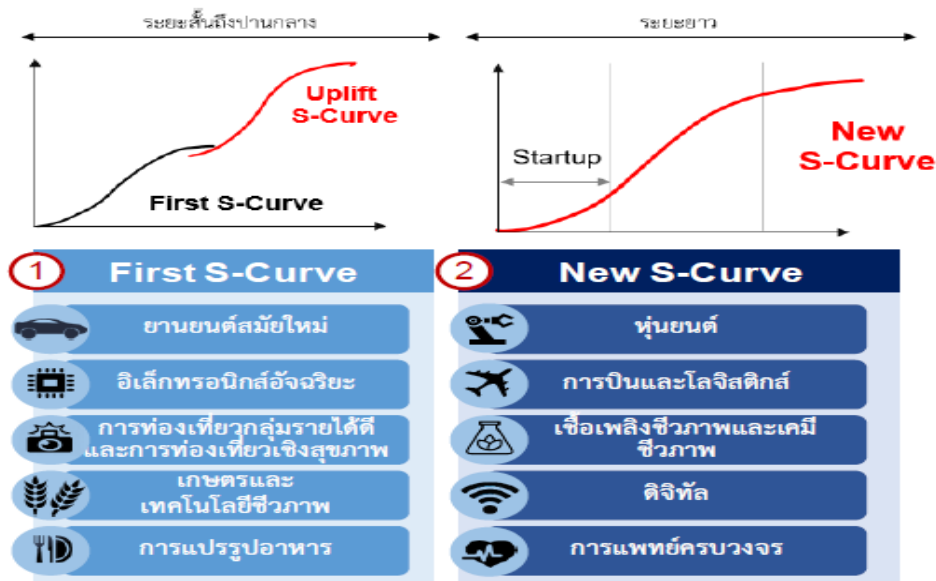
วาระที่ 4 : การเสริมความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศผ่าน 18 กลุ่มจังหวัด และ 77 จังหวัด

ประเทศไทยยังมีปัญหาความเหลื่อมล้ำระหว่างภูมิภาคต่าง ๆ ในระดับที่สูง การกระจายผลประโยชน์อันเป็นผลพวงจากการเติบโตทางเศรษฐกิจยังคงมีความเหลื่อมล้ำปรากฏอยู่ระหว่างกลุ่มพื้นที่ ทั้งในรูปรายได้ของภูมิภาค รายได้ประชากรต่อหัว จำนวนเงินลงทุน แรงงานทักษะที่กระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ดังกล่าว ดังนั้น หนึ่งในประเด็นเชิงนโยบายที่ภาครัฐต้องให้ความสำคัญ ภายใต้ Thailand 4.0 จึงเป็นเรื่องของการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศ ด้วยการกระจายการเติบโตทางเศรษฐกิจไปยังภูมิภาคอื่น ๆ อย่างทั่วถึง การส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานและการลงทุนในภูมิภาค และการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นให้เท่าเทียม เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันพร้อมกับการลดความเหลื่อมล้ำให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้

วาระที่ 5 : การบูรณาการอาเซียน เชื่อมประเทศไทยสู่ประชาคมโลก ซึ่งทั้ง 5 วาระ สามารถร้อยเรียงเข้าด้วยกัน และเปรียบเทียบได้ดังนี้

1. การเตรียมเมล็ดพันธุ์ชุดใหม่ด้วยการเตรียมคนไทย 4.0 ให้พร้อมในการก้าวสู่โลกที่หนึ่ง
2. การเปลี่ยนจากการปักชำสู่การมีรากแก้วที่แข็งแรง ด้วยการพัฒนาคัลเจอร์เทคโนโลยีและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต
3. การมีลำต้นที่แข็งแกร่งสามารถงอกงามแผ่กิ่งก้านสาขา ด้วยการบ่มเพาะผู้ประกอบการและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และการเสริมความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศผ่าน 18 กลุ่มจังหวัด และ 77 จังหวัด
4. การเป็นส่วนหนึ่งของระบบนิเวศโลก ด้วยการบูรณาการอาเซียน เชื่อมประเทศไทยสู่ประชาคมโลก

การยกระดับประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูงจำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต และเป็นอุตสาหกรรมที่มีการพัฒนาในด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม โดยให้ความสำคัญกับ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ (The New Growth Engine) ได้แก่ กลุ่ม First S-Curve เป็นการต่อยอดอุตสาหกรรมกลุ่มเดิมที่มีศักยภาพ และกลุ่ม New S-Curve (รูปที่ 2.5) ซึ่งอุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต

ที่มา: กระทรวงอุตสาหกรรม, 2559.

รูปที่ 1.5 อุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ (The New Growth Engine)

1.1.4 เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zones: SEZs) และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)

การพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษถือเป็นเป้าหมายที่สำคัญในการพัฒนาของแผนภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ซึ่งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ประกอบด้วย เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (Border SEZs) และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษคลัสเตอร์ (Cluster-Based SEZs) โดยเฉพาะการลงทุนอุตสาหกรรมซูเปอร์คลัสเตอร์ (Super Cluster) ที่เป็นคลัสเตอร์สำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมในอนาคต เช่น ยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม ดิจิทัล ปีโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการแพทย์ครบวงจร เป็นต้น โดยที่ผ่านมามีประเทศไทยมีเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ อาทิ โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard Development Program: ESB) ซึ่งเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2524 มีพื้นที่ในการพัฒนา 3 จังหวัด ได้แก่ ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา และมีอุตสาหกรรมหลักคือ อุตสาหกรรมขั้นพื้นฐาน อุตสาหกรรมก๊าซ ปีโตรเคมี และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยใช้พื้นที่ที่ติดชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นประตูหลักของประเทศในการนำเข้าและส่งออกสินค้า ในปัจจุบันรัฐบาลมีแนวคิดในการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น ภายใต้โครงการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) หรืออีสเทิร์น ซีบอร์ด เฟส 2 โดยเป้าหมายอุตสาหกรรมในพื้นที่ คือ The New S-Curve (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2559)

ในปี พ.ศ. 2559 มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยให้ใช้ชื่อว่า “ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC)” โดยมีแผนพัฒนาในประเด็นการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน แผนดำเนินการด้านผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และแผนพัฒนาศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน ทั้งนี้ การพัฒนา กำหนดขอบเขต 3 จังหวัด ได้แก่ ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา และกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วยซูเปอร์คลัสเตอร์ และ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ 1) ยานยนต์สมัยใหม่ 2) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ 3) การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ 5) การแปรรูปอาหาร 6) หุ่นยนต์ 7) การบินและโลจิสติกส์ 8) เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ 9) ดิจิทัล และ 10) การแพทย์ครบวงจร (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ ซึ่งมีการพัฒนาอุตสาหกรรมย่อย 5 ธุรกิจ (กระทรวงแรงงาน, 2560: 36-37) ดังนี้

- กิจการสาธารณูปโภคและบริการเพื่อการขนส่ง เช่น สถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง (Inland Container Depot: ICD)
- ศูนย์รวมกิจการโลจิสติกส์ทันสมัย เช่น การขนส่งทางอากาศ (Air Cargo) และกิจการที่ใช้ Big Data and Analysis
- การบริการการซ่อมบำรุงอากาศยาน (Maintenance, Repair and Overhaul, MRO) และการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน
- การพัฒนาพื้นที่โดยรอบท่าอากาศยานให้เป็นเขตอุตสาหกรรมสำหรับธุรกิจที่มีมูลค่าสูง (High-value Manufacturing)

การให้บริการการฝึกอบรมนักบินและลูกเรือ (Pilot and Cabin Crew) และบุคลากรด้านเทคนิค (Technician) รวมถึงด้านการซ่อมบำรุงและพนักงานภาคพื้น (Ground Staff)

ความก้าวหน้าของการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ปี พ.ศ. 2562) ปัจจุบันเอกชนขอรับการส่งเสริมการลงทุนได้แล้ว โดยมีประกาศนโยบายส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของ BOI ซึ่งให้สิทธิประโยชน์ระดับสูงสุด ผ่อนปรนเงื่อนไขสำหรับ SMEs ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และกำหนดกิจการเป้าหมายสำหรับการลงทุน นอกจากนี้ สำหรับโครงการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมจาก BOI มีการลดอัตราภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และมีการผ่อนปรนเงื่อนไขการจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน

กิจการเป้าหมายสำหรับการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ มี 13 กลุ่มกิจการเป้าหมายด้วยกัน ดังนี้

1. อุตสาหกรรมการเกษตร ประมงและกิจการที่เกี่ยวข้อง
2. เซรามิกส์
3. อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง
4. อุตสาหกรรมผลิตเครื่องเรือน
5. อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ
6. การผลิตเครื่องมือแพทย์
7. อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องจักรและชิ้นส่วน
8. อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
9. การผลิตพลาสติก
10. การผลิตยา
11. กิจการโลจิสติกส์
12. นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
13. กิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

ประเภทกิจการเป้าหมายที่ประกาศเพิ่มเติม ดังนี้

- 1) กลุ่มที่ BOI ให้การส่งเสริมในปัจจุบัน ได้แก่ 1. กิจการอบฟิชและไซโล 2. กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากผลพลอยได้หรือเศษวัสดุทางการเกษตร 3. กิจการผลิตโครงสร้างโลหะสำหรับงานก่อสร้างหรืองานอุตสาหกรรม 4. กิจการผลิตสิ่งพิมพ์ทั่วไป
- 2) กลุ่มที่ BOI ยกเลิกการส่งเสริมแล้ว แต่นำกลับมาให้ใหม่เฉพาะใน SEZ ได้แก่ 1. กิจการผลิตอาหารสัตว์หรือส่วนผสมอาหารสัตว์ 2. กิจการผลิตวัสดุก่อสร้างและกิจการผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตอัดแรงสำหรับงาน สาธารณูปโภค 3. กิจการผลิตสิ่งปรุงแต่งสำหรับประติณร่างกาย เช่น สบู่ ยาสระผม ยาสีฟัน เครื่องสำอางค์ 4. กิจการผลิตผลิตภัณฑ์

พลาสติกสำหรับสินค้าอุปโภค เช่น บรรจุภัณฑ์พลาสติก 5. กิจการผลิตสิ่งของจากเยื่อหรือกระดาษ เช่น กล่องกระดาษ 6. กิจการพัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมและ/หรือคลังสินค้า

แนวทางพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะต่อไป

1. ให้ความสำคัญกับการค้า/การท่องเที่ยว และเร่งรัดการดำเนินงานโครงการ/มาตรการของหน่วยงานที่รับผิดชอบให้เกิดผลเป็นรูปธรรม
2. เพิ่มจุดเน้นการพัฒนาสนับสนุนความร่วมมือไทย-ประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนพรมแดนให้เป็นสะพานเชื่อมโยง (Border to bridge)
3. เพิ่มศักยภาพและสร้างโอกาสให้ SMEs ลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และเปิดโอกาสให้เอกชนลงทุนในพื้นที่มากขึ้น

สำหรับความก้าวหน้าในการดำเนินงานเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (จากการประชุมคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ครั้งที่ 5/2561 เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2561) มีความก้าวหน้าในการดำเนินงานที่ผ่านมา ดังนี้

ระยะที่ 1 : แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ระยะที่ 2: โครงการโครงสร้างพื้นฐานหลักที่สำคัญ

โครงการโครงสร้างพื้นฐานหลัก ได้แก่ โครงการรถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบิน โครงการสนามบินอู่ตะเภาและเมืองการบินภาคตะวันออก โครงการศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน อู่ตะเภา โครงการท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3 โครงการท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ 3 โครงการเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล (Digital Park Thailand หรือ EECd) นอกจากนี้ EEC ยังได้ดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้

1) มีการกำหนดเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ เขตฯ อุตสาหกรรม 21 เขต และเขตฯ เพื่อกิจการพิเศษ 4 เขต การกำหนดเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ ได้แก่ เมืองการบินภาคตะวันออก เขตนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล และเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษรถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบิน

2) แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกแผนปฏิบัติการ 4 แผน ได้แก่ แผนการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค แผนการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลเพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

3) จัดทำแผนงานบูรณาการขับเคลื่อน EEC ตาม พ.ร.บ. งบประมาณฯ พ.ศ. 2562 แผนงานบูรณาการขับเคลื่อนเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้รับจัดสรรงบประมาณตามร่าง พ.ร.บ.งบประมาณฯ ในปี 2562 จำนวน 14,862.6146 ล้านบาท

4) มีกิจกรรมชักจูงการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ และความร่วมมือระหว่างประเทศ ในหลายประเทศ ร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) กระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการชักจูงการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ระยะที่ 3: การชักจูงการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย การวางแผนเพื่อรองรับการพัฒนาในอนาคต คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (กพอ.) กำหนดให้การลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษใน EEC ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 500,000 ล้านบาท ในระยะเวลา 5 ปี แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม หลัก ดังนี้

กลุ่มที่ 1 "ดึงดูดการลงทุน" ร่วมกับ BOI เป้าหมาย 100,000 ล้านบาทต่อปี

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) จะจัดทำแผนการดำเนินการเชิงรุกเพื่อบรรลุเป้าหมายการลงทุนดังกล่าว โดยมุ่งเน้นการหานักลงทุนที่เป็นผู้ประกอบการหลัก (Anchor) ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- แผนการชักจูงการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย
 - 1) มีคณะกรรมการประสานการลงทุน ที่มีคณะทำงานประกอบด้วยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญตามกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย 6 กลุ่ม
 - 2) ประสานการทำงานร่วมกับ BOI กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงต่างประเทศ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และหน่วยงานอื่น ๆ ตามกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย
 - 3) วางแผน Roadshow แบบเจาะลึกตามกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย และเน้นผลสัมฤทธิ์การชักจูงการลงทุนของบริษัทเป้าหมายสำคัญ
- การจัดทำแผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค โดยร่วมกับกรมโยธาธิการและผังเมือง (ตาม พ.ร.บ. EEC) ให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดใน พ.ร.บ. เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561
- การพัฒนาศูนย์บริการเบ็ดเสร็จครบวงจรในพื้นที่ EEC เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ นักลงทุนในพื้นที่ EEC ให้ศูนย์บริการที่มีความทันสมัย รวดเร็ว สะดวก และมีประสิทธิภาพ มีความปลอดภัยของระบบข้อมูลในการติดต่อธุรกิจ ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ

กลุ่มที่ 2 การประชาสัมพันธ์เชิงพื้นที่ “เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน”

- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ เพื่อขยายตลาดการลงทุน ทั้งจากในและต่างประเทศ และสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ร่วมเป็นเจ้าของ และร่วมได้รับประโยชน์จากโครงการ
- การจัดตั้งกองทุนพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อการพัฒนาพื้นที่หรือชุมชน รวมทั้งช่วยเหลือ หรือเยียวยาประชาชนและชุมชนที่อาจได้รับผลกระทบจากการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาและให้ทุนการศึกษาแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกหรือที่อยู่ใกล้เคียงและได้รับผลกระทบจากการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

กลุ่มที่ 3 วางแผนอนาคต รองรับการพัฒนาในอนาคต

- การขยายพื้นที่ EEC (นอกจาก 3 จังหวัด)
- การประกาศอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษเพิ่มเติม
- การเตรียมการพัฒนาเมืองใหม่อัจฉริยะน่าอยู่ เมืองศูนย์กลางการเงิน และ Aerotropolis
- การพัฒนาแรงงานคุณภาพสูง โดยประสานกับกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- แผนงานสำคัญในระยะต่อไปเพื่อรองรับอนาคต หลังจากรถไฟความเร็วสูงเสร็จในปี 2566 เช่น สาธารณูปโภค สาธารณูปการ สาธารณสุข เกษตร สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน (SEC)

จากรายงานการศึกษาความเหมาะสมในรายละเอียดของรูปแบบการพัฒนาในพื้นที่จังหวัดชุมพร-ระนองและพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช (การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน (Southern Economic Corridor: SEC) จัดทำขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2561 โดยมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ: สศช.) ศึกษาความเหมาะสมในรายละเอียดของรูปแบบการพัฒนาในพื้นที่จังหวัดชุมพร-ระนอง และพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ต่อยอดการพัฒนาจากฐานทรัพยากรและกิจกรรมเศรษฐกิจที่มีอยู่ในพื้นที่เพิ่มโอกาสในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลให้เกิดความยั่งยืนของการพัฒนาในระยะยาวและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนรวมทั้งเพื่อเป็นต้นแบบการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และทางออกทะเลของภาคใต้ตอนบน

กรอบการพัฒนา

กรอบการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก

กรอบการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน

กรอบการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง

กรอบการพัฒนาที่ 4 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรมและพัฒนาเมืองน่าอยู่

กรอบพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนมีดังนี้

กรอบการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาประตู่สู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน

โครงการ	สาระสำคัญ	หน่วยงาน	ระยะเวลาดำเนินการ
การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว			
โครงการวางระบบการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวใน SEC	ศึกษาเพื่อวางระบบให้ครอบคลุมบุคลากรที่เกี่ยวข้องในภาคการท่องเที่ยว จัดระบบสาระความรู้ การกำหนดแผนงาน/โครงการและรายละเอียดหน่วยงานรับผิดชอบ รวมทั้งงบประมาณและรายละเอียด	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	ปี พ.ศ.2563
โครงการพัฒนาศักยภาพแรงงานรองรับการท่องเที่ยวและบริการให้มีมูลค่าสูง	พัฒนาแรงงานฝีมือในสถานประกอบการและแรงงานทั่วไปด้านการท่องเที่ยวและบริการ ทักษะดิจิทัล และภาษาต่างประเทศ	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	ปี 2563 เป็นต้นไป
โครงการศึกษาพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน	เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ หน่วยการศึกษาในจังหวัดระนอง และชุมพรได้รับการพัฒนาขีดความสามารถที่มีอยู่และลักษณะอันพึงประสงค์ เน้นทักษะภาษาและการนำเที่ยวที่มีคุณภาพสูง	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ปี 2563 เป็นต้นไป
โครงการพัฒนาบุคลากรตามอาชีพการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ ตามมาตรฐานวิชาชีพท่องเที่ยวอาเซียน	จัดหลักสูตรอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและการบริการให้กับนักเรียน (นักศึกษาที่สนใจในอาชีพด้านการท่องเที่ยวและการบริการและบุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวและการบริการ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	ปี 2563 เป็นต้นไป
กิจกรรมศูนย์ความเป็นเลิศด้านการบริการและการท่องเที่ยวทางทะเลกลุ่มจังหวัดชุมพรและระนอง	1. พัฒนาทักษะเฉพาะสำหรับการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดชุมพรและระนอง 2. พัฒนาทักษะบริหารจัดการการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดชุมพรและระนอง 3. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะพื้นฐานบุคลากรทางการท่องเที่ยวและคนในชุมชน	มหาวิทยาลัยแม่โจ้เชียงใหม่/มหาวิทยาลัยแม่โจ้ชุมพร	ปี 2563 เป็นต้นไป
โครงการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาด้านการท่องเที่ยวสนับสนุนระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน	จัดอบรมทักษะด้านวิชาการและวิชาชีพให้กับนักศึกษา และพัฒนาทักษะบุคลากรครู	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	ปี 2563 เป็นต้นไป
โครงการพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวทางทะเลรองรับเรือท่องเที่ยวขนาดใหญ่	ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทางทะเล ได้แก่ มัคคุเทศก์ และพนักงานเรือท่องเที่ยว	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา(สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 2)	ปี 2563 -2564
โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวผู้ประสบภัยทางน้ำ	สร้างองค์ความรู้ให้กับหน่วยงานราชการภาคเอกชน อาสาสมัครท่องเที่ยว	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง)	ปี 2563 เป็นต้นไป

กรอบการพัฒนาค 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง

โครงการ	สาระสำคัญ	หน่วยงาน	ระยะเวลา ดำเนินการ
สนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต			
โครงการสร้างผู้ประกอบการใหม่เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์จากยางพารา	สร้างผู้ประกอบการใหม่ สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ เพิ่มให้เกษตรกร	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ พื้นที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี นครศรีธรรมราช)	ปี พ.ศ.2563 เป็นต้นไป
โครงการศูนย์วิจัยและนวัตกรรมเพื่อการใช้ประโยชน์ไม้ยางพาราครบวงจร	ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	ปี 2563 -2565
โครงการจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ Oleochemicals แบบครบวงจร	สร้างห้องปฏิบัติการ พัฒนาบุคลากรถ่ายทอดเทคโนโลยี	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	ปี 2563 เป็นต้นไป
โครงการสร้างผู้ประกอบการใหม่เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์จากปาล์มน้ำมัน	สร้างผู้ประกอบการใหม่ สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ เพิ่มให้เกษตรกร	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา(สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ พื้นที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี กระบี่)	ปี 2563 เป็นต้นไป
โครงการสถาบันวิจัยและพัฒนาสัตว์น้ำเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ - ศูนย์เรียนรู้ วิจัย และพัฒนาระบบการผลิต และการปรับปรุงพันธุ์หอยทะเลเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานี - โครงการผลิตอาหารสัตว์น้ำที่มีคุณสมบัติเฉพาะ	ผลิตบัณฑิต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	ปี 2563 เป็นต้นไป
โครงการกิจกรรมพัฒนาความเป็นเลิศด้านวิจัยและบริการวิชาการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูงแบบอินทรีย์สำหรับรับรองการพัฒนาเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้านการท่องเที่ยว	ผลิตบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถไปประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น	มหาวิทยาลัยแม่โจ้เชียงใหม่/ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ชุมพร	ปี 2563 เป็นต้นไป
โครงการสร้างความเป็นเลิศทางวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีแม่เหล็กไฟฟ้าให้เป็นนวัตกรรมใหม่ของประเทศเพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบเศรษฐกิจเกษตรของภาคใต้ (ปาล์ม น้ำมัน ยางพารา ผักผลไม้)	พัฒนาบุคลากร เผยแพร่ผลงานวิชาการสู่ชุมชน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	ปี 2563 -2564

โครงการ	สาระสำคัญ	หน่วยงาน	ระยะเวลา ดำเนินการ
สนับสนุนการผลิตด้านเกษตรครบวงจร			
โครงการยกระดับศักยภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพาราของ จังหวัดในพื้นที่ SEC สู่อุตสาหกรรม 4.0	อบรมนักวิจัยและประเมิน สถานประกอบการ	สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม (สำนัก อุตสาหกรรมจังหวัด นครศรีธรรมราช)	
พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			
โครงการพัฒนาต้นแบบพื้นที่ เกษตรกรรมอัจฉริยะ (Smart Farming) พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ ภาคใต้	พัฒนาชุมชนหรือวิสาหกิจ ชุมชนเกษตรกรให้สามารถนำ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทางด้าน Internet of thing และ ERP มาใช้ในการบริหาร จัดการด้านการเกษตร	สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจ ดิจิทัล (สำนักงานเขตพื้นที่ ภาคใต้ตอนบน)	2563

1.1.5 (ร่าง) ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

(ร่าง) ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) (สภานโยบายวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ, 2561) เป็นกรอบแนวทางของประเทศในการสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้จริง และเพิ่มขีดความสามารถของภาคการผลิตและบริการ สามารถใช้แก้ไขปัญหที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสังคมอย่างมีนัยสำคัญ สร้างขีดความสามารถทางเทคโนโลยีเพื่อรองรับการเติบโตในระยะยาว นอกจากนี้มีการกำหนดแผนงานวิจัยและนวัตกรรมสำคัญ (Spearhead research and innovation program) โดยในแต่ละแผนงานวิจัยและนวัตกรรมสำคัญได้กำหนดขอบเขตของแผนงานนั้น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนในระดับแผนแม่บทจนถึงแผนในระดับปฏิบัติการต่อไป

(ร่าง) ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) มีวิสัยทัศน์คือ “ประเทศไทยใช้การวิจัยและนวัตกรรมเป็นกำลังอำนาจแห่งชาติ เพื่อก้าวไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วภายใน 20 ปี ด้วยความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- 1) อาหาร เกษตร เทคโนโลยีชีวภาพและเทคโนโลยีการแพทย์
- 2) เศรษฐกิจดิจิทัลและข้อมูล
- 3) ระบบโลจิสติกส์
- 4) การบริการมูลค่าสูง
- 5) พลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- 1) สังคมสูงวัยและสังคมไทยในศตวรรษที่ 21
- 2) คนไทยในศตวรรษที่ 21
- 3) สุขภาพและคุณภาพชีวิต
- 4) การบริหารจัดการน้ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสิ่งแวดล้อม
- 5) การกระจายความเจริญและเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการสร้างองค์ความรู้พื้นฐานของประเทศ ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- 1) องค์ความรู้พื้นฐานและเทคโนโลยีฐาน
- 2) องค์ความรู้พื้นฐานทางสังคมและความเป็นมนุษย์
- 3) การวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร และระบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- 1) การปรับระบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ
- 2) บุคลากรและเครือข่ายการวิจัยและนวัตกรรม
- 3) ระบบบริหารจัดการงานวิจัย
- 4) เขตเศรษฐกิจนวัตกรรม
- 5) ระบบแรงจูงใจ
- 6) โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ
- 7) โครงสร้างพื้นฐานทางการวิจัย วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเพื่อต่อยอดอุตสาหกรรม การเกษตรและสุขภาพ

โดยมี (ร่าง) แผนปฏิบัติการการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี (พ.ศ. 2560 – 2564) ต่อการจัดทำมาตรฐานอาชีพตามคุณวุฒิวิชาชีพ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1. เพื่อผลิตกำลังคนให้มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย
2. เพื่อสนับสนุนการวิจัย การสร้างนวัตกรรม และการพัฒนาเทคโนโลยี ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมายและการต่อยอดในเชิงพาณิชย์ต่อไป

ซึ่งแนวทางในการพัฒนาบุคลากรตามแผนนี้ ให้ความสำคัญกับ 4 ทิศทางหลัก

- ผลิตบุคลากร และสร้างความรู้ ตามความต้องการของตลาด
- ผู้ประกอบการเอกชนประสานงานโดยตรงกับสถาบันการศึกษา โดยมีหน่วยงานของรัฐคอยเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และปิดช่องว่างทำให้เกิดความเป็นไปได้
- ระดมความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและศูนย์เทคโนโลยีชั้นนำทั่วโลก มาร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทย และเชิญชวนผู้เชี่ยวชาญเข้ามาทำงานและฝึกอบรมบุคลากรไทย

- ร่วมมือกับนักลงทุนเอกชนชั้นนำของโลก ผลิตบุคคลากรสนองความต้องการของภูมิภาค โดยเฉพาะในด้านการบิน ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ การท่องเที่ยว และการแพทย์

การพัฒนาบุคลากรตามแผนนี้ ประกอบไปด้วย

1. แนวทางการพัฒนาระยะสั้น เน้นการพัฒนาบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดย

- เร่งรัดการนำมาตรการภาษีเพื่อดึงดูดบุคลากรที่มีความสามารถสูงระดับโลกที่รัฐบาลอนุมัติไว้แล้วให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยเร็ว และจัดทำแผนความต้องการบุคลากรเป้าหมายเพื่อชักชวนให้เข้ามาทำงานในประเทศ
- จัดทำหลักสูตรระยะสั้นสำหรับฝึกอบรมครูผู้สอน ปรับหลักสูตรในสองปีสุดท้ายของการศึกษาและ ผู้ปฏิบัติงานในโรงงานที่ต้องการเพิ่มทักษะการทำงาน ในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว เช่น หลักสูตรหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติหลักสูตรยานยนต์ไฟฟ้า หลักสูตรการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เป็นต้น
- จัดทำมาตรฐานวิชาชีพ และการรับรองมาตรฐาน/คุณภาพวิชาชีพที่เกี่ยวกับสมรรถนะที่พึงประสงค์ (Skill Sets & Competencies)
- จัดให้มีห้องแล็บกลางเพื่อใช้ในฝึกอบรมแรงงาน
- การพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจัดเตรียมบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตั้งแต่ระดับเด็กและเยาวชนเป็นต้นไป

2. แนวทางการพัฒนาระยะปานกลางโดยการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ไม่จำเป็นต้องใช้ปริญญาในการประกอบวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 70 ของกำลังแรงงานและกลุ่มที่จำเป็นต้องใช้องค์ความรู้ในขั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 30 ของกำลังแรงงาน ดำเนินการปรับการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับตั้งแต่อนุบาลถึงปริญญาเอก เพื่อให้ได้คนที่เก่งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูงมากขึ้น รูปแบบของการฝึกอบรมในสถานที่ปฏิบัติงานจริง ให้สามารถใช้เทคโนโลยีในทุกรูปแบบเพื่อเพิ่มผลิตภาพในการทำงานของตนเองได้โดยแบ่งตามระดับการศึกษา ดังนี้ (1) ระดับปฐมวัยและประถมศึกษา (2) ระดับมัธยมศึกษา (3) ระดับอาชีวศึกษา (4) ระดับปริญญาตรี (5) ระดับบัณฑิตศึกษา เน้นพัฒนานักวิจัยการสร้างนวัตกรรมเชิงนโยบาย

3. แนวทางการส่งเสริมการวิจัยและเทคโนโลยี

การส่งเสริมปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลให้เกิดการวิจัย สร้างนวัตกรรม และการพัฒนาเทคโนโลยี ซึ่งจะนำไปสู่การต่อยอดการพัฒนา และการขับเคลื่อนการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน ประกอบด้วยอย่างน้อย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ (1) นักวิจัย/ ผู้ประกอบการ/ แหล่งเงินทุน (2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (ห้องแล็บ/ ห้องทดลอง) และหน่วยงานสนับสนุน (3) ระบบสิทธิบัตร/ ลิขสิทธิ์ (4) การตลาด เช่น การส่งเสริมช่องทางในการใช้สินค้านวัตกรรมโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภาครัฐ และผู้ประกอบการเอกชน และส่งเสริมให้มีกลไกในการนำเอาสินค้านวัตกรรม และเกิดการเชื่อมโยง/ เข้าถึงระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค

1.1.6 ยุทธศาสตร์ประชารัฐของรัฐบาล คสช.

เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2561 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบมาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ (มาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตฯ) ซึ่งเป็นโครงการให้ความช่วยเหลือระยะที่ 2 แก่ผู้ผ่านการตรวจสอบในโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ ปี 2560 เน้นสร้างโอกาสชีวิตรอบด้าน 4 มิติ คือ การมีงานทำ การฝึกอาชีพและการศึกษา การเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ และการเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน

ที่มา : เว็บไซต์ ประชาชาติธุรกิจ เข้าถึงได้ที่ <https://www.prachachat.net/finance/news-98388>

รูปที่ 1.6 มาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. หลักการ

1) การวิเคราะห์และให้ความช่วยเหลือผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐรายบุคคล (Personalized Plan) โดยจัดให้มีผู้ดูแลผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ (Account Officer: AO) เพื่อทำหน้าที่สำรวจสภาพข้อเท็จจริง สอบถามความประสงค์ และให้คำแนะนำแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้รัฐบาลสามารถให้ความช่วยเหลือผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล และมีความยั่งยืน

2) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐตามความจำเป็นอย่างรอบด้าน (4 มิติ) เพื่อให้การพัฒนาผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นไปอย่างยั่งยืน จึงมุ่งเน้นการสร้างโอกาสอย่างรอบด้านใน 4 มิติ ได้แก่ (1) การมีงานทำ (2) การฝึกอบรมอาชีพและการศึกษา (3) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ และ (4) การเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน

3) การเข้าหาและติดตามผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ “ทุกคน” ที่มีรายได้ต่ำกว่า 30,000 บาท และอยู่ในวัยแรงงาน เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้นเพียงพอต่อการดำรงชีพ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ถือบัตรสวัสดิการกลุ่มอื่น ๆ เข้าร่วมการพัฒนาตนเองได้โดยสมัครใจ

4) การบูรณาการการแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำจากกระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแบบเบ็ดเสร็จ โดยมีโครงการเพื่อรองรับมาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการในทุกรัฐวิรวมกว่า 34 โครงการ จากความร่วมมือและการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐอย่างน้อย 13 หน่วยงาน (6 กระทรวง 3 ธนาคาร 2 กองทุน และ 2 หน่วยงาน)

2. การดำเนินงาน

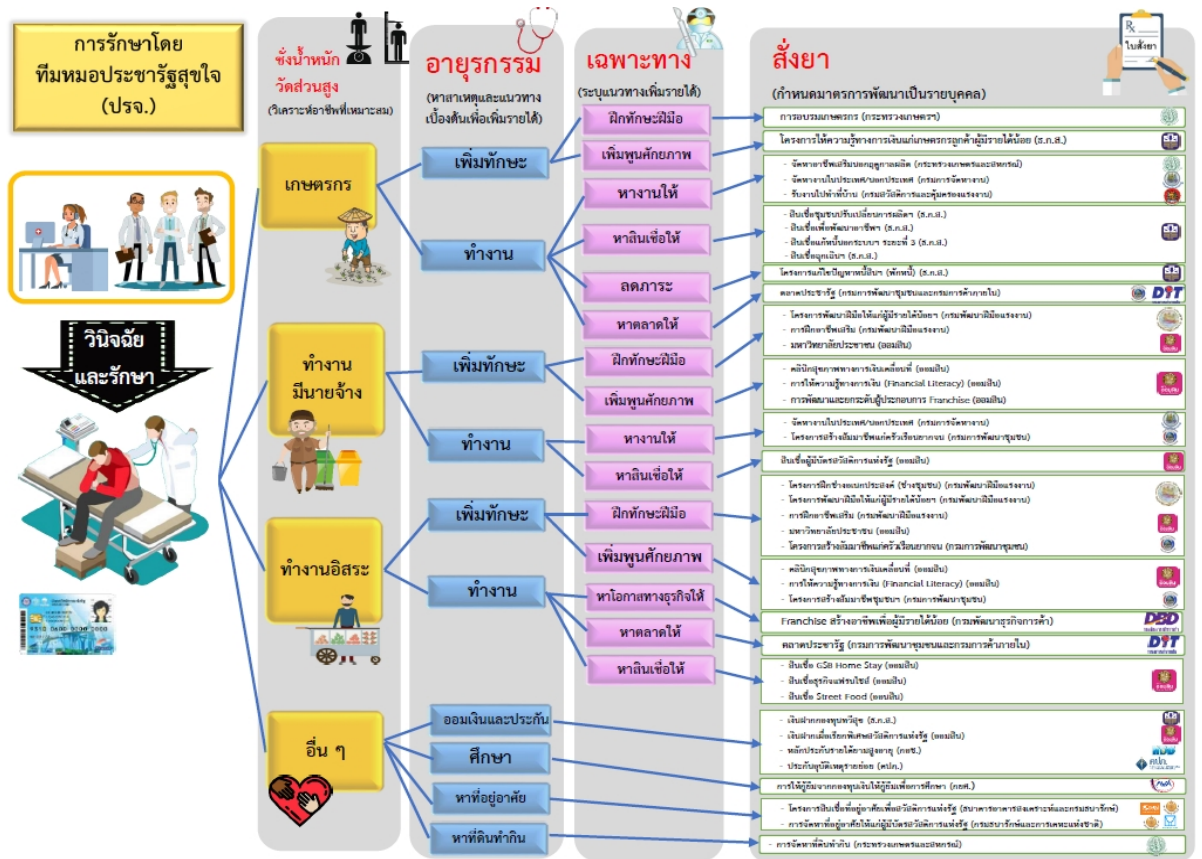
เพื่อให้การดำเนินมาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตฯ เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ จึงกำหนดโครงสร้างการดำเนินงาน ดังนี้

1) คณะกรรมการนโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ (คนส.) ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

2) คณะอนุกรรมการติดตามการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ (คอต.) ทำหน้าที่ติดตามความคืบหน้าและผลการดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล

3) คณะอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐประจำจังหวัด (คอจ.) ทำหน้าที่แต่งตั้ง กำกับดูแล และกำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน และการลงพื้นที่ของคณะทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐประจำอำเภอ และมอบหมายและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล

4) คณะทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐประจำอำเภอ หรือ “ทีมหมอประชา รัฐ สุขใจ (ทีม ปรจ.)” ประกอบด้วยคณะทำงานระดับอำเภอ และผู้ดูแลผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ (AO) ซึ่งทำหน้าที่ดูแลและให้คำแนะนำแก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐให้เหมาะสมและสอดคล้องตามความจำเป็นของแต่ละบุคคล โดยการสัมภาษณ์ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐรายบุคคล เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหา สอบถามความประสงค์ เช่น การทำงาน การฝึกอบรมอาชีพ เป็นต้น โดย AO ต้องรับผิดชอบดูแลผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐแต่ละราย ตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการวิเคราะห์ และติดตาม เพื่อให้ทราบว่าผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐรายนั้น มีการพัฒนาอย่างไร หรือมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นหรือไม่เพียงใด

ที่มา : เว็บไซต์ ประชาชาติธุรกิจ เข้าถึงได้ที่ <https://www.prachachat.net/finance/news-98388>

รูปที่ 1.7 กระบวนการวิเคราะห์ และติดตาม ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

3. โครงการเพื่อรองรับมาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิต

โครงการเพื่อรองรับมาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตฯ เป็นการบูรณาการโครงการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การพัฒนาผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นไปอย่างมีเอกภาพและมีความครบถ้วนสมบูรณ์ โดยเป็นโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น โดยมีโครงการเพื่อรองรับจำแนกตามมิติต่าง ๆ ดังนี้

1) มิติที่ 1 การมีงานทำ เช่น การจัดหางานในประเทศและต่างประเทศโดยกระทรวงแรงงาน โครงการแฟรนไชส์สร้างอาชีพเพื่อผู้มีรายได้น้อยโดยกระทรวงพาณิชย์ โครงการตลาดประชารัฐโดยกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น

2) มิติที่ 2 การฝึกอบรมอาชีพและการศึกษา เช่น โครงการฝึกอาชีพเร่งด่วนนอกประสงค์ (ช่างชุมชน) โดยกระทรวงแรงงาน โครงการเพิ่มทักษะอาชีพแก่เกษตรกรผู้ลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โครงการมหาวิทยาลัยประชาชนโดยธนาคารออมสิน (ธ.ออมสิน) โครงการให้ความรู้ทางการเงินแก่เกษตรกรลูกค้าผู้มีรายได้น้อยที่ลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ ปี 2560 โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เป็นต้น

3) มิติที่ 3 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ เช่น โครงการสินเชื่อเพื่อพัฒนาอาชีพของผู้มีรายได้น้อย ที่ลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ โดย ธ.ก.ส. โครงการสินเชื่อผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โครงการสินเชื่อธุรกิจแฟรนไชส์ โครงการสินเชื่อ Street Food โดย ธ.ออมสิน เป็นต้น

4) มิติที่ 4 การเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เช่น โครงการให้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) โครงการสินเชื่อที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐโดยธนาคารอาคารสงเคราะห์และกระทรวงการคลัง การออมเพื่อการเกษียณอายุสำหรับแรงงานนอกระบบโดยกองทุนการออมแห่งชาติ

ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวข้างต้นสามารถให้การสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐได้อย่างน้อย 4,695,407 คน นอกจากนี้ หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ สามารถเสนอโครงการเพื่อรองรับมาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตฯ เพิ่มเติมได้ และโครงการต่าง ๆ อาจมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความจำเป็นในการพัฒนาผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โดยความเห็นชอบของ คอต.

4. มาตรการส่งเสริมให้พัฒนาตนเอง

ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่แสดงความประสงค์จะพัฒนาตนเองในแบบประเมินและเมนูการพัฒนารายบุคคล จะได้รับวงเงินค่าซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็น สินค้าเพื่อการศึกษาและวัตถุดิบเพื่อเกษตรกรรมจากร้านธงฟ้าประชารัฐ และร้านอื่น ๆ ที่กระทรวงพาณิชย์กำหนด ตามแนวทางประชารัฐสวัสดิการเพิ่มเติม โดยจะเริ่มได้รับในเดือนถัดไปหลังจากเดือนที่แสดงความประสงค์ จนถึงเดือนธันวาคม 2561 ดังนี้

1) ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่มีรายได้น้อยไม่เกิน 30,000 บาท ในปี 2559 จะได้รับวงเงินเพิ่มเติมจำนวน 200 บาท/คน/เดือน

2) ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่มีรายได้สูงกว่า 30,000 บาท ในปี 2559 จะได้รับวงเงินเพิ่มเติมจำนวน 100 บาท/คน/เดือน

5. มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐรายบุคคลและจูงใจให้นายจ้างที่เป็นนิติบุคคลจัดการฝึกทักษะฝีมือให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐหรือพิจารณาจ้างงานผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นกรณีพิเศษ โดยให้หักรายจ่ายเป็นจำนวน 1.5 เท่าของรายจ่าย ดังนี้

1) รายจ่ายที่นายจ้างได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการฝึกทักษะอาชีพให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

2) รายจ่ายที่นายจ้างได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐโดยการจ่ายค่าจ้างผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เฉพาะรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในส่วนที่ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนลูกจ้างในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น

ทั้งนี้ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2561 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2562 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกล่าวไว้ว่า มาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตฯ จะช่วยเพิ่มรายได้ และยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐอย่างเป็นรูปธรรม และถือเป็นมิติใหม่ของการจัดทำมาตรการของรัฐบาล ใน 5 ประการด้วยกัน ดังนี้

1. เป็นครั้งแรกของการจัดทำมาตรการที่มีการบูรณาการความร่วมมือและโครงการในการแก้ไขปัญหาความยากจนซึ่งเป็นปัญหารากเหง้าของประเทศ
2. เป็นการแก้ไขปัญหาของประชาชนแบบไม่เหวี่ยงแห มีเป้าหมายชัดเจน (Targeted Poverty Alleviation)
3. เป็นการออกแบบแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคลโดยทีม ปรจ. ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์และเสนอแนะแผนที่ชีวิตให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ
4. มีการบันทึกและติดตามผลสัมฤทธิ์อย่างใกล้ชิดจากผู้ดูแลผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ
5. เป็นการแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างรอบด้านและยั่งยืน เพราะเป็นการติดอาวุธ ให้เครื่องมือแก่ผู้มีรายได้น้อยให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริง

1.1.7 (ร่าง) แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 258 จ. ด้านการศึกษา บัญญัติให้มีการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา และมาตรา 261 บัญญัติให้ในการปฏิรูปตามมาตรา 258 จ. ด้านการศึกษา ให้มีคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระคณะหนึ่งที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ดำเนินการศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป และให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และให้คณะกรรมการดำเนินการศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายให้แล้วเสร็จ และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายใน 2 ปี นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2560 คณะรัฐมนตรีได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา จำนวน 25 คน โดยมีศาสตราจารย์กิตติคุณจรัส สุวรรณเวลา เป็นประธานกรรมการ และมีสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ โดยคณะรัฐมนตรีได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ศึกษาและเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดนโยบาย แนวทาง และหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้สมกับวัยโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย
2. ศึกษาและเสนอแนะกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู และอาจารย์ ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน รวมทั้งมีกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพครูต่อคณะรัฐมนตรี
3. ศึกษาและเสนอแนะแนวทาง หลักเกณฑ์ และวิธีการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัดต่อคณะรัฐมนตรี
4. ศึกษาและเสนอแนะแนวทาง หลักเกณฑ์ และวิธีการปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษา โดยสอดคล้องกันทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ต่อคณะรัฐมนตรี
5. พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ.2561 มีเป้าหมายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยจะใช้เงินกองทุนไปช่วยเหลือเด็กปฐมวัยที่ได้รับการพัฒนาต่าง ๆ ช่วยเหลือ

เด็กและเยาวชนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์หรือด้อยโอกาสจนสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานและให้สามารถประกอบอาชีพได้ตามความถนัด พัฒนาประสิทธิภาพครูในการจัดการเรียนการสอน และช่วยเหลือสถานศึกษา

สาระสำคัญของ (ร่าง) แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ประกอบด้วยเรื่องและประเด็นปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา มี 7 เรื่อง ดังนี้

1) การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่และกฎหมายลำดับรอง

2) การปฏิรูปการพัฒนาเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียน

3) การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

4) การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครูและอาจารย์

5) การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

6) การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษา เพื่อบรรลุเป้าหมายในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

7) การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยการพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล

มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1) ยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา (enhance quality of education)

2) ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (reduce disparity in education)

3) มุ่งความเป็นเลิศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (leverage excellence and competitiveness)

4) ปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เพิ่มความคล่องตัวในการรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาล (improve efficiency agility and good governance)

เป้าหมายสำคัญเร่งด่วน

1) ยกเครื่องระบบการศึกษาโดยการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ รวมถึงกฎหมายสำคัญอื่นที่เสนอโดยคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา ได้แก่ พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562 พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. 2562 ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. และพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562

2) บุกเบิกนวัตกรรมของการจัดการศึกษาระดับโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน หรือการจัดการระดับพื้นที่ โดยให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางของการยกระดับคุณภาพของการศึกษา ผ่านการขับเคลื่อนเรื่องสถานศึกษาที่มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ และระบบนิเวศที่สนับสนุนการดำเนินการของสถานศึกษา

3) นำเสนอแนวทางการปรับหลักสูตรการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่หลักสูตรฐานสมรรถนะ และรูปแบบการปรับหลักสูตรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 จัดตั้งสถาบัน

หลักสูตร และการเรียนรู้แห่งชาติเพื่อเป็นเสมือนศูนย์ความเป็นเลิศในการวิจัย พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ

4) สร้าง “ดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้แห่งชาติ” ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล นำความรู้ และวิธีการเรียนรู้ไปสู่โรงเรียน นักเรียน และครูทั่วประเทศ โดยเฉพาะในท้องถิ่นห่างไกล

5) จัดระบบการผลิตครูให้มีคุณภาพและสมรรถนะความเป็นครู ผ่านการจัดตั้งกองทุนหรือแผนงานเพื่อการผลิตและพัฒนาครู สำหรับครุรุ่นใหม่ และพัฒนาบัณฑิตครูที่มีอยู่ ให้ตรงตามความจำเป็นของประเทศ ซึ่งในระยะแรกจะเน้นครุปฐมวัยและครุประถมศึกษาสำหรับท้องถิ่นขาดแคลน

6) ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ เพื่อเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติและการปฏิรูปการศึกษาให้สามารถเริ่มดำเนินการได้ และมีความต่อเนื่องในระยะยาว

1.1.8 แนวทางการพัฒนาประเทศด้านการเตรียมคนสู่ศตวรรษที่ 21

แนวทางการพัฒนาประเทศด้านการเตรียมคนสู่ศตวรรษที่ 21 คือการพัฒนาคนไทยให้มี “ทักษะการใช้ชีวิต” โดยมีความภูมิใจในตัวเอง มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง มีความมีระเบียบวินัย มีการรู้จักอดออมและการลงทุนเพื่ออนาคต มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีจิตใจที่มุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศนอกเหนือจากการมีทักษะการใช้ชีวิตแล้ว ต้องพัฒนาคนไทยให้มี “ทักษะการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น” ไม่ว่าจะเป็นความอดทนอดกลั้น การเคารพต่อสิทธิของตนเองและผู้อื่น ความเสียสละ ความรู้จักรับผิดชอบ การเคารพต่อกฎหมาย กติกา และกฎระเบียบ มีความรักและความภูมิใจในงานที่ทำ การมีน้ำใจนักกีฬา และความรักสามัคคี เพื่อให้เป็น “พลเมืองที่มีคุณภาพ” การยกระดับคุณภาพมนุษย์ด้วยการพัฒนาคนไทยให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21” ควบคู่ไปกับการเป็น “คนไทย 4.0 ในโลกที่หนึ่ง” คือ คนไทยที่มีปัญญาที่เฉียบแหลม (Head) มีทักษะที่เห็นผล (Hand) มีสุขภาพที่แข็งแรง (Health) และมีจิตใจที่งดงาม (Heart) การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นเงื่อนไขที่จำเป็นในการเตรียมคนไทย 4.0 สู่โลกที่หนึ่ง ซึ่งจะครอบคลุมการปรับเปลี่ยนใน 4 มิติดังต่อไปนี้

1. โลกกำลังปรับเปลี่ยนจาก “One Country, One Destiny” เป็น “One World, One Destiny” ดังนั้นต้องปรับเปลี่ยนคนไทย จากแบบ Thai-Thai เป็นคนไทยแบบ Global Thai ที่มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย พร้อม ๆ กับมีกรอบความคิดที่เป็นสากล สามารถยืนอย่างมีศักดิ์ศรีในเวทีโลก

2. โลกกำลังปรับเปลี่ยนจาก “Analog Society” เป็น “Digital Society” ดังนั้น จะต้องปรับเปลี่ยนคนไทย จาก Analog Thai เป็นคนไทยที่เป็น Digital Thai เพื่อให้สามารถดำรงชีวิต เรียนรู้ทำงาน และประกอบธุรกิจได้ ทั้งในโลกจริงและโลกเสมือนจริง

3. เพื่อให้สามารถอยู่ใน Global/Digital Platform ที่มีชุดของโอกาส ภัยคุกคาม เงื่อนไขและข้อจำกัดชุดใหม่ จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนคนไทย จากคนไทยที่มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำกัด เป็น คนไทยที่มีความรู้ และทักษะสูง มีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม

4. พร้อม ๆ กันนั้น เพื่อให้สามารถอยู่ในโลกศตวรรษที่ 21 อย่างเป็นปกติสุข จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนคนไทย จากคนไทยที่มองเน้นประโยชน์ส่วนตน เป็นคนไทยที่มีจิตสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีความเอื้อกูลและแบ่งปัน

1.1.9 นโยบายและแผนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2555 – 2564)

นโยบายและแผนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2555 – 2564) เป็นนโยบายและแผนยุทธศาสตร์แห่งชาติที่จัดทำขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศไทยที่ยังคงอยู่จากการพัฒนาที่ผ่านมา และชี้แนะแนวทางในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่ควรให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เพื่อให้การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพ สามารถขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่เศรษฐกิจสังคมฐานความรู้และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้รับการพัฒนาให้สมดุลทั้งปริมาณและคุณภาพ ลดการพึ่งพิงผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์และเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ประชาชนได้รับประโยชน์จากการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี มีความรอบรู้และความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มขึ้น รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว มีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีและสามารถใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนเอง และเพื่อให้แผนฉบับนี้สามารถครอบคลุมในทุกระดับ ทุกมิติ และทุกภาคส่วนของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศไทย

สำหรับยุทธศาสตร์ของนโยบายและแผนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2555 – 2564) ที่เกี่ยวข้องกับกับการจัดทำมาตรฐานอาชีพตามคุณวุฒิวิชาชีพของประเทศ มีดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์ของประเทศด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) เพื่อพัฒนาให้ประชาชนคนไทยทุกคน ได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีศักยภาพที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคมไทย สร้างแรงจูงใจให้เด็กและเยาวชนสนใจเรียนวิทยาศาสตร์โดยสร้างเส้นทางอาชีพ การยอมรับ และตลาดรองรับวิชาชีพนักวิจัยและนักวิทยาศาสตร์ โดยภาครัฐและเอกชนจะต้องมีความร่วมมือกันมากขึ้นในการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ เพื่อเป็นรากฐานในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยมีเป้าหมาย คือ

- 1) เพิ่มสัดส่วนผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ให้จบตรงตามความต้องการของตลาดไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
- 2) ผลผลิตภาพแรงงานของกำลังคนด้าน วทน. ขยายตัวเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี
- 3) เพิ่มสัดส่วนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น 25 คนต่อประชากร 10,000 คน โดยเป็นบุคลากรที่ทำงานในภาคเอกชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

ยุทธศาสตร์นี้ได้กำหนดกลยุทธ์หลักไว้ 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) การบูรณาการการพัฒนาและผลิตกำลังคนด้าน วทน. ของประเทศ 2) การยกระดับสมรรถภาพและเพิ่มขีดความสามารถทางวิชาชีพ ทักษะ องค์ความรู้กำลังคน วทน. และ 3) การสร้างแรงจูงใจ ขยายฐานบุคลากรด้าน วทน. ให้มีมวลวิฤตและมีเส้นทางอาชีพและบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

2.1.10 แผนการส่งเสริม SME ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2564)

แผนการส่งเสริม SME ฉบับที่ 4 มุ่งให้เกิดการขยายบทบาททางเศรษฐกิจของ SME จึงได้กำหนดเป้าหมายในระดับผลกระทบเชิงมหภาคให้ “สัดส่วน มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมของ SME ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศเพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ภายในปี 2564” โดยแนวคิดของการดำเนินงานภายใต้แผนการส่งเสริมฯ นั้น ให้ความสำคัญทั้งการพัฒนา SME เพื่อเป็นเครื่องมือสร้างความสามารถในการแข่งขันเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบก้าวกระโดด (Competitive Growth) และการส่งเสริม SME เพื่อเป็นเครื่องมือการกระจายรายได้และลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) การส่งเสริมและพัฒนา SME มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นการพัฒนาที่หลากหลาย อย่างไรก็ตามแนวทางการดำเนินงานที่มีความสำคัญเป็นแนวทางที่จะสร้างการเติบโตที่ยั่งยืนให้กับ SME และถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขของความสำเร็จในการส่งเสริม SME ของแผนการส่งเสริม SME ฉบับที่ 4 มีดังนี้

1. ปรับปรุงให้การดำเนินธุรกิจของ SME มีความสะดวกมากขึ้น (Ease of Doing Business) เร่งแก้ไขปรับปรุงให้การดำเนินงานและการให้บริการภาครัฐมีความสะดวก และไม่เป็นการระแກ่ SME รวมถึงการแก้ไขกฎหมายบางเรื่องให้ทันสมัย สามารถสนับสนุนการพัฒนา SME ที่ประกอบธุรกิจสมัยใหม่ได้มากขึ้น
2. ส่งเสริมให้ SME มีความสามารถในการประกอบธุรกิจแบบมีอาชีพ (Smart SME) ภาครัฐต้องเร่งยกระดับความสามารถให้ SME ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความรู้พื้นฐานที่สำคัญในการทำธุรกิจ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประกอบธุรกิจ การเสริมสร้างความสามารถในการค้าขายระหว่างประเทศ การส่งเสริมแนวคิดการทำธุรกิจที่มุ่งตอบสนองตลาดระดับโลก (Global Context)
3. พัฒนา SME รุ่นใหม่ให้ก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ประกอบการที่สร้างคุณค่าและมูลค่า (High Value Startup) มุ่งแสวงหาและพัฒนา SME รุ่นใหม่ที่สามารถสร้างมูลค่าสูงได้ เช่น ผู้ประกอบการที่มีการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม (Tech Startup) ผู้ประกอบการในงานสร้างสรรค์และออกแบบ (Creative Startup/Cultural Startup) ให้มีศักยภาพในการประกอบธุรกิจสมัยใหม่ สามารถแข่งขันในตลาดสากลได้ ซึ่งจำเป็นที่ภาครัฐจะต้องให้การส่งเสริม ในหลาย ๆ ประเด็นทั้งในเรื่องการสร้างเสริมโอกาสผู้ประกอบการใหม่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาต่อยอดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ไปสู่ธุรกิจ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ที่สำคัญในการพัฒนาธุรกิจใหม่ ๆ และการทำให้เกิดปัจจัยสนับสนุนที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการใหม่กลุ่มนี้

แผนการส่งเสริม SME ฉบับที่ 4 ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ซึ่งครอบคลุมแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญข้างต้น รวมทั้งแนวทางการดำเนินงานสนับสนุนอื่นที่จะช่วยขับเคลื่อนความก้าวหน้าให้กับ SME สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนา SME รายประเด็น เป็นการส่งเสริมและพัฒนา SME ในประเด็น (Issue-based) ที่สำคัญต่อการเติบโตและขีดความสามารถในการแข่งขันของ SME โดยมีทั้งการพัฒนา SME ให้มีทักษะความสามารถเพิ่มขึ้น และการพัฒนาระบบนิเวศ (Ecosystem) ที่ช่วยสนับสนุนการเติบโตและความเข้มแข็งของ SME ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับผลิตภาพ เทคโนโลยี และนวัตกรรม : การให้ความช่วยเหลือ SME ในการพัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพธุรกิจ สนับสนุน การใช้เทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมให้ไปสู่เชิงพาณิชย์ ส่งเสริมด้านการตลาดให้กับสินค้านวัตกรรมของ SME ปรับปรุง ระบบการจดสิทธิบัตร รวมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลผลงานวิจัย และพัฒนาความเชี่ยวชาญของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ SME สามารถใช้บริการได้อย่างสะดวกมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุน: การสนับสนุนให้ SME เข้าถึงสินเชื่อได้มากขึ้น และพัฒนาแหล่งเงินทุนประเภททุนให้เข้มแข็งมากขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างความรู้พื้นฐานด้านการเงินให้กับ SME

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการเข้าถึงตลาดและการเข้าสู่สากล: การส่งเสริมการเข้าถึงตลาดภาครัฐ สนับสนุนการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สนับสนุน SME ในการขยายตลาดต่างประเทศในรูปแบบต่าง ๆ สร้างและพัฒนาผู้ส่งออกรายใหม่ รวมทั้งอำนวยความสะดวกแก่ SME ในการไปลงทุนในต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการ: การสร้างความตระหนัก และแรงบันดาลใจให้กับคนรุ่นใหม่ในการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งสร้างความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการใหม่ในด้านองค์ความรู้และทักษะ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เสริมสร้างขีดความสามารถ SME เฉพาะกลุ่มเป็นการส่งเสริมและพัฒนา SME เฉพาะกลุ่ม ซึ่งมีความต้องการความช่วยเหลือที่แตกต่างกัน จำเป็นต้องมีแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเฉพาะสำหรับ SME แต่ละกลุ่ม มี 3 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างผู้ประกอบการใหม่ที่มีมูลค่าสูง (High Value Startup): การพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ในกลุ่มที่สามารถสร้างมูลค่าได้สูง ผ่านกระบวนการอบรมเชิงลึกและบ่มเพาะ สนับสนุนให้มีการพัฒนาศูนย์บ่มเพาะที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น จัดตั้งศูนย์บริการด้านการออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ สนับสนุนการดำเนินงานของ Startup Accelerator ให้มีศักยภาพมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ปรับปรุงกฎระเบียบและกำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการกลุ่มนี้

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจของ SME: การพัฒนาความเข้มแข็งของคลัสเตอร์และกลุ่มสหกรณ์ เชื่อมโยง ให้ SME เข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งส่งเสริมองค์การเอกชนให้เข้มแข็ง

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาวิสาหกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง: การส่งเสริมให้วิสาหกิจฐานรากมีความรู้ในการประกอบธุรกิจ ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ส่งเสริมกิจกรรมด้านการตลาดในท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มและยกระดับคุณภาพมาตรฐานให้กับสินค้าและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนากลไกเพื่อขับเคลื่อนการส่งเสริม SME อย่างเป็นระบบ เป็นการพัฒนาระบบสนับสนุนที่จะช่วยให้การส่งเสริมและพัฒนา SME เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากขึ้น มี 2 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาเครื่องมือการส่งเสริม SME ให้มีประสิทธิภาพ : การส่งเสริม ให้ SME เข้าถึงข้อมูลองค์ความรู้และการพัฒนาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านระบบศูนย์บริการข้อมูล สนับสนุนการใช้ผู้ให้บริการธุรกิจเอกชน (Private Service Provider) ให้มากขึ้น พัฒนาระบบการให้บริการด้านที่ปรึกษาที่เลี้ยงนักวิสาหกิจ และจัดทำระบบการติดตามและประเมินศักยภาพ SME รวมทั้งยกระดับการพัฒนามาตรฐานให้กับ SME และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่ยังมีให้บริการไม่เพียงพอ

กลยุทธ์ที่ 2 ทบทวน ปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ สิทธิประโยชน์เพื่อเอื้อและลดอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจของ SME : การทบทวน ปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนา SME และกำหนดสิทธิประโยชน์สำหรับ SME ในรูปแบบต่าง ๆ

1.1.11 แผนปฏิบัติการการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

แผนปฏิบัติการการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นหนึ่งในแผนงานย่อยภายใต้แผนการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแผนปฏิบัติการในการดำเนินการในช่วงปีพ.ศ. 2560-2564 โดยประกอบด้วย สถานการณ์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ EEC ข้อวิเคราะห์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ EEC กรอบแนวคิดและแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ในพื้นที่ EEC และแผนปฏิบัติการการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ EEC

การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ EEC มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (2560-2564) แผนปฏิบัติการในเขตการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันออก (2559-2563) ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย 2558-2560 ยุทธศาสตร์การตลาดท่องเที่ยว แผนวิสาหกิจการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2560-2564 แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนภาค และนโยบายประชารัฐ

วัตถุประสงค์

เพื่อยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่สามจังหวัดในภาคตะวันออก ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับโลกรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และกลุ่มเชิงสุขภาพ โดยมีพญา สัตหีบ และระยอง เป็นวงแหวนการท่องเที่ยวหลัก ขยายสู่ฉะเชิงเทราซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และขยายสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญที่เกี่ยวกับการพัฒนากำลังคน

การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และเพียงพอต่อความต้องการของตลาด และครอบคลุมทุกสาขาการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชนในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ที่สอดคล้องความต้องการของตลาดแรงงาน โดยใช้ “สัตหีบโมเดล” ในการเรียนรู้ควบคู่กับการทำงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพบุคลากร และสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวสนับสนุนบุคลากรให้มีสมรรถนะขั้นพื้นฐานตามตำแหน่งงาน และได้รับการฝึกอบรมที่ได้มาตรฐานสากล โดยมีโครงการสำคัญ อาทิ โครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว และศูนย์การศึกษาด้านการท่องเที่ยว (Tourism Education Center) โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

แผนงาน/โครงการภายใต้แผนปฏิบัติการการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ EEC

แผนงาน 1 การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

แผนงาน 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

แผนงาน 3 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

แผนงาน 4 การสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

แผนงานที่เกี่ยวกับการพัฒนากำลังคน คือ แผนงาน 3 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว มีจำนวน 2 โครงการ ดังนี้

1. โครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว ดำเนินการโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อผลิตบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ครอบคลุมทุกสาขา การท่องเที่ยว และมีมาตรฐานสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

กิจกรรม

1. จัดทำโครงสร้างหลักสูตรของการผลิตบุคลากรพื้นฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. วางแผนจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมให้แก่บุคลากรทางการท่องเที่ยว ในทุกระดับ ระยะเวลา 2561-2565 ระยะเวลาต่อไป (โครงการต่อเนื่อง)
2. โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดำเนินการโดยกระทรวงวัฒนธรรม (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง) ระยะเวลา 2563-2564

กิจกรรม

1. อบรมพัฒนาทักษะที่จำเป็น อาทิ ภาษา เทคนิคการพูด ฯลฯ ให้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (มัคคุเทศก์/เจ้าหน้าที่/พนักงาน)
2. อบรมเยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาให้มีทักษะเป็นบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1.1.12 ยุทธศาสตร์ของกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1) กระทรวงแรงงาน

กระทรวงแรงงานมีภารกิจต้องดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ใช้แรงงานทั้งในและนอกระบบให้มีความรู้ ความสามารถ มีโอกาสได้ทำงานมีรายได้ในการประกอบอาชีพ โดยการฝึกอาชีพ การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน การจัดหางาน ตลอดจนการดูแลคุ้มครองผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง สถานประกอบการให้ได้รับความเป็นธรรม และการประกันสังคม กระทรวงแรงงานได้ตระหนักเป็นอย่างมากถึงสถานการณ์ภายนอกและภายในประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – 2579) มุ่งจะให้ประเทศไทยในอีก 20 ปีข้างหน้าเป็น “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy : SEP)” และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564) เป็นแผนระยะ 5 ปีของการพัฒนาประเทศ ดังนั้นเพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ทั้ง 2 ฉบับ กระทรวงแรงงานจึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยในระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าว โดยกำหนดวิสัยทัศน์ในอีก 20 ปีข้างหน้า คือ “ทรัพยากรมนุษย์มีคุณค่าสูง สุขความยั่งยืน” แบ่งการดำเนินการเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์เป็น 4 ช่วง ๆ ละ 5 ปี ดังนี้

ช่วงที่ 1 Productive Manpower (พ.ศ. 2560 – 2564) เป็นยุคของรากฐานด้านแรงงานที่เป็นมาตรฐานสากล

ช่วงที่ 2 Innovative Workforce (พ.ศ. 2565–2569) เป็นยุคของทรัพยากรมนุษย์ของประเทศที่เป็นประชาชนของโลก (Global citizen)

ช่วงที่ 3 Creative Workforce (พ.ศ. 2570 – 2574) เป็นยุคของทรัพยากรมนุษย์ที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่การทำงาน

ช่วงที่ 4 Brain Power (พ.ศ. 2575–2579) เป็นยุคของสังคมการทำงานแห่งปัญญา

จากกรอบแนวคิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศระยะ 20 ปี กระทรวงแรงงานเล็งเห็นว่าจุดเริ่มต้นของความสำเร็จอยู่ที่การวางรากฐานในช่วง 5 ปีแรก คือ ช่วงที่ 1. Productive Manpower (พ.ศ. 2560 – 2564) หากสามารถสร้างรากฐานได้มั่นคงแล้ว การเดินหน้าสู่ความสำเร็จในระยะต่อไปจะเป็นสิ่งที่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้ไมยาก ดังนั้นกระทรวงแรงงานจึงได้บูรณาการกับอีก 15 หน่วยงานจัดทำยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปีแรก ภายใต้ “แผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ.2560 – 2564)” การจัดทำแผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ.2560 – 2564) ได้ดำเนินการโดยการทบทวน ประเด็นที่สำคัญ ๆ “ด้านแรงงาน” ในภาพกว้างและเน้นการศึกษาเชิงลึกในหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กระทรวงแรงงาน ศึกษาวิเคราะห์ เอกสารรายงานองค์ความรู้ รูปแบบและนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 – 2564) นโยบายรัฐบาล กรอบแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี วาระการพัฒนา และวาระการปฏิรูป นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน แผนยุทธศาสตร์และแผนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และทบทวนข้อมูลสถิติสถานการณ์แรงงานด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอดีตและปัจจุบัน รวมถึงสถานการณ์เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ที่มีผลกระทบต่อด้านแรงงาน

แผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ.2560 – 2564)

วิสัยทัศน์ แรงงานมีศักยภาพสูง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

พันธกิจ

1. การเพิ่มศักยภาพแรงงาน และผู้ประกอบการ ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ
2. ค้ำครองและส่งเสริมให้แรงงานมีความมั่นคงในการทำงาน มีหลักประกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
3. พัฒนากระทรวงให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล
4. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างบูรณาการ เพื่อการบริหารจัดการ และให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และ แข่งขันได้ อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การค้ำครองและเสริมสร้างความมั่นคง หลักประกันในการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากลไกในการสร้างความสมดุลของตลาดแรงงาน เพื่อสร้าง ความยั่งยืนให้ภาคแรงงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการองค์กร บุคลากร ด้วยหลักธรรมาภิบาล และเสริมสร้าง การมีส่วนร่วมในองค์กร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ เพื่อบูรณาการสารสนเทศที่ทันสมัย มีเสถียรภาพ ยุทธศาสตร์ที่มีแนวทางเกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ ๓	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพแรงงานและ ผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพแรงงานและสถานประกอบการให้สอดคล้อง ความต้องการของตลาดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศในเวทีโลก
	กลยุทธ์ที่ 2 เสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายพันธมิตรภาครัฐ และภาคเอกชนร่วมด้านแรงงาน
	กลยุทธ์ที่ 3 จัดทำมาตรฐานทดสอบและสร้างระบบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้ครอบคลุมสาขาอาชีพและกลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญ
	กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการให้มีความรับผิดชอบต่อ สังคมด้านแรงงาน
	กลยุทธ์ที่ 5 สร้างแรงจูงใจด้วยการเพิ่มสิทธิประโยชน์ให้กับสถานประกอบการ ที่มีการพัฒนาทักษะฝีมือให้กับลูกจ้างตามกฎหมาย
	กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาแรงงานให้มีความพร้อมและสอดคล้องกับ ความ ต้องการของประเทศ (10 อุตสาหกรรมเป้าหมายและความต้องการของ ตลาด) (Quick Win)
	กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน (Labour Productivity)
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การคุ้มครองและเสริมสร้างความ มั่นคง หลักประกันในการทำงานและคุณภาพชีวิต ที่ดี	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบประกันสังคมเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ แรงงาน
	กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองแรงงานนอกระบบอย่างยั่งยืน (บูรณาการ)
	กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านแรงงานสัมพันธ์ และ สวัสดิการแรงงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อคุณภาพชีวิตแรงงาน
	กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมการมีงานทำและขยายโอกาสการมีงานทำและมี ทางเลือกในการประกอบอาชีพให้แก่กำลังแรงงาน
	กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมการบริหารค่าจ้าง ค่าตอบแทน ตามระดับมาตรฐาน ฝีมือแรงงาน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการด้าน แรงงานระหว่างประเทศ	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ
	กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมและพัฒนาระบบประกันสังคมเพื่อรองรับประชาคม อาเซียน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากลไกในการ สร้างความสมดุลของตลาดแรงงาน เพื่อสร้าง ความยั่งยืนให้ภาคแรงงาน	กลยุทธ์ที่ 1 บรรเทาปัญหาการจ้างงานไม่ตรงกับสายงาน (Mismatch) และการขาดแคลน แรงงานในระยะสั้น
	กลยุทธ์ที่ 2 ศึกษาวิจัยและพัฒนาข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงานที่มี ประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ ฯ	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการองค์กร บุคลากร ด้วยหลักธรรมาภิบาล และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในองค์กร	กลยุทธ์ที่ 4 บริหารทรัพยากรบุคคลเชิงกลยุทธ์ เพื่อสนับสนุนการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ของกระทรวง
	กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนากลไกการประสานและบูรณาการความร่วมมือกับเครือข่ายด้านแรงงาน (บูรณาการ)
	กลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาศักยภาพบุคลากร ICT และ ผู้ใช้งานให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

2) กระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักในภาคการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพคนของประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2574 เพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของประเทศ ได้นำไปใช้เป็นกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษาและเรียนรู้สำหรับพลเมืองทุกช่วงวัยตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญของแผนคือ การมุ่งเน้นการประกัน โอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา และการศึกษาเพื่อการมีงานทำและสร้างงานได้ ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งความเป็นพลวัต เพื่อให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว

แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2560 – 2575)

วิสัยทัศน์

“คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21”

เป้าหมาย

1. การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา
2. ความเท่าเทียมทางการศึกษา
3. คุณภาพการศึกษา
4. ประสิทธิภาพ
5. การตอบโจทย์บริบทที่มีการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคอนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม สาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ประกอบด้วย เป้าหมายหลัก วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ จะเน้นให้ความสำคัญในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2575) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

วิสัยทัศน์ “มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในสังคม”

พันธกิจ

1. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ/ประเภทสู่สากล
2. เสริมสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการศึกษาของประชาชนอย่างทั่วถึงเท่าเทียม
3. พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ผลิต พัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
ยุทธศาสตร์ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนากำลังคนของประเทศของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ ๓	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล	1. พัฒนาระบบกระบวนการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และจัดกิจกรรมเสริมทักษะ พัฒนา ผู้เรียนในรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
	2. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การวัดและประเมินผลการศึกษาทุกระดับ/ประเภทการศึกษาให้ทันสมัยสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก
	3. ส่งเสริมการพัฒนาเนื้อหาสาระที่ทันสมัยในทุกระดับ/ประเภทการศึกษา เพื่อการผลิตสื่อการเรียนการสอน ตำราเรียนที่มีคุณภาพ รวมทั้งตำราเรียนอิเล็กทรอนิกส์

ยุทธศาสตร์ ฯ	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
	4. ปรับปรุงระบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติให้สอดคล้องกับหลักสูตรและกระบวนการ จัดการเรียนการสอน 5. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองและพลโลก ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระบบการศึกษาอย่างเข้มข้น
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ผลิต พัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา	1. วางแผนการผลิต และพัฒนาครู คณาจารย์ อย่างเป็นระบบให้สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการศึกษาทุกระดับ /ประเภทการศึกษา 2. ปรับระบบการผลิตครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ 3. เร่งรัดพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งครูประจำการที่สอนไม่ตรงวุฒิ ครูที่สอนคละชั้นและครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลน 4. สร้างขวัญกำลังใจ สร้างแรงจูงใจให้กับครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา 5. พัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ	1. เร่งผลิตและพัฒนากำลังคนสาขาที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ อาทิ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี แพทย์ และพยาบาล 2. เร่งผลิตและพัฒนสมรรถนะกำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และรองรับพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 3. ส่งเสริมภาพลักษณ์การอาชีวศึกษา เร่งปรับค่านิยม และวางรากฐานทักษะอาชีพให้แก่ผู้เรียนตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษอย่างต่อเนื่องทุกระดับ 5. เสริมสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคน โดยสร้างเครือข่ายความร่วมมือตามรูปแบบประชารัฐทั้งระหว่งองค์กรภายในและต่างประเทศ
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต	1. ประกันโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่ผู้เรียนในทุกพื้นที่ครอบคลุมถึงคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความต้องการพิเศษ 2. ส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบ และการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจ และวิถีชีวิตของผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย 3. เร่งสร้างความเข้มแข็งของระบบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างกว้างขวาง 4. จัดหาทุนและแหล่งทุนทางการศึกษา
ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาระบบบริหารจัดการ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	ยกระดับคุณภาพการศึกษาตอบสนองการสร้างอาชีพและเพิ่มคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความสมานฉันท์ และเสริมสร้างความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

3) กระทรวงอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมไทย ในระยะ 20 ปีข้างหน้า ตามกรอบการพัฒนาประเทศไทย 4.0 ภายใต้วิสัยทัศน์ “มุ่งสู่อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาและเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก” โดยวางกรอบยุทธศาสตร์เพื่อการขับเคลื่อนอุตสาหกรรม ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์สำคัญ คือ 1. การปฏิรูปอุตสาหกรรม 2. การปฏิรูปนิเวศอุตสาหกรรม และ 3. การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยกับเศรษฐกิจโลก โดยยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ปฏิรูปนิเวศอุตสาหกรรมรองรับอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา ยุทธศาสตร์นี้มีเป้าหมายในการปฏิรูปองค์ภาครัฐเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มมูลค่าการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่เป้าหมาย เพิ่มการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา เพิ่มจำนวนนักวิจัยในอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มจำนวนสิทธิบัตรจดทะเบียนต่อประชากร และเพิ่มจำนวนแรงงาน คุณภาพเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยยุทธศาสตร์นี้ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ คือ

กลยุทธ์ที่ 1 ปฏิรูปองค์ภาครัฐให้ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาทักษะ องค์ความรู้ของบุคลากรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2559 - 2564

กระทรวงอุตสาหกรรมมีแนวคิดที่จะเพิ่มผลผลิตการผลิตภาคอุตสาหกรรมด้วยการจัดทำแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2559-2564 เพื่อยกระดับประสิทธิภาพและผลผลิตในภาคอุตสาหกรรม โดยในแผนแม่บทฯ จะมุ่งเน้นการดำเนินการใน 3 ส่วน คือ การเพิ่มผลผลิตสถานประกอบการโดยมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยี ดิจิทัล นวัตกรรม และระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต พร้อมทั้งสนับสนุนการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรและกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การเพิ่มผลผลิตแรงงานหรือบุคลากรภาคอุตสาหกรรมโดยการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการเพิ่มผลผลิตด้วยการพัฒนาปัจจัยแวดล้อม (Enabling Factor) ประเทศไทยให้สามารถแข่งขันได้ในเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน โดยมียุทธศาสตร์การดำเนินงานยุทธศาสตร์ภายใต้แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับผลผลิตภาคอุตสาหกรรมไทยโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และระบบบริหารจัดการสมัยใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับผลผลิตทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะรอบด้าน สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพของปัจจัยแวดล้อม เพื่อสนับสนุนและผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลผลิตที่นำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน

โดยแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2559-2564 มี ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนดังนี้

ยุทธศาสตร์ ๑	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับผลิตภาพทรัพยากรมนุษย์ ให้มีทักษะรอบด้าน สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต	กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับผลิตภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้ภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลก
	กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาบุคลากรให้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านผลิตภาพ (Productivity Facilitator & Productivity Specialist) ที่พร้อมด้วยความสามารถในการบริหารจัดการที่เป็นเลิศ (Management Excellence Skill)
	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมทักษะการบริหารจัดการให้กับผู้ประกอบการในเรื่องการจัดการ ด้านผลิตภาพ นวัตกรรมและความเสี่ยง รวมถึงสร้างความตระหนักในเรื่องการเติบโตอย่างยั่งยืนและแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy)
	กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาผู้กำลังเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ให้มีทักษะฝีมือแรงงาน ตรงกับความต้องการของแต่ละสาขาอุตสาหกรรม โดยความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพของปัจจัยแวดล้อม เพื่อสนับสนุนและผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพที่นำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน	กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาให้มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านผลิตภาพ (Productivity Specialist) ในภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – 2579) เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาภาคการเกษตรให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และยังสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งกับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) เป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ถือเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะ 5 ปีแรก (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) และนโยบายรัฐบาลภายใต้

วิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน”

พันธกิจ

1. พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้มีความมั่นคง
2. พัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
3. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพตลอดโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์
4. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้
2. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับผลิตภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ มาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร ให้ตอบสนองความต้องการของตลาด
3. เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตร รวมทั้งพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์
4. เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้

เป้าหมาย

1. ความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 85 ในปี 2564
 2. เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น 59,460 บาทต่อครัวเรือน ในปี 2564
 3. เศรษฐกิจภาคเกษตรเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี
 4. จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรถูกนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี
 5. ทรัพยากรการเกษตรได้รับการฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน
- โดยมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนดังนี้

ยุทธศาสตร์ ๓	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	1. เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกร สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคการเกษตร โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษาที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนด้านการเกษตร ถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการด้านการผลิตด้วยเทคโนโลยี สมัยใหม่ ความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ การตลาด และการเข้าถึงแหล่งสินเชื่อเพื่อการเกษตรให้กับเยาวชน รุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ ๓	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
	<p>ลูกหลานเกษตรกร หรือบุคคลทั่วไปที่มีความมุ่งมั่นจะประกอบอาชีพเกษตรกร</p> <p>2. ปลุกฝังความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้กับเยาวชนคนรุ่นใหม่ โดยพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ สอดแทรกเนื้อหาวิชาความรู้ที่จำเป็นต่าง ๆ อาทิ การทำเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ที่เน้นความมั่นคงอาหารและรายได้ของเกษตรกร ความปลอดภัยด้านอาหาร การพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม และการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>3. เสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย การทำเกษตรอินทรีย์ การปรับปรุงดิน การผลิตพันธุ์ดี (พืช ประมง ปศุสัตว์) การใช้ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยเคมีอย่างถูกต้องตามค่าวิเคราะห์ดิน การป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามหลักวิชาการ การวางแผนการผลิต บริหารจัดการ สินค้าเกษตร การบริหารจัดการต้นทุน การทำบัญชีรายจ่าย/บัญชีต้นทุนอาชีพ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ การผลิตสินค้าตามมาตรฐานสินค้าเกษตร มีการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการพัฒนาการผลิต รวมถึงเน้นให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการตลาดแก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรมืออาชีพ (Smart Entrepreneur)</p> <p>4. พัฒนาระบบการทางความคิดของเกษตรกรไปสู่เกษตรกรมืออาชีพ เน้นการนำความรู้ ที่ได้รับจากการอบรมไปต่อยอดความคิดในการพัฒนาการผลิตไปสู่การแปรรูปขั้นต้นเพื่อเพิ่มมูลค่า สินค้าเกษตร การปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด รวมถึงการบริหารการตลาดตั้งแต่ระดับชุมชน จังหวัด และตลาดต่างประเทศ โดยร่วมกับสถาบันการศึกษา รวมทั้งการถอดบทเรียนและนำข้อเท็จจริงเป็นตัวอย่าง และสนับสนุนการศึกษาดูงานเกษตรกรตัวอย่างที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้</p> <p>5. สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร</p>
ยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน	<p>ถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน การเกษตร ให้แก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการจัดการโซ่อุปทาน การสร้างโซ่อุปทาน และการบริหารจัดการโลจิสติกส์ในระดับฟาร์ม (Logistics Management from Farms to Forks) เพื่อให้ได้ผลผลิตตามความต้องการของตลาด รวมทั้งสนับสนุนเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรให้เห็นถึงความสำคัญในการนำความรู้ด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานมาใช้ในการประกอบอาชีพของตนเอง</p>
ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	<p>สร้างนักวิชาการด้านการวิจัยการเกษตรรุ่นใหม่ และพัฒนาศักยภาพนักวิชาการวิจัย การเกษตรในปัจจุบัน โดยสนับสนุนทุนการศึกษาต่อทุนฝึกอบรม เพื่อการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการปฏิรูประบบแรงจูงใจและเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ (Career Path) ของนักวิชาการ ด้านการวิจัยการเกษตรในระบอบราชการ เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนนักวิชาการ</p>

5) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การกีฬา และ นันทนาการ ได้จัดทำยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564) ตามกรอบ แนวคิดหลักการของนโยบายของรัฐบาลยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ที่ให้ความสำคัญกับการยึดคนเป็นศูนย์กลางของ การพัฒนา การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของ ประชาชน การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติอย่างบูรณาการและเป็นองค์รวม กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬานำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) มาใช้ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการ สร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ

ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564)

วิสัยทัศน์ “มุ่งพัฒนาและบูรณาการด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา สร้างเสริมความเจริญเติบโตของ เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ”

พันธกิจ

1. จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาที่สอดคล้องกับแนวทางการ พัฒนาของประเทศ
2. กำหนดแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของทุกภาคส่วนอย่างมี ประสิทธิภาพ และนำนโยบายและยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติจริงอย่างได้ผล
3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวและกีฬาที่จำเป็น ทั้งในด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ ที่จำเป็นอย่างครบถ้วนและได้มาตรฐาน
4. พัฒนาระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการบริหารและเพื่อให้บริการ ตลอดจนองค์ความรู้ และนวัตกรรมต่าง ๆ ที่สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกีฬา
5. สร้างให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกีฬาในแบบ บูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้อง

เป้าหมาย

1. นโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาประสบความสำเร็จในการพัฒนา แหล่งสินค้า บริการและการอำนวยความสะดวกในตลาดการท่องเที่ยวและกีฬาอย่างมีความสมดุลและยั่งยืน และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของประเทศในภาพรวม
2. การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการดำเนินงานของทุกภาคส่วนนั้นเป็นไปอย่างสมดุลและเพียงพอ การ กระจายการพัฒนานั้นเป็นไปอย่างทั่วถึงในระดับพื้นที่ทำให้ชุมชนมีความสามารถในการแข่งขันและได้รับ โอกาสจากตลาดการท่องเที่ยวและกีฬาอย่างทั่วถึง

3. บุคลากรและภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในตลาดการท่องเที่ยวและกีฬา มีคุณภาพและสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนได้รับปัจจัยสนับสนุนและมาตรฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นในการส่งเสริมให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกีฬาของประเทศประสบความสำเร็จในระดับสากล

4. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้ผ่านการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการบริหารและให้บริการ ตลอดจนการพัฒนาองค์ความรู้และสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างเป็นระบบ

5. การบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีการบูรณาการร่วมกันกับทุกระดับและทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้องและทุกฝ่ายสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและกีฬาได้อย่างแท้จริง

ประเด็นยุทธศาสตร์

จำแนกเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ซึ่งถ่ายทอดมาจากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 – 2564) และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 – 2564) ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาแหล่งสินค้า บริการ การอำนวยความสะดวกและการสร้างความสมดุลให้กับการท่องเที่ยวไทยผ่านการตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย กีฬาพื้นฐาน และกีฬามวลชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาและการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบูรณาการการบริหาร การจัดการการท่องเที่ยวและกีฬาทุกระดับให้มีประสิทธิภาพ โดยยุทธศาสตร์ที่มีแนวทางเกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ ๓	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	1. เพิ่มศักยภาพ พัฒนาทักษะ เสริม สร้างองค์ความรู้แก่ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว
	2. ส่งเสริมการเป็นเจ้าบ้านที่ดีให้แก่บุคลากร ด้านการท่องเที่ยว และภาคประชาชน
	3. ส่งเสริมให้บุคลากรในอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวมีสมรรถนะตามมาตรฐานบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวอาเซียน และมาตรฐานสากล
	4. แผนงานการสร้างและพัฒนาระบบการเรียนรู้และพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
	5. โครงการพัฒนาศักยภาพภาคีเครือข่าย และเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนและท้องถิ่น อาทิ แผนงาน Amazing Thai Host (ATH)
	6. สร้างภาพลักษณ์และความภาคภูมิใจในอาชีพอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ	1. มาตรการส่งเสริม อุดหนุน การพัฒนาการเตรียมความพร้อมการส่งและจัดการแข่งขันกีฬาสำหรับคนพิการ

ยุทธศาสตร์ ฯ	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
	2. ปรับปรุงระบบพัฒนานักกีฬาตั้งแต่เยาว์วัย การจัดทำเส้นทาง การพัฒนานักกีฬาและการพัฒนาองค์กรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
	3. โครงการพัฒนาหลักสูตรและบุคลากรการกีฬาในประเทศ
	4. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากีฬาอาชีพให้เป็นที่ยอมรับและได้รับการยอมรับ
	5. โครงการส่งเสริมความสำเร็จและเชิดชูเกียรติ บุคลากรการกีฬาทุกระดับ

6) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (พ.ศ. 2561 - 2565) จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์เป้าหมายในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561 - 2565) ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กรอบนโยบายการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีค้ำถึงนโยบายและแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) นโยบายและแผนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2555-2564) (ร่าง) ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

วิสัยทัศน์ “นวัตกรรมนำไทยสู่ประเทศพัฒนาแล้วอย่างยั่งยืน” (Innovation Thailand: Towards a Sustainable Developed Economy) (ภายในปี พ.ศ. 2560-2579)

พันธกิจ/ภารกิจหลัก

1. เสนอแนะนโยบาย และจัดทำยุทธศาสตร์/ แผนด้านวิทยาศาสตร์/เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานในสังกัดและหน่วยที่เกี่ยวข้อง
2. ริเริ่ม เร่งรัด ผลักดันและดำเนินการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่มีผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจและสังคม
3. ร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ สร้างคนดีและคนเก่งในทุกระดับรวมทั้งสร้างความตระหนักด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมให้แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับกับทุกภาคส่วนของประเทศ
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสนับสนุนและกลไกด้านต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการสร้างปัญญาและการนำองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้เพิ่มคุณค่ากับภาคการผลิต รวมถึงภาคสังคม
5. สนับสนุนให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี และสร้างนวัตกรรมให้แก่ภาคการผลิตและบริการรวมทั้งบริการสังคมด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลิตภาพทางเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 บ่มเพาะนวัตกรรมเพื่ออนาคตและพัฒนากำลังคนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 บริหารจัดการงานวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมในสาขาเป้าหมาย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ขับเคลื่อนโครงการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมขนาดใหญ่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาพื้นที่เพื่อนวัตกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ผลักดันเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่มีแนวทางเกี่ยวข้องของการพัฒนากำลังคน มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ ๑	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 บ่มเพาะนวัตกรรมเพื่ออนาคต และพัฒนากำลังคนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ นวัตกรรม	1. สร้างบุคลากรและเส้นทางอาชีพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
	2. เร่งสร้างผู้ประกอบการใหม่ด้วยกลไกของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
	3. ปลุกฝังการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ของเยาวชน และเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่ประชาชน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ผลักดันเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม	1. ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ผู้ประกอบการ เกษตรกร สังคมเพื่อพัฒนา และสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้เศรษฐกิจภายในประเทศ

7) กระทรวงคมนาคม

กระทรวงคมนาคม มีภารกิจหลักในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและให้บริการคมนาคมขนส่ง เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนความมั่นคงของประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ กระทรวงคมนาคมได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งของไทย ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) เพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งของไทยในระยะยาว และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนไปในทิศทางและมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ตลอดจนการก้าวสู่การเป็นประเทศไทย 4.0 โดยประกอบด้วยยุทธศาสตร์ 5 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบูรณาการระบบคมนาคมขนส่ง (Integrated Transport Systems)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริการของภาคคมนาคมขนส่ง (Transport Services)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา ปรับปรุงกฎหมาย กำกับดูแล และปฏิรูปองค์กร (Regulations and Institution)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การผลิตและพัฒนาบุคลากร (Human Resource Development)

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง (Technology and Innovation)

ยุทธศาสตร์ที่มีแนวทางเกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน คือ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การผลิตและพัฒนาบุคลากร (Human Resource Development) ซึ่งการผลิตและพัฒนาบุคลากรเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญเพื่อให้มีบุคลากรด้านการคมนาคมขนส่งในด้านต่าง ๆ ที่มีคุณภาพ เพียงพอ รองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมด้านคมนาคมขนส่งทั้งภายในประเทศและในระดับภูมิภาค อีกทั้งยังเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เช่น การจัดตั้งสถาบันการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรด้านการขนส่งใน

ภาพรวม เป็นต้น เพื่อให้การจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและการให้บริการเป็นไปอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2560-2564

วิสัยทัศน์ “พัฒนาระบบขนส่งอย่างบูรณาการ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน และขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

1. บริหารนโยบายและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์อย่างบูรณาการให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ
2. ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบการจัดการจราจรให้เพียงพอกับความต้องการในปัจจุบันและอนาคต
3. กำกับดูแลอย่างมีธรรมาภิบาล ปรับปรุงพัฒนาระบบกฎหมายและมาตรฐานให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง
4. ปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการขนส่งให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
5. ส่งเสริม สนับสนุนเพื่อสร้างค่านิยมที่เหมาะสมของผู้ใช้ระบบขนส่ง และพัฒนาขีดความสามารถในการประกอบการ
6. บริหารและพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องและสร้างความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์กระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2560-2564

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบขนส่งขั้นพื้นฐาน ให้เชื่อมโยง ทัวถึง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับความปลอดภัยและความมั่นคง ของระบบขนส่ง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบขนส่งเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จ

ยุทธศาสตร์ที่มีแนวทางเกี่ยวข้องของการพัฒนากำลังคน คือ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จ โดยใช้กลยุทธ์พัฒนาทรัพยากรบุคคล งานวิจัยและนวัตกรรมด้านการขนส่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทรัพยากรบุคคลด้านการขนส่ง ได้รับการพัฒนาให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานตามภารกิจและงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการขนส่งได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งาน โดยมีแผนปฏิบัติการหรือโครงการ ดังนี้

1. การฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการคนพิการและผู้สูงอายุ
2. การพัฒนาบุคลากรด้านการขนส่งทางราง
3. การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ

4. การจัดทำแผนแม่บทการบริหารทรัพยากรบุคคลกรมการขนส่งทางบก (HR Master Plan)
5. การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากร กรมการขนส่งทางบก
6. แผนพัฒนาบุคลากรกรมการขนส่งทางบก
7. การผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการบิน

8) กระทรวงพาณิชย์

กระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการค้า ธุรกิจบริการ ทรัพย์สินทางปัญญาและราชการอื่น ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงพาณิชย์ หน้าที่หลักของกระทรวงพาณิชย์มีบทบาทหลัก 2 ด้าน คือ 1) ภารกิจด้านในประเทศ ได้แก่ การดูแลราคาสินค้าเกษตรและรายได้เกษตรกร ดูแลผู้บริโภคภายใต้กรอบกฎหมายของกระทรวงพาณิชย์ ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการค้า ทั้งการค้าสินค้าและธุรกิจบริการ คุ่มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญา 2) ภารกิจด้านต่างประเทศ ได้แก่ เจรจาการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยเจรจาภายใต้กรอบ WTO FTA อนุภูมิภาค ภูมิภาค ฯลฯ จัดระเบียบและบริหารการนำเข้าส่งออก รวมทั้งการขยายตัวรัฐต่อรัฐ การค้ามันสำปะหลัง สินค้าข้อตกลงต่าง ๆ แก้ไขปัญหา และรักษาผลประโยชน์ทางการค้า เช่น การดูแลเรื่อง GSP การเก็บภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด ส่งเสริมและเร่งรัดการส่งออก

สำหรับแผนยุทธศาสตร์กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2561-2564 มีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจการค้าเติบโต จากฐานรากสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ภายในปี 2564

มีพันธกิจ

1. ยกกระดับความสามารถในการแข่งขันทางการค้า โดยส่งเสริมสร้างมูลค่าด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และเศรษฐกิจภาคการค้า และบริการให้กับผู้ประกอบการในทุกระดับอย่างครบวงจร
2. พัฒนาเศรษฐกิจการค้าภายในประเทศให้มีความเข้มแข็ง โดยการส่งเสริมการสร้างอาชีพ พัฒนาธุรกิจท้องถิ่น และขยายช่องทางการตลาดให้ผู้ประกอบการชุมชนและเกษตรกร
3. พัฒนาระบบการค้าให้มีความเป็นธรรมและมีมาตรฐาน สนับสนุนการประกอบธุรกิจด้วยโครงสร้างพื้นฐานการค้าที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับระบบสากล
4. มุ่งส่งเสริมการค้า การประกอบธุรกิจระหว่างประเทศ และการเชื่อมโยงกับระบบการค้าโลก โดยสร้างการยอมรับในสินค้าและบริการของไทยพร้อมกับขยายความร่วมมือระหว่างประเทศในทุกรูปแบบ

โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์กระทรวงพาณิชย์ ปี 2561-2564 ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
1. เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์	เกษตรกรและผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมความคิดสร้างสรรค์	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ประกอบการ SMEs รายใหม่ ที่ส่งออกได้ (ร้อยละ) 2. จำนวนผู้ประกอบการ/เกษตรกรรายใหม่ที่ได้รับการส่งเสริมการค้าเน้นธุรกิจด้วย	1. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการในทุกระดับให้ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยีความคิดสร้างสรรค์ และปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่

	และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ (ราย)	รวมถึงมีธรรมาภิบาลธุรกิจ 2. สร้าง Smart SMEs
2. สร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก	ผู้ประกอบการ/เกษตรกรมีช่องทางจำหน่ายสินค้า/บริการ และมีรายได้เพิ่มขึ้น	จำนวนผู้ประกอบการชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนา (ราย)	สร้างอาชีพให้ผู้มีรายได้น้อย
4. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ	ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการขยายตลาดและดำเนินธุรกิจ在不同ประเทศเพิ่มขึ้น	จำนวนผู้ประกอบการไทยที่ไปดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ (ราย)	พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรและบุคลากรให้มีความพร้อม มีประสิทธิภาพและเป็นมืออาชีพ

9) กระทรวงสาธารณสุข

กระทรวงสาธารณสุข มีวิสัยทัศน์ เป็นองค์กรหลักด้านสุขภาพ ที่รวมพลังสังคม เพื่อประชาชนสุขภาพดี มีพันธกิจ เพื่อพัฒนาและอภิบาลระบบสาธารณสุข อย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน โดยกระทรวงสาธารณสุขได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (ด้านสาธารณสุข) พ.ศ. 2560-2579 มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงานด้านสาธารณสุขในการพัฒนาระบบสุขภาพเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสิ่งแวดล้อม แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) นโยบายประเทศไทย 4.0 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development goals: SDGs) รวมไปถึงนโยบายการปฏิรูปประเทศมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์ความเป็นเลิศ 4 ด้าน ประกอบด้วย 15 แผนงาน 45 โครงการ

ยุทธศาสตร์ความเป็นเลิศ 4 ด้าน ได้แก่

1) ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค และคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเลิศ (Promotion, Prevention & Protection Excellence)

2) บริการเป็นเลิศ (Service Excellence)

3) บุคลากรเป็นเลิศ (People Excellence)

4) บริหารเป็นเลิศด้วยธรรมาภิบาล (Governance Excellence)

โดยมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค และคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเลิศ (Promotion, Prevention & Protection Excellence)

แผนงานที่ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย (ด้านสุขภาพ)

โครงการที่ 4 พัฒนาและสร้างเสริมศักยภาพคนไทยกลุ่มวัยผู้สูงอายุ
มาตรการสำคัญ

- พัฒนาศักยภาพบุคลากรสาธารณสุข ผู้จัดการดูแลผู้สูงอายุ (CM) และผู้ดูแลผู้สูงอายุ (CG)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 บริการเป็นเลิศ (Service Excellence)

แผนงานที่ 6 พัฒนาระบบบริการสุขภาพ

โครงการที่ 19 พัฒนาระบบบริการการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก

มาตรการสำคัญ

- พัฒนาการศึกษาศาสตร์แพทย์แผนไทยในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและศุนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก
- พัฒนาบุคลากรด้านการแพทย์แผนไทยใหม่มีความรู้ความชำนาญในการให้บริการสุขภาพ

โครงการที่ 20 พัฒนาระบบบริการสุขภาพ สาขาสุขภาพจิตและจิตเวช

มาตรการสำคัญ

- จัดสรรอัตรากำลังให้เพียงพอ

โครงการ 29 พัฒนาระบบบริการ one day surgery

มาตรการที่สำคัญ

- พัฒนากำลังคนสหสาขาวิชาชีพ รวมทั้งงานวิจัย และนวัตกรรมได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

แผนงานที่ 8 การพัฒนาตามโครงการเฉลิมพระเกียรติและพื้นที่เฉพาะ

โครงการที่ 33 พัฒนาพื้นที่พิเศษ 10 จังหวัดที่เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อพัฒนาและเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานด้านอาเซียนมัธยม และสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

มาตรการสำคัญ

- พัฒนาหลักสูตรอาเซียนมัธยมและเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมเฉพาะพื้นที่ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว
- จัดสรรบุคลากรให้เพียงพอ
- พัฒนาบุคลากรสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 3 บุคลากรเป็นเลิศ (People Excellence)

แผนงานที่ 10 การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนด้านสุขภาพ

โครงการที่ 35 ผลิตและพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพสู่ความเป็นมืออาชีพ

มาตรการสำคัญ

- สร้างความเข้าใจในแนวทางการจัดทำแผนผลิตและพัฒนากำลังคนระดับเขต
- พัฒนาและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทุกระดับทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในและนอก สธ. เพื่อการผลิต และพัฒนากำลังคน
- พัฒนาและสนับสนุนระบบฐานข้อมูลพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพเพื่อการตัดสินใจ

- ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพภายใต้คานียมร่วม MOPH และเป็นมืออาชีพ
- เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร จัดการความรู้และนวัตกรรมด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพ
- สร้างและพัฒนากลไกการบริหารจัดการระบบการผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพ
- สร้างความเข้มแข็งเครือข่ายการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพทั้งในและต่างประเทศ
- มีมาตรการในการควบคุมกำกับในการนำระดับและข้อมูลการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพมาใช้อย่างต่อเนื่อง

โครงการที่ 36 Happy MOPH กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแห่งความสุข

มาตรการสำคัญ

- HR Governance: พัฒนากลไกการขับเคลื่อนและการบริหารจัดการกำลังคนให้เข้มแข็งและมีเอกภาพ
- HRH Information System พัฒนาระบบสารสนเทศกำลังคนให้มีประสิทธิภาพ
- HRP: วางแผนกำลังคนอย่างสอดคล้องกับภารกิจ และตอบสนองความต้องการของประชาชน

10) กระทรวงพลังงาน

กระทรวงพลังงานเป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการกิจการจัดหา พัฒนาและบริหารจัดการพลังงานอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน มีวิสัยทัศน์ คือ ประเทศไทยมีความมั่นคงด้านพลังงาน เป็นผู้นำเทคโนโลยีพลังงานในภูมิภาคเอเชียและประชาชนพึงพาตนเองได้ภายในปี พ.ศ.2579

พันธกิจกระทรวงพลังงาน

1. ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ ประเมินศักยภาพ ติดตามสถานการณ์ ประเมินผล และเป็นศูนย์ข้อมูลการพลังงาน
2. กำหนดนโยบาย แผน และมาตรการด้านพลังงาน
3. จัดหาพลังงาน พลังงานทดแทน และพลังงานหมุนเวียน
4. กำหนดมาตรการ กฎ ระเบียบ และกำกับดูแล ควบคุม การดำเนินงานด้านพลังงาน
5. วิจัยและพัฒนาด้านพลังงาน
6. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดหาพัฒนา และอนุรักษ์พลังงาน
7. ถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาบุคลากรด้านพลังงาน
8. ประสานความร่วมมือระหว่างประเทศด้านพลังงาน

เนื่องด้วยประเด็นด้านพลังงานเป็นส่วนขับเคลื่อนสำคัญของแผนปฏิรูปพลังงานภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ดังนั้นเพื่อให้ยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงานมีความชัดเจน สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันมากยิ่งขึ้น และสามารถสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์กระทรวงพลังงาน พ.ศ.2561-2565 (ฉบับปรับปรุง) ขึ้น โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์กระทรวงพลังงาน พ.ศ.2561-2565 (ฉบับปรับปรุง) ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดหาพลังงานเพียงพอต่อความต้องการ ความมั่นคง และส่งเสริมการลงทุน

เป้าประสงค์ข้อที่ 1.2 ส่งเสริมการลงทุนและอุตสาหกรรมพลังงานที่สร้างมูลค่าเพิ่ม มีกลยุทธ์ คือ ส่งเสริมอุตสาหกรรมพลังงานที่สร้างมูลค่าเพิ่ม อาทิ อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพ Biochemical และ Bio-plastic อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการผลิตพลังงานทดแทน ระบบกักเก็บพลังงาน กำหนดมาตรฐานคุณภาพของเชื้อเพลิง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การกำกับดูแลกิจการพลังงานและราคาพลังงาน

เป้าประสงค์ข้อที่ 2.1 การผลิต การแปรรูป บรรจุ จำหน่าย และการขนส่งมีความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนได้ใช้พลังงานที่มีคุณภาพและปลอดภัย มีกลยุทธ์ คือ ผลักดันและสนับสนุนการดำเนินงานด้าน ความมั่นคง ชีวอนามัย ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม (SSHE) ของผู้ประกอบการด้วยการตรวจติดตามอย่างเป็นระบบและส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของสถานประกอบกิจการด้านพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ 3.1 ประเทศใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีกลยุทธ์ภาคบังคับ ได้แก่ การจัดการพลังงานในโรงงานและอาคารควบคุมมาตรฐานใช้เกณฑ์มาตรฐานในโรงงานและอาคาร และมาตรฐานใช้เกณฑ์มาตรฐานและติดฉลากอุปกรณ์ การพัฒนากฎหมายและระเบียบให้เอื้อต่อการอนุรักษ์พลังงาน และกลยุทธ์ภาคสนับสนุน ได้แก่ มาตรการพัฒนาบุคลากรด้านการอนุรักษ์พลังงาน

เป้าประสงค์ 3.2 สัดส่วนการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนมากขึ้น มีกลยุทธ์ คือ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ พัฒนาบุคลากรโดยการสร้างการมีส่วนร่วม สร้างเครือข่าย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่กลุ่มเป้าหมาย

เป้าประสงค์ 3.3 ชุมชนมีการพึ่งพิงตนเอง ในการพัฒนาพลังงาน เพื่อตอบสนองความต้องการตามศักยภาพของพื้นที่ มีกลยุทธ์ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และผลิตพลังงานทดแทนในชุมชนและภาคเกษตรเพิ่มมากขึ้น ผ่านโครงการส่งเสริมชุมชนลงทุนพลังงานทดแทน ได้แก่ ต้นแบบการเรียนรู้ Biogas CBG และพลังงานทดแทนประเภทอื่น ๆ ใช้กลไกของกองทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเป็นองค์กรสมรรถนะสูงที่ยึดมั่นในธรรมาภิบาล

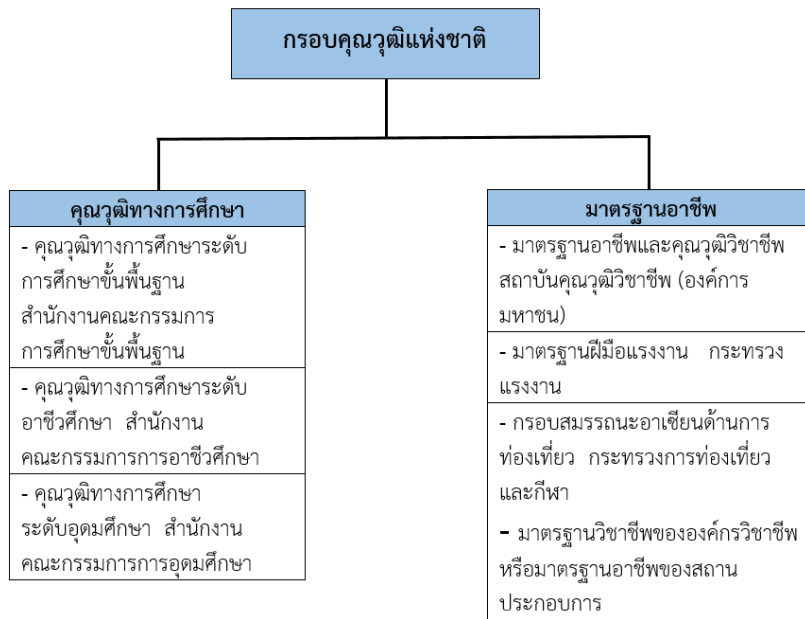
เป้าประสงค์ 4.1 กระทรวงพลังงานเป็นองค์กรภาครัฐระดับแนวหน้าสมรรถนะสูงตามมาตรฐานสากล กลยุทธ์ เสริมสร้างสมรรถนะขององค์กรและบุคลากร ให้สอดคล้องกับภารกิจและก้าวทันสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ และมีความพร้อมในการสืบทอดตำแหน่ง

11) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเป็นองค์กรหลักในกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดทิศทางและนโยบายด้านการศึกษาของชาติ พัฒนานโยบาย และประสานการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ นโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาของชาติ และเห็นความสำคัญของการพัฒนากรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualifications Framework-NQF) เพื่อเป็นกลไกในการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างคุณวุฒิการศึกษาและระดับความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคคล จึงกำหนดให้มีการพัฒนากรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้น ซึ่งการพัฒนากรอบคุณวุฒิแห่งชาติจะใช้ระบบคุณวุฒิเป็นองค์ประกอบสำคัญในการประเมินศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคลที่เชื่อมโยงคุณวุฒิการศึกษากับการเทียบโอนประสบการณ์ ซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญในการเชื่อมโยงและสร้างความร่วมมือระหว่างการศึกษาในระดับต่างๆ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้คนไทยที่อยู่ในวัยแรงงานมีความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในระดับประเทศ และในระดับนานาชาติ

คณะกรรมการที่ปรึกษาการขับเคลื่อนกรอบคุณวุฒิแห่งชาติในคราวประชุมครั้งที่ 1/2559 เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2559 ที่มี พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น เป็นประธาน มีมติให้ทบทวนและพิจารณาปรับระดับของกรอบคุณวุฒิแห่งชาติจาก 9 ระดับ เป็น 8 ระดับเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการผลิตและพัฒนากำลังคนในอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ และสอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน (ASEAN Qualifications Reference Framework: AQR) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดทำ “(ร่าง) กรอบคุณวุฒิแห่งชาติฉบับปรับปรุง” ซึ่งนอกจากจะปรับระดับของกรอบคุณวุฒิแห่งชาติจากเดิมซึ่งมี 9 ระดับ ตามที่คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2556 เคยให้ความเห็นชอบแล้วยังได้มีการปรับนิยามศัพท์และยุทธศาสตร์ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยหลักการสำคัญของกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ คือ

- 1) สร้างความเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษากับสมรรถนะในการปฏิบัติงานตามความต้องการของภาคการผลิตและบริการ
- 2) พัฒนาระบบการทดสอบ การวัดและประเมินความรู้ ทักษะ และเทียบโอนประสบการณ์ที่เปิดกว้าง ยืดหยุ่น หลากหลาย เพื่อให้ทุกคน สามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก และตลอดเวลา เป็นการยกระดับความรู้ความสามารถและคุณวุฒิทางการศึกษาของผู้ที่อยู่ในตลาดแรงงาน
- 3) เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของสถาบันการศึกษา ในการบริหารและจัดการศึกษาเพื่อสนองตอบความต้องการของภาคการผลิตและบริการ
- 4) พัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร คณาจารย์ ครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้ควบคุมการฝึกปฏิบัติ ในสถานประกอบการ ให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถจัดการเรียนการสอนรูปแบบที่หลากหลาย โดยเน้นสมรรถนะอาชีพ และทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา
- 5) สร้างความเข้มแข็งให้แก่สถานประกอบการในแต่ละกลุ่ม สาขาวิชา/วิชาชีพ รวมทั้งสถาบัน/องค์กรวิชาชีพในการให้การรับรอง สมรรถนะแกนกลางและสมรรถนะอาชีพ

ที่มา : กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (ฉบับปรับปรุง) ,2560

รูปที่ 1.8 ความเชื่อมโยงระหว่างคุณวุฒิทางการศึกษากับมาตรฐานอาชีพ

วัตถุประสงค์ของกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

- 1) เพื่อเป็นกลไกการปฏิรูปการศึกษา ด้วยการเชื่อมโยง ความต้องการกำลังคนเชิงคุณภาพของภาคการผลิตและบริการกับระบบคุณวุฒิทางการศึกษา
- 2) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และการเพิ่มโอกาสการศึกษา (Widening Education Participation) ที่จำเป็นต่อการสร้างศักยภาพกำลังคนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
- 3) เพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับกรอบคุณวุฒิของต่างประเทศ อันจะเป็นกลไกสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านกำลังคนของประเทศ เสริมสร้างความคล่องตัว และความมีประสิทธิภาพในการเคลื่อนย้ายกำลังคน และนักเรียนนักศึกษาในภูมิภาค (Mobility of Manpower and Student)
- 4) เพื่อยกระดับคุณค่าของผู้มีความสามารถหรือสมรรถนะ ในการปฏิบัติงาน ที่ต้องการเพิ่มพูนคุณวุฒิการศึกษาด้วยระบบการเทียบโอน ประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ก่อน (Recognition of Prior Learning: RPL) รวมทั้งการเชื่อมโยงเส้นทางการเรียนรู้และความก้าวหน้าในอาชีพที่หลากหลายของบุคคล

โครงสร้างกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (NQF) ได้กำหนดองค์ประกอบของคุณวุฒิ (Descriptors) ที่เป็นแกนกลางในการอ้างอิงไว้ 8 ระดับ บนฐานของผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และความสามารถในการประยุกต์ใช้ และความรับผิดชอบ (Application and Responsibility) ดังนี้

- 1) ระดับคุณวุฒิ (Levels) กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ได้กำหนดระดับความสามารถ หรือความสามารถในการปฏิบัติงานตามขอบเขตความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประยุกต์ใช้ และความรับผิดชอบซึ่ง

เชื่อมโยงกับผลลัพธ์ การเรียนรู้ ที่มีข้อกำหนดขอบเขตที่แตกต่างกันตั้งแต่ระดับง่ายไปยาก จากระดับ 1 – 8 โดยมีลักษณะเป็นแกนกลางที่สามารถประยุกต์ใช้ได้กับกำลังคนในแต่ละกลุ่มสาขาอาชีพ/วิชาชีพ

2) ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ (1) ความรู้ (Knowledge) ครอบคลุมในเรื่องความรู้เชิงวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี ข้อเท็จจริงต่าง ๆ (2) ทักษะ (Skills) ครอบคลุม ทักษะด้านการคิดอย่างมีเหตุผล การหยั่งรู้ การคิดสร้างสรรค์ และการปฏิบัติและ (3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (Application and Responsibility)

3) กลไกการเชื่อมโยงเพิ่มเติม/เทียบเคียง (Connecting, Filling-up/Benchmarking Mechanism) การเชื่อมโยงและเทียบเคียงเข้าสู่กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ทั้งในส่วนของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษา และผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอาชีพ ต้องมีกลไก/ระบบการเข้าสู่ระดับคุณวุฒิที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลาเพื่อให้บุคคลที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาหรือมีทักษะ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์หรือสมรรถนะจากการปฏิบัติงานสามารถเทียบโอนหรือเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อให้ได้รับการรับรองและยกระดับคุณวุฒิตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ดังรูปที่ 2.9

ที่มา : กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (ฉบับปรับปรุง) ,2560

รูปที่ 1.9 แนวทางการเชื่อมโยง/เทียบเคียงสู่กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

ทั้งนี้ในส่วนของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ปัจจุบันได้มีการปรับมาตรฐานฝีมือแรงงานถึงระดับ 6 โดยสามารถเทียบเท่ากับมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพได้ในระดับ 8

สำหรับกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (ฉบับปรับปรุง) มียุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. การส่งเสริมการนำกรอบคุณวุฒิแห่งชาติสู่การปฏิบัติ
2. การพัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
3. การพัฒนามาตรฐานอาชีพตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
4. การพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา และการจัดการเรียน การสอน/การฝึกอบรมตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ
5. การยกระดับกรอบคุณวุฒิแห่งชาติสู่มาตรฐานระดับอาเซียน และสากล

สำหรับความคืบหน้าการดำเนินงาน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา มีการจัดทำ (ร่าง) แผนขับเคลื่อนกรอบคุณวุฒิแห่งชาติสู่การปฏิบัติ และ (ร่าง) แผนผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาอาชีพที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาประเทศตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ เพื่อเตรียมเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและขับเคลื่อนให้เป็นรูปธรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. (ร่าง) แผนขับเคลื่อนกรอบคุณวุฒิแห่งชาติสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการนำกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ National Qualifications Framework (NQF) ไปปฏิบัติให้เกิดผลได้เป็นอย่างดีเป็นรูปธรรมในการผลิตและพัฒนา กำลังคนคุณภาพ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ในฐานะฝ่ายเลขานุการ จึงได้จัดทำ (ร่าง) แผนขับเคลื่อนกรอบคุณวุฒิแห่งชาติสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ คือ

กลยุทธ์ที่ 1 เร่งสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของการนำ NQF สู่การปฏิบัติ

กลยุทธ์ที่ 2 จัดทำต้นแบบการผลิตและพัฒนากำลังคนตาม NQF

กลยุทธ์ที่ 3 เสริมสร้างความร่วมมือและความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตาม NQF

กลยุทธ์ที่ 4 เชื่อมโยงคุณวุฒิในสาขาอาชีพที่จำเป็นสำหรับการพัฒนากำลังคนของประเทศไทยกับประเทศอาเซียนและระดับสากล

กลยุทธ์ที่ 5 จัดทำ ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อน NQF สู่การปฏิบัติ โดยร่างดังกล่าวสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 และประเด็นการปฏิรูปประเทศ

2. (ร่าง) แผนผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาอาชีพที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาประเทศตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์ คือ วางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศ มุ่งเน้นการพัฒนาฝีมือแรงงานไทยให้มีศักยภาพรองรับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 สำหรับการขับเคลื่อนกำลังคนกลุ่มสาขาอาชีพทั้ง 7 ด้าน ประกอบด้วย

1. กลุ่มโลจิสติกส์โครงสร้างพื้นฐาน มีข้อมูลความต้องการกำลังคนจาก สวทช. รองรับโครงการต่างๆ ในสาขาวิศวกรและช่างเทคนิค จำนวน 7,280 คน และจากสำนักงาน EEC มีความต้องการกำลังคนรองรับโครงการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบิน แบบไร้รอยต่อ สาขางานให้บริการบำรุงรักษา (Maintenance) ที่ต้องการวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี 599 คน ปริญญาตรี 410 คน รวมทั้งสิ้น 1,009 คน

2. กลุ่มโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ได้แก่ พนักงานควบคุมยานพาหนะมืออาชีพ (Smart Driver) นักจัดการโลจิสติกส์เพื่อสินค้าเกษตร (Cold Chain) นักวางแผนอุปสงค์ (Demand Planer) โดยมีข้อมูลความต้องการกำลังคนจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน จำนวน 3,412 คน ในปัจจุบันมีกำลังคนสาขาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนในอาชีพที่สามารถนำมา Up-Skills เพื่อยกระดับเป็น Demand Planner ได้แก่ Supply Planner, Supply Chain Manager และ Supply Chain Analyst ปัจจุบันมีกำลังคนอาชีพดังกล่าวในตลาดแรงงาน อยู่ระหว่าง 1,200 -1,400 คน

3. กลุ่มหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ มีข้อมูลความต้องการกำลังคนจากสำนักงาน EEC ในสาขาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์ (System Integrator) ในระดับปริญญาตรี 1,760 คน ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี 2,736 คน ทั้งนี้ รม.เร่งรัดการพัฒนากอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ กำหนดให้มีการผลักดันให้มีจำนวนเพียงพอเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมผลิตหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติในอนาคตจากปัจจุบันจำนวน 200 ราย เป็น 1,400 ราย (ปริญญาตรี) ภายในปี 2565

4. กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และดิจิทัลคอนเทนต์

4.1 นักพัฒนาระบบ (Programmer) และนักทดสอบระบบ (Tester) มีข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลประมาณการว่าในปี 2565 จะมีความต้องการกำลังคนด้านซอฟต์แวร์รวมจำนวน 47,078 ราย เพิ่มขึ้นจากปี 2559 จำนวน 15,624 ราย และจากสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประมาณการความต้องการกำลังคนที่เกี่ยวเนื่องกับสาขาอาชีพด้านซอฟต์แวร์ (พ.ศ. 2562-2566) จำแนกเป็นความต้องการกำลังคนต่ำกว่าปริญญาตรี 32,044 คน และระดับปริญญาตรี 11,820 คน

4.2 นักวิทยาศาสตร์ข้อมูล (Data Science) มีข้อมูลจากศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB EIC) ประมาณการความต้องการนักวิทยาศาสตร์ข้อมูล (Data Science) ปี 2565 จำนวน 3,498 คน

4.3 นักพัฒนาเกมและแอนิเมชัน สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์เกมไทย (TGA) ประมาณการความต้องการกำลังคนในปี 2565 จำนวนไม่น้อยกว่า 5,500 คน จากปัจจุบันมีแรงงานในอุตสาหกรรมเกมและแอนิเมชัน 2,500 คน

5. กลุ่มอาหารและเกษตร ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติสำรวจแนวโน้มความต้องการแรงงานในช่วงปี 2560-2565 พบว่า อาชีพที่มีความต้องการสูงสุด คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตรและประมง จำนวน 10.34 ล้านคน กรมพัฒนาฝีมือแรงงานคาดการณ์ความต้องการกำลังคนในอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 177,314 คน ประกอบด้วยความต้องการกำลังคนในอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 135,314 คน และอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ จำนวน 42,000 คน สำนักงาน EEC คาดการณ์ความต้องการกำลังคนจนถึงปี 2573 ในสาขาเกษตร/เทคโนโลยีชีวภาพ จำนวน 15,000 คน และสาขาการแปรรูปอาหาร 45,000 คน

6. กลุ่มปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ พลังงานและพลังงานทดแทน สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ประมาณการความต้องการช่างเทคนิคเพิ่มระหว่างปีพ.ศ. 2562-2565 ประมาณ 1,460 คน สำนักงาน EEC ประมาณการความต้องการแรงงานอาชีวศึกษา กลุ่มอาชีพเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพจาก ปี 2560-2564 จำนวน 35,023 คน

7. กลุ่มแม่พิมพ์ ซึ่งเป็นกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ ภายในปี 2565 มีความต้องการบุคลากรในสถานประกอบการที่ผลิตและซ่อมแม่พิมพ์ จำนวน 5,272 คน

ทั้งนี้ในส่วนของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานปัจจุบันได้มีการปรับมาตรฐานฝีมือแรงงานถึงระดับ 6 โดยสามารถเทียบเท่ากับมาตรฐานอาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพได้ในระดับ 8

ทั้งนี้สามารถสรุปความต้องการของตลาดแรงงานในภาพรวมของแต่ละด้านที่ควรมุ่งเน้นการพัฒนาฝีมือแรงงานไทยให้มีศักยภาพรองรับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน(คน)
1. กลุ่มโลจิสติกส์โครงสร้างพื้นฐาน	7,280
2. กลุ่มโลจิสติกส์และซัพพลายเชน	3,412
3. กลุ่มหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ	4,496
4. กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และดิจิทัลคอนเทนต์	47,078
5. กลุ่มอาหารและเกษตร	177,314
6. กลุ่มปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ พลังงานและพลังงานทดแทน	35,023
7. กลุ่มแม่พิมพ์ ซึ่งเป็นกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมแม่พิมพ์	5,272

12) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติมีพันธกิจหลักในการทดสอบและประเมินผลทางการศึกษา ระดับชาติตามมาตรฐานการศึกษาในทุกๆระดับและทุก ประเภทการศึกษาเพื่อให้คนไทยมีคุณภาพ มุ่งมั่นเป็นสถาบันทดสอบทางการศึกษามาตรฐานสากล สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ 20 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 - 2579 เพื่อให้สอดคล้องตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564) แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2560 - 2579) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ และพันธกิจที่ต้องดำเนินการวัดและประเมินผลทางการศึกษาของทุกระดับและทุกประเภทของการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 อาชีวศึกษา อุดมศึกษา และนอกระบบ รวมทั้งงานบริการวัดและประเมินผลทางการศึกษาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

แผนยุทธศาสตร์ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579)

เป้าหมาย

1. ให้การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ และการประเมินผลทางการศึกษาระดับชาติเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนนโยบายทางการศึกษาของประเทศ และยกระดับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทย ให้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับหลักสูตร การเรียนการสอน การวัด และประเมินผล ตลอดจนเทียบเคียงกับนานาชาติ

2. การเปลี่ยนแปลงการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติและการประเมินผลทางการศึกษาระดับชาติเข้าสู่ศตวรรษที่ 21

3. ยกระดับการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชาติให้เทียบเคียงระดับนานาชาติ

4. เป็นองค์การวิชาการและวิชาชีพ

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการทดสอบทางการศึกษาสู่ระดับชาติ อาเซียน และระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 วางระบบการประเมินผลทางการศึกษาระดับชาติ (National Education Assessment : NEA)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการทดสอบที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เป็นองค์กรแห่งความเป็นเลิศทางด้าน การวัดและประเมินผลทางการศึกษาในระดับชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เป็นองค์กรแห่งการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่มีแนวทางเกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ ๓	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับ คุณภาพ และ มาตรฐาน การทดสอบทาง การศึกษาสู่ ระดับชาติ อาเซียน และระดับนานาชาติ	1. ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาสถาบันทดสอบทางการศึกษา แห่งชาติ (องค์การ มหาชน) สู่การเป็น Center of Excellence: COE 1.1 วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ ๓ 1.2 มีความร่วมมือในการใช้ สทศ. เป็นแหล่งศึกษาวิจัยและ ฝึกงาน และฝึก ปฏิบัติการของทั้ง นักศึกษา และคณาจารย์ (Sabbatical Leave) 1.3 ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา เป็นสถาบันร่วมผลิตเพื่อผลิต บัณฑิต ด้านวัด และประเมินผล
	2. พัฒนาการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ 2.1 สร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่มีการนำไปใช้ทั้งในระดับชาติ อาเซียน และระดับนานาชาติ อาทิ - Thai Proficiency - English Proficiency - ICT Proficiency - Critical Thinking 2.2 พัฒนาระบบการจัดสอบให้สอดคล้องกับเครื่องมือในการวัด และประเมินผล
	3 จัดทำคลังข้อสอบสำหรับการทดสอบ 3.1 ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3.2 การให้บริการทดสอบทางการศึกษา
	4. จัดอบรม พัฒนาศักยภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา และจัดการทดสอบ 4.1 จัดการทดสอบเพื่อวัดสมรรถนะด้านการวัดและประเมิน ผลให้แก่ครูและ บุคลากรทางการ ศึกษา

ยุทธศาสตร์ ฯ	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
	4.2 พัฒนาครูเครือข่าย สทศ. (ครูที่ผ่านตามเกณฑ์ 60%) ในการ สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล 4.3 พัฒนาคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาในการสร้างและกลั่นกรอง ข้อสอบ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 วางระบบ การประเมินผลทางการศึกษาระดับชาติ (National Education Assessment : NEA)	1. ศึกษาวิจัยปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้การพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา (ดำเนินการโดย COE) 2. ศึกษาวิจัยและพัฒนาการประเมินทางการศึกษาระดับชาติ (NEA) 3. ศึกษาวิเคราะห์ภาพสะท้อน (Reflection) เชิงนโยบายต่อการประเมินผลทางการศึกษาระดับชาติ 4. การติดตามและประเมินผลกระทบบางนโยบายของการประเมินผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ 5. รายงานการประเมินผลทางการศึกษา (NEA Report)

13) กรมการจัดหางาน

กรมการจัดหางาน มียุทธศาสตร์การแก้ไขและป้องกันการขาดแคลนแรงงาน พ.ศ. 2560 - 2564 ซึ่งได้มีศึกษาทบทวน โดยนำสาระสำคัญของกฎหมาย แผน และกรอบความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์นี้ด้วย อาทิ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2559 ฉบับลงประชามติ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทย ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) แผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ. 2560 - 2564) วาระปฏิรูปแรงงาน 8 วาระของกระทรวงแรงงานข้อเสนอสถาปนาปฏิรูปแห่งชาติวาระที่ 37 ปฏิรูปแรงงาน แผนแม่บทพัฒนาอุตสาหกรรมไทย (พ.ศ. 2555 - 2574) แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 - 2565) และแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2560 - 2564)

วิสัยทัศน์

“ตลาดแรงงานของประเทศมีความสมดุล ภายใต้ความร่วมมือกลไกประชารัฐ เพื่อมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

พันธกิจ

1. ผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน
2. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานไทยให้ได้ระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานสากล
3. พัฒนาระบบและกลไกบริหารตลาดแรงงานให้มีประสิทธิภาพ
4. พัฒนาระบบสารสนเทศให้สามารถแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ทราบข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงานที่ทันสมัย
5. ส่งเสริมความร่วมมือกลไกประชารัฐเพื่อแก้ไขและป้องกันการขาดแคลนแรงงาน

เป้าประสงค์หลัก

1. ทรัพยากรมนุษย์มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

2. แรงงานไทยมีศักยภาพตามมาตรฐานสากล
3. ระบบและกลไกบริหารตลาดแรงงานมีประสิทธิภาพ
4. ระบบสารสนเทศข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงานมีความสมบูรณ์และทันสมัย
5. กลไกประชารัฐมีส่วนร่วมในการแก้ไขและป้องกันปัญหาการขาดแคลนแรงงาน

ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ ฯ	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตกำลังแรงงานที่มีศักยภาพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน</p>	<p>กลยุทธ์ที่ 1 เตรียมความพร้อมแก่กำลังแรงงานทุกช่วงวัย</p> <p>มาตรการที่ 1 สร้างการรับรู้เกี่ยวกับแนวโน้มความต้องการในตลาดแรงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนะนำอาชีพ เพื่อการใช้เป็นแนวทางประกอบการเลือกศึกษาต่อ/เลือกอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน - ปรับทัศนคติ/ปลูกฝังค่านิยมที่ดีในการทำงานในตำแหน่งที่ขาดแคลน - พัฒนาบุคลากรและเครือข่ายด้านการแนะนำอาชีพ - ทดสอบความพร้อมทางอาชีพ ความถนัด (วัดแวว) เพื่อให้ทราบบุคลิกภาพ ความถนัด ความสนใจ และความต้องการในการประกอบอาชีพ/เลือกศึกษาต่อตอบสนองกับความต้องการในตลาดแรงงาน <p>กลยุทธ์ที่ 2 ผลิตและพัฒนาากำลังแรงงานอย่างมีคุณภาพ เพียงพอต่อการพัฒนาประเทศ</p> <p>มาตรการที่ 1 ส่งเสริมศักยภาพระบบการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนหรือการศึกษาระบบแบบ STEM อย่างเข้มข้น ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เทคโนโลยี และการพัฒนาประเทศ - พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้มีความรู้และมีความสามารถในการต่อยอด และถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ - วางแผนการผลิตกำลังแรงงานระยะยาว วิเคราะห์แนวโน้มความต้องการแรงงานในอนาคต และบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการผลิตกำลังแรงงาน <p>มาตรการที่ 2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการผลิตและพัฒนาากำลังแรงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี หน่วยงานการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและเทียบเท่าทำข้อตกลงระหว่างสถานประกอบการรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนหรือใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะเข้ากับการศึกษาในระดับต่าง ๆ ผ่านการวัดและประเมินผล - ส่งเสริมให้ภาคเอกชนพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะขั้นก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องเพื่อต่อยอดฐานองค์ความรู้เทคโนโลยีเดิมไป สู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูง - กำหนดมาตรการให้สถานประกอบการจ่ายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้กำลังแรงงานมีการพัฒนาทักษะฝีมือให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ ๑	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
	<p>- พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกกลุ่มเป้าหมายให้มีทักษะฝีมือตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน</p>
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การรักษ้อัตราการมีส่วนร่วมในตลาดแรงงาน ยกกระดับฝีมือผู้อยู่ในตลาดแรงงานให้มีสมรรถนะสูง</p>	<p>กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานด้วยการใช้เครื่องมือที่มีความทันสมัย เพื่อลดการใช้แรงงานไร้ฝีมือ</p> <p>มาตรการที่ 2 สนับสนุนการนำระบบค่าจ้างตามฐานสมรรถนะโดยใช้ระบบฐานสมรรถนะ (Competency Base System)</p> <p>- ศึกษาแนวทางการขยายสาขาการจ่ายค่าจ้างตามระดับฐานสมรรถนะ (Competency Base System) โดยนำข้อมูลวิชาชีพเดิมมาขยายสาขาเพิ่มเติมจากที่มีอยู่แล้วเพื่อให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ</p> <p>- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์คุณประโยชน์ของการใช้ระบบกำหนดอัตราค่าจ้างรูปแบบใหม่ให้ผ่าน สื่อต่าง ๆ</p>
	<p>กลยุทธ์ที่ 2 เตรียมความพร้อมและยกระดับฝีมือกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการตามการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน</p> <p>มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการฝึกอบรมการเตรียมความพร้อมของผู้อยู่นอกกำลังแรงงานก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน</p> <p>- พัฒนาหลักสูตรฝึกเตรียมเข้าทำงาน (Pre-Employment) หรือเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน</p> <p>- ส่งเสริมให้แรงงานเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกเตรียมเข้าทำงาน (Pre-Employment)</p> <p>- ส่งเสริมให้แรงงานเข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือ (Upgrade Training) เพื่อเพิ่มเติมความรู้ ความสามารถและทักษะ</p> <p>มาตรการที่ 2 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อให้กำลังแรงงานมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน</p> <p>- สร้างค่านิยมในการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ผู้อยู่ในตลาดแรงงานหรือเข้ารับการพัฒนาเพื่อให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานสูงขึ้น</p> <p>- ส่งเสริมด้านสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้สถานประกอบการ สถาบันการศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่</p> <p>- สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ด้วยสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ กับผู้ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>- ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะฝีมือแรงงานตลอดชีวิตตามแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย 20 ปี ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กพข.) เห็นชอบ</p>
	<p>กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการอบรมในรูปแบบการนำฐานสมรรถนะ (Competency Based Training) มาใช้เป็นเครื่องมือในการทบทวนทักษะที่มีอยู่และยกระดับแรงงาน (Deskilling and Skill Upgrading) เพื่อลดช่องว่างระหว่างทักษะที่ผู้ประกอบการต้องการและทักษะที่แรงงานมีอยู่อันเป็นการรักษาสภาพการจ้างงานอย่างต่อเนื่อง</p> <p>มาตรการที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการนำระบบฐานสมรรถนะ (Competency Base System) ไปใช้ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน</p>

ยุทธศาสตร์ ๓	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
	<p>- ส่งเสริมสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้สถานประกอบการในการนำระบบฐานสมรรถนะ (Competency Base System) มาใช้ในการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน</p> <p>- พัฒนาหลักสูตรการฝึกฐานสมรรถนะ (Competency-based Curriculum) ให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพโดยเริ่มต้นจากอาชีพที่เกี่ยวข้องกับ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย</p> <p>- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบฐานสมรรถนะ (Competency Base System) ให้กับสาธารณะ</p> <p>มาตรการที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการนำระบบฐานสมรรถนะ (Competency Base System) ไปใช้ ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน</p> <p>- เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจต่อสาธารณะในการกำหนดอาชีพให้สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพ</p> <p>- ฝึกอบรม (Re-skill Training) ให้กับผู้อยู่ในตลาดแรงงานที่มีทักษะไม่สอดคล้องเพื่อให้มีทักษะเพิ่มเติมเหมาะสมกับงาน</p> <p>- ฝึกอบรม (Upgrading Training) ให้กับผู้ที่ต้องการพัฒนาทักษะฝีมือให้เพิ่มมากขึ้น</p> <p>กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก</p> <p>มาตรการที่ 1 สร้างความเข้าใจให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงการปรับตัว เพื่อสร้างขีดความสามารถการแข่งขัน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต</p> <p>- พัฒนาผู้ประกอบการรายใหม่และรายเดิมให้มีทักษะ และความสามารถของผู้ประกอบการ พร้อมก้าวสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0</p> <p>- พัฒนาผู้ประกอบการโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กให้มีความแข็งแกร่ง รองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต</p> <p>- จัดทำเอกสารเผยแพร่และจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับผู้ประกอบการ โดยเน้นให้ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์แก่ผู้ประกอบการรายใหม่</p> <p>มาตรการที่ 2 สร้างสังคมผู้ประกอบการ (Entrepreneur Society) ให้เข้มแข็ง</p> <p>- ส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่ที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่ให้เป็นผู้ประกอบการที่มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก</p> <p>- พัฒนาสถานประกอบการให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและบริการ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการจ้างงานที่มีทักษะฝีมือ และสมรรถนะสูงมาปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น</p>
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบกลไกบริหารตลาดแรงงานให้มีประสิทธิภาพสู่ความสมดุล</p>	<p>กลยุทธ์ที่ 1 ปฏิรูปโครงสร้างระบบค่าจ้างให้มีความเหมาะสมกับผลิตภาพแรงงาน</p> <p>มาตรการที่ 2 สนับสนุนการนำระบบค่าจ้างตามฐานสมรรถนะ โดยใช้ระบบฐานสมรรถนะ(Competency Base System)</p>

ยุทธศาสตร์ ฯ	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
	<p>- ศึกษาแนวทางการขยายสาขาการจ่ายค่าจ้างตามระดับฐานสมรรถนะ (Competency Base System) โดยนำข้อมูลวิชาชีพเดิมมาขยายสาขาเพิ่มเติมจากที่มีอยู่แล้วเพื่อให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ</p> <p>- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์คุณประโยชน์ของการใช้ระบบกำหนดอัตราค่าจ้างรูปแบบใหม่ให้ผ่านสื่อต่าง ๆ</p>
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสนับสนุนการจ้างงานในกลุ่มผู้สูงอายุและสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ที่ยอยู่นอกกำลังแรงงานให้เข้าสู่ตลาดแรงงาน</p>	<p>กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริม สนับสนุนสถานประกอบการให้มีการจ้างงานผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง</p> <p>มาตรการที่ 2 พัฒนาทักษะฝีมือ และสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มผู้สูงอายุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมให้แก่ผู้สูงอายุเพื่อให้สามารถทำงานได้ - ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้สูงอายุที่มีความต้องการในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน - ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุเพื่อเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ตาม ทักษะและความถนัดของแต่ละบุคคล - ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้รับงานไปทำที่บ้านของผู้สูงอายุ - สร้างระบบเชื่อมโยงฐานข้อมูลผู้สูงอายุตามทักษะ <p>กลยุทธ์ที่ 2 สนับสนุนให้มีการจ้างงาน และเสริมสร้างความมั่นคงในคุณภาพชีวิตของผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน</p> <p>มาตรการที่ 1 สร้างแรงจูงใจให้ผู้อยู่นอกกำลังแรงงานเข้าสู่ระบบแรงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฝึกทักษะหรืออาชีพให้กับผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 6 การส่งเสริมการจ้างงานและการป้องกันการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ</p>	<p>กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของนายจ้าง/สถานประกอบการที่มาลงทุนในพื้นที่พิเศษ</p> <p>มาตรการที่ 1 ยกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานในสถานประกอบการเพื่อรองรับเทคโนโลยีสมัยใหม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมสิทธิประโยชน์ด้านต่าง ๆ ให้สถานประกอบการในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะของแรงงาน - กำหนดมาตรการให้สถานประกอบการส่งเสริมให้ลูกจ้างเข้ารับการอบรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน เพื่อยกระดับฝีมือแรงงานโดยไม่น้อยเป็นวันลาปีละ 1 หลักสูตร (หลักสูตรระยะไม่เกิน 30 วัน) - ส่งเสริมสิทธิประโยชน์ด้านต่าง ๆ ให้สถานประกอบการในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะของแรงงาน <p>มาตรการที่ 2 ส่งเสริมสิทธิประโยชน์ด้านต่าง ๆ สร้างแรงจูงใจให้ภาครัฐและเอกชนในพื้นที่พิเศษเห็น ความสำคัญด้านการศึกษาเพื่อการมีงานทำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดฝึกอบรมเตรียมความพร้อมของผู้ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานให้รับทราบระเบียบข้อบังคับและการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ <p>กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการเรียนรู้ควบคู่การทำงานในสถานประกอบการ</p> <p>มาตรการที่ 1 ส่งเสริมสิทธิประโยชน์ด้านต่าง ๆ สร้างแรงจูงใจให้ภาครัฐและเอกชนในพื้นที่พิเศษเห็นความสำคัญด้านการศึกษาเพื่อการมีงานทำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดสิทธิประโยชน์ด้านต่าง ๆ ให้สถานประกอบการ และสถาบันการศึกษาในพื้นที่พิเศษ ในการจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ควบคู่การทำงาน

ยุทธศาสตร์ ฯ	การดำเนินงานยุทธศาสตร์
	<p>- สถานประกอบการจะต้องมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เพื่อให้คุณภาพของแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการได้อย่างเต็มที่</p> <p>กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการจ้างงานผู้สูงอายุในพื้นที่พิเศษอย่างต่อเนื่อง มาตรการที่ 1 นำระบบค่าตอบแทนตามประสบการณ์มาใช้ เพื่อให้ผู้สูงอายุที่มีทักษะเข้าสู่ตลาดแรงงาน</p> <p>- ส่งเสริมสิทธิประโยชน์ด้านต่าง ๆ ให้แก่สถานประกอบการที่จ้างงานผู้สูงอายุ</p> <p>- หน่วยงานภาครัฐจัดอบรมพัฒนาทักษะผู้สูงอายุในสถานประกอบการที่จ้างผู้สูงอายุ</p>

1.1.12 สรุปนโยบาย ยุทธศาสตร์กระทรวง และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ. 2560-2564 (ฉบับปรับปรุง)

จากการทบทวนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนและการจัดทำมาตรฐานอาชีพ เพื่อทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ. 2560 - 2564 (ฉบับปรับปรุง) สามารถสรุปรายละเอียดที่เกี่ยวข้องแสดงดังตารางที่ 2.8 และตารางที่ 2.9

ตารางที่ 1.8 สรุปนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับด้านการพัฒนากำลังคนและการจัดทำมาตรฐานอาชีพ

นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนา	รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนและการจัดทำมาตรฐานอาชีพ
ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) (สศช., 2560ก)	<p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>☐ เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ตามความต้องการของตลาด</p> <p>☐ พัฒนาบุคลากรที่มีทักษะ ความเชี่ยวชาญตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมการบินและอวกาศ และบริการโลจิสติกส์</p> <p>☐ พัฒนาบุคลากรทางด้านวิจัยและพัฒนาการออกแบบ และการผลิตเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ</p> <p>☐ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมทั้งเกษตรกร ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์</p> <p>☐ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถกำกับกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างต่อเนื่องแม้จะออกจากระบบการศึกษาแล้ว</p> <p>☐ ตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลายตลอดจนพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท และการปฏิรูประบบเสริมสร้างความรอบรู้และจิตสำนึกทางสุขภาพ เพื่อให้คนไทยมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง พร้อมกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์</p>

นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนา	รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนและการจัดทำมาตรฐานอาชีพ
	<p>☐ การส่งเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ โดยมุ่งการสร้างและพัฒนา นักกีฬาของชาติ การเฟ้นหานักกีฬาที่มีความสามารถ สร้างพื้นที่และโอกาสในการแข่งขันแสดงศักยภาพด้านกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา</p> <p>☐ พัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา โดยมุ่งสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาและนันทนาการ ทั้งครูหรือผู้สอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้บริหารการกีฬา อาสาสมัครกีฬา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ</p> <p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม</p> <p>☐ การเพิ่มบุคลากรทางการแพทย์การพยาบาล ให้กระจายไปยังพื้นที่อำเภอ ตำบล เพื่อให้สามารถดูแลประชาชนได้อย่างทั่วถึง</p>
<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) (สศช., 2560ข)</p>	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์ และการสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา</p>
<p>Thailand 4.0 “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” (Value-based economy) (สภาพัฒนาฯ, 2559)</p>	<p>การปรับเปลี่ยนไปสู่เศรษฐกิจที่สร้างการเพิ่มรายได้ ต้องมีการปรับตัว ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การบริหารจัดการและเทคโนโลยีโดยเกษตรกรต้องมีรายได้มากขึ้น 2) การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูงและเป็นวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม 3) การบริการที่สร้างมูลค่าสูง 4) เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง
<p>เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zones: SEZs) และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)</p>	<p>☐ การลงทุนอุตสาหกรรมซูเปอร์คลัสเตอร์ (Super Cluster) ที่เป็นคลัสเตอร์สำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมในอนาคต</p> <p>☐ การลงทุน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยอุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์เป็น 1 ใน 10 อุตสาหกรรม ซึ่งมีการพัฒนาอุตสาหกรรมย่อย 5 ธุรกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ กิจการสาธารณูปโภคและบริการเพื่อการขนส่ง เช่น สถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง (Inland Container Depot: ICD) ○ ศูนย์รวมกิจการโลจิสติกส์ทันสมัย เช่น การขนส่งทางอากาศ (Air Cargo) และกิจการที่ใช้ Big Data and Analysis ○ การบริการการซ่อมบำรุงอากาศยาน (Maintenance, Repair and Overhaul, MRO) และการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน ○ การพัฒนาพื้นที่โดยรอบท่าอากาศยานให้เป็นเขตอุตสาหกรรมสำหรับธุรกิจที่มีมูลค่าสูง (High-value Manufacturing) ○ การให้บริการการฝึกอบรมนักบินและลูกเรือ (Pilot and Cabin Crew) และบุคลากรด้านเทคนิค (Technician) รวมถึงด้านการซ่อมบำรุงและพนักงานภาคพื้น (Ground Staff)
<p>(ร่าง) ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) (สวทช., 2561)</p>	<p>☐ (ร่าง) แผนปฏิบัติการการพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี (พ.ศ. 2560 - 2564) มีแนวทางการพัฒนา คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตบุคลากร และสร้างความรู้ ตามความต้องการของตลาด - ผู้ประกอบการเอกชนประสานงานโดยตรงกับสถาบันการศึกษา โดยมีหน่วยงานของรัฐคอยเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ

นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนา	รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนและการจัดทำมาตรฐานอาชีพ
	<ul style="list-style-type: none"> - ระดมความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและศูนย์เทคโนโลยีชั้นนำทั่วโลก มาร่วมมือกับสถาบันการศึกษาไทย และเชิญชวนผู้เชี่ยวชาญเข้ามาทำงานและฝึกอบรมบุคลากรไทย - ร่วมมือกับนักลงทุนเอกชนชั้นนำของโลก ผลิติดุคลากรเพื่อสนองความต้องการของภูมิภาคโดยเฉพาะในด้านการบิน ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ การท่องเที่ยว และการแพทย์ โดยการพัฒนาบุคลากรตามแผนฯ ประกอบไปด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1. แนวทางการพัฒนาระยะสั้น เน้นการพัฒนาบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดย - จัดทำหลักสูตรระยะสั้นสำหรับฝึกอบรมครูผู้สอน ปรับหลักสูตรในสองปีสุดท้ายของการศึกษาและ ผู้ปฏิบัติงานในโรงงานที่ต้องการเพิ่มทักษะการทำงาน ในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว เช่น หลักสูตรหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติหลักสูตรยานยนต์ไฟฟ้า หลักสูตรการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เป็นต้น <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำมาตรฐานวิชาชีพ และการรับรองมาตรฐาน/ คุณภาพวิชาชีพที่เกี่ยวกับสมรรถนะที่พึงประสงค์ (Skill Sets & Competencies) - จัดให้มีห้องแล็บกลางเพื่อใช้ในฝึกอบรมแรงงาน - การพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจัดเตรียมบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตั้งแต่ระดับเด็กและเยาวชนเป็นต้นไป
ยุทธศาสตร์ประชารัฐของรัฐบาล คสช.	<p>☐ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐตามความจำเป็นอย่างรอบด้าน (4 มิติ) เพื่อให้การพัฒนาผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นไปอย่างยั่งยืน จึงมุ่งเน้นการสร้างโอกาสอย่างรอบด้านใน 4 มิติ ได้แก่ (1) การมีงานทำ (2) การฝึกอบรมอาชีพและการศึกษา (3) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ และ (4) การเข้าถึง สิ่งจำเป็นพื้นฐาน</p> <p>โดยมีโครงการเพื่อรองรับเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพตามมิติต่าง ๆ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) มิติที่ 1 การมีงานทำ เช่น การจัดหางานในประเทศและต่างประเทศโดยกระทรวงแรงงาน โครงการแพรรนไชส์สร้างอาชีพเพื่อผู้มีรายได้น้อยโดยกระทรวงพาณิชย์ โครงการตลาดประชารัฐโดยกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น 2) มิติที่ 2 การฝึกอบรมอาชีพและการศึกษา เช่น โครงการฝึกอาชีพเร่งด่วนนอกประเทศ (ช่างชุมชน) โดยกระทรวงแรงงาน โครงการเพิ่มทักษะอาชีพแก่เกษตรกรผู้ลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 3) มิติที่ 3 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ เช่น โครงการสินเชื่อเพื่อพัฒนาอาชีพของผู้มีรายได้น้อยที่ลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ <p>☐ มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐรายบุคคลและจูงใจให้นายจ้างที่เป็นนิติบุคคลจัดการฝึกทักษะฝีมือให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐหรือพิจารณาจ้างงานผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นกรณีพิเศษ โดยให้หักรายจ่ายเป็นจำนวน 1.5 เท่าของรายจ่าย</p>
(ร่าง) แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา	<p>เป้าหมายสำคัญเร่งด่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) ยกเครื่องระบบการศึกษาโดยการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ รวมถึงกฎหมายสำคัญอื่นที่เสนอโดยคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา ได้แก่ พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ.2562 พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ.2562 ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 (3) นำเสนอแนวทางการปรับหลักสูตรการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่หลักสูตรฐานสมรรถนะ และรูปแบบการปรับหลักสูตรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 จัดตั้งสถาบันหลักสูตร และ

นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนา	รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนและการจัดทำมาตรฐานอาชีพ
	<p>การเรียนรู้แห่งชาติเพื่อเป็นเสมือนศูนย์กลางความเป็นเลิศในการวิจัย พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับการจัดการศึกษาในระดับต่าง</p> <p>(5) จัดระบบการผลิตครูให้มีคุณภาพและสมรรถนะความเป็นครู ผ่านการจัดตั้งกองทุนหรือแผนงานเพื่อการผลิตและพัฒนาครู สำหรับครูรุ่นใหม่ และพัฒนาบัณฑิตครูที่มีอยู่ให้ตรงตามความจำเป็นของประเทศ</p>
<p>แนวทางการพัฒนาประเทศด้านการเตรียมคนสู่ศตวรรษที่ 21</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาคนไทยให้มี “ทักษะการใช้ชีวิต” โดยมีความภูมิใจในตัวเอง มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง มีความมีระเบียบวินัย มีการรู้จักอดออมและการลงทุนเพื่ออนาคต มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีจิตใจที่มุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศนอกเหนือจากการมีทักษะการใช้ชีวิตแล้ว ต้องพัฒนาคนไทยให้มี “ทักษะการทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่น - จะต้องปรับเปลี่ยนคนไทย จาก Analog Thai เป็นคนไทยที่เป็น Digital Thai เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตเรียนรู้ทำงาน และประกอบธุรกิจ ได้ ทั้งในโลกจริงและโลกเสมือนจริง - เพื่อให้สามารถอยู่ใน Global/Digital Platform ที่มีชุดของโอกาส ภัยคุกคาม เงื่อนไขและข้อจำกัดชุดใหม่ จึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนคนไทย จากคนไทยที่มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำกัด เป็นคนไทยที่มีความรู้ และทักษะสูง มีความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรม
<p>นโยบายและแผนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2555 – 2564)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์ของประเทศด้าน วทน. เพื่อพัฒนาให้ประชาชนคนไทยทุกคน ได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต มีศักยภาพที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคมไทย สร้างแรงจูงใจให้เด็กและเยาวชนสนใจเรียนวิทยาศาสตร์โดยสร้างเส้นทางอาชีพ การยอมรับ และตลาดรองรับวิชาชีพนักวิจัยและนักวิทยาศาสตร์โดยภาครัฐและเอกชนจะต้องมีความร่วมมือกันมากขึ้นในการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ เพื่อเป็นรากฐานในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
<p>แผนการส่งเสริม SME ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2564)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้ SME มีความสามารถในการประกอบธุรกิจแบบมืออาชีพ (Smart SME) ภาครัฐต้องเร่งยกระดับความสามารถให้ SME ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความรู้พื้นฐานที่สำคัญในการทำธุรกิจ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประกอบธุรกิจ การเสริมสร้างความสามารถในการค้าขายระหว่างประเทศ การส่งเสริมแนวคิดการทำธุรกิจที่มุ่งตอบสนองตลาดระดับโลก (Global Context) - ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนา SME รายประเด็น เป็นการส่งเสริมและพัฒนา SME ในประเด็น (Issue-based) ที่สำคัญต่อการเติบโตและขีดความสามารถในการแข่งขันของ SME โดยมีทั้งการพัฒนา SME ให้มีทักษะความสามารถเพิ่มขึ้น และการพัฒนาระบบนิเวศ (Ecosystem) ที่ช่วยสนับสนุนการเติบโตและความเข้มแข็งของ SME - กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุน: การสนับสนุนให้ SME เข้าถึงสินเชื่อได้มากขึ้น และพัฒนาแหล่งเงินทุนประเภททุนให้เข้มแข็ง มากขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างความรู้พื้นฐานด้านการเงินให้กับ SME

ตารางที่ 1.9 สรุป ยุทธศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับด้านการพัฒนากำลังคนของกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงาน	ยุทธศาสตร์และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนและการจัดทำมาตรฐานอาชีพ
กระทรวงแรงงาน	<p>แผนแม่บทด้านแรงงาน (พ.ศ.2560 – 2564)</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p> <p>กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพแรงงานและสถานประกอบการให้สอดคล้องความต้องการของตลาดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีโลก</p> <p>กลยุทธ์ที่ 2 เสริมสร้างความร่วมมือและพัฒนาเครือข่ายพันธมิตรภาครัฐ และภาคเอกชนร่วมด้านแรงงาน</p> <p>กลยุทธ์ที่ 3 จัดทำมาตรฐานทดสอบและสร้างระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ครอบคลุมสาขาอาชีพและกลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญ</p>
กระทรวงศึกษาธิการ	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล-พัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และจัดกิจกรรมเสริมทักษะพัฒนาผู้เรียนในรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21</p> <p>- พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การวัดและประเมินผลการศึกษาทุกระดับ/ประเภท การศึกษาให้ทันสมัยสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก</p> <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 ผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เร่งผลิตและพัฒนาสมรรถนะกำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และรองรับพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ - ส่งเสริมภาพลักษณ์การอาชีวศึกษา เร่งปรับค่านิยม และวางรากฐานทักษะอาชีพให้แก่ผู้เรียนตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน - เสริมสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคน โดยสร้างเครือข่ายความร่วมมือตามรูปแบบประชารัฐทั้งระหว่งองค์กรภายในและต่างประเทศ
กระทรวงอุตสาหกรรม	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับผลิตภาพ ทรัพยากรมนุษย์ใหม่ทักษะรอบด้านสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับผลิตภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้ภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลก - กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาผู้ที่กำลังเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ให้มีทักษะฝีมือแรงงาน ตรงกับความต้องการของแต่ละสาขาอุตสาหกรรม โดยความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพของปัจจัยแวดล้อม เพื่อสนับสนุนและผลักดัน ให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพที่นำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาให้มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านผลิตภาพ (Productivity Specialist) ในภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร</p> <p>1. เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกร สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคการเกษตร โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษาที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนด้านการเกษตร ถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการด้านการผลิตด้วยเทคโนโลยี สมัยใหม่ ความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ การตลาด และการเข้าถึงแหล่งสินเชื่อเพื่อการเกษตรให้กับเยาวชน รุ่นใหม่ ลูกหลานเกษตรกร หรือบุคคลทั่วไปที่มีความมุ่งมั่นจะประกอบอาชีพเกษตรกร</p>

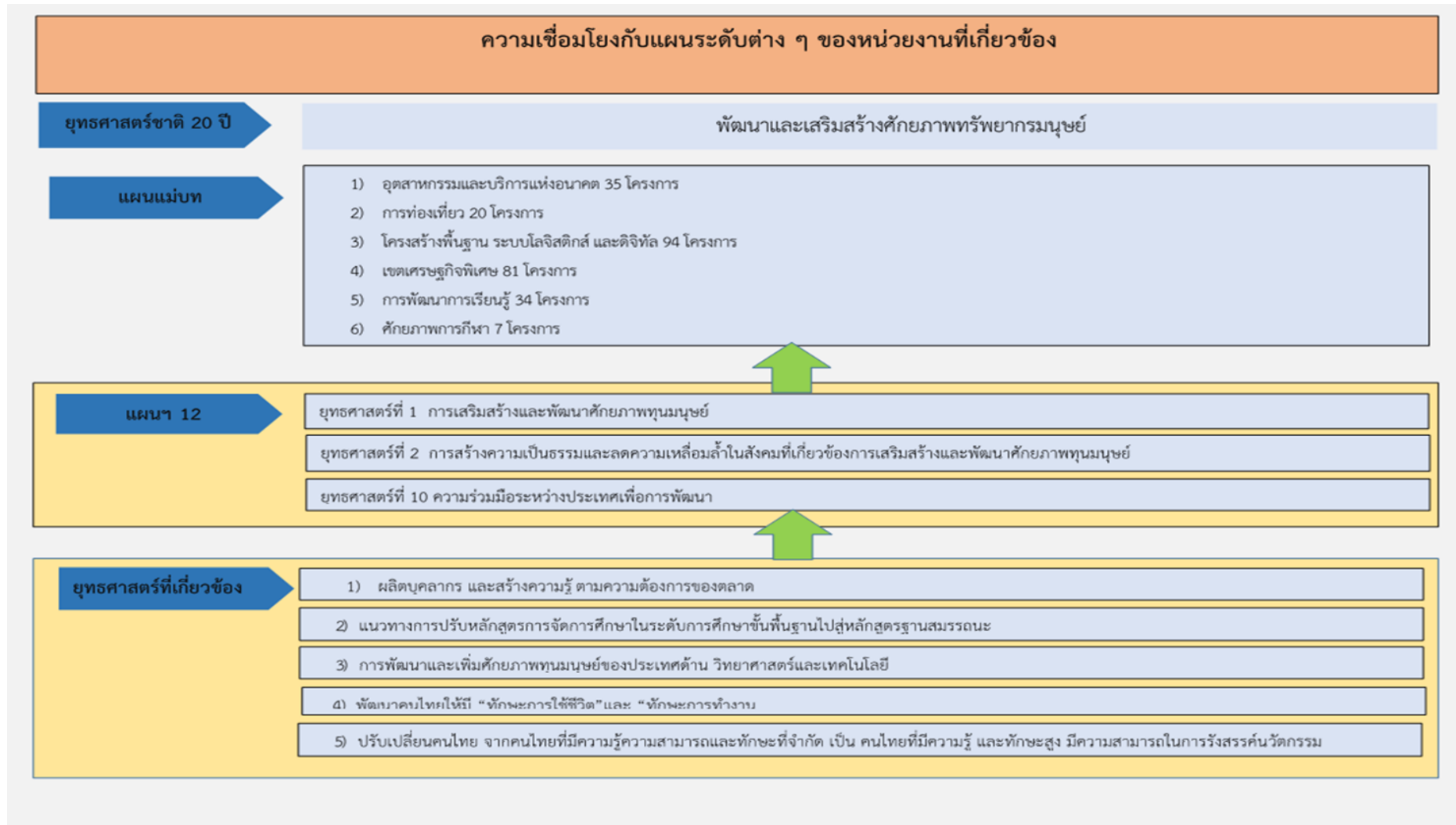
หน่วยงาน	ยุทธศาสตร์และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนและการจัดทำมาตรฐานอาชีพ
	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ สอดแทรกเนื้อหาวิชาความรู้ที่จำเป็นต่างๆ - เสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย การวางแผนการผลิต บริหารจัดการ สินค้าเกษตร การบริหารจัดการต้นทุน การทำบัญชีรายจ่าย/บัญชี ต้นทุนอาชีพ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ รวมถึงเน้นให้ ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการตลาดแก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนา ไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรมืออาชีพ (Smart Entrepreneur) - พัฒนาระบบการทางความคิดของเกษตรกรไปสู่เกษตรกรมืออาชีพ เน้นการนำ ความรู้ ที่ได้รับจากการอบรมไปต่อยอดความคิดในการพัฒนาการผลิตไปสู่การแปรรูป ขึ้นต้นเพื่อเพิ่มมูลค่า สินค้าเกษตร การปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและ ผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนการปฏิรูประบบแรงจูงใจและเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ (Career Path) ของนักวิชาการ ด้านการวิจัยการเกษตรในระบบราชการ เพื่อลดปัญหาการ ขาดแคลนนักวิชาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนใน อุตสาหกรรมท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มศักยภาพ พัฒนาทักษะ เสริม สร้างองค์ความรู้แก่ผู้ประกอบการ บุคลากรด้าน การท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว - ส่งเสริมให้บุคลากรในอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวมีสมรรถนะตามมาตรฐานบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวอาเซียน และมาตรฐานสากล <p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงระบบพัฒนานักกีฬาดังแต่เยาว์วัย การจัดทำเส้นทางพัฒนาพัฒนานักกีฬา และการพัฒนาองค์กรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ - โครงการพัฒนาหลักสูตรและบุคลากรการกีฬาในประเทศ - โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากีฬาอาชีพให้เป็นที่ยอมรับและได้รับการยอมรับ
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ปุ่มเพาะนวัตกรรมเพื่ออนาคตและพัฒนาากำลังคนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างบุคลากรและเส้นทางอาชีพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม - เร่งสร้างผู้ประกอบการใหม่ด้วยกลไกของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ผลักดันเทคโนโลยีเพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มจำนวนบุคลากรวิจัยและนวัตกรรมในภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชน ที่มีทักษะในการสร้างนวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ รองรับการแข่งขัน ไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรม
กระทรวงคมนาคม	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาศูนย์บริการบุคคล งานวิจัยและนวัตกรรมด้านการขนส่ง เพื่อให้ทรัพยากร บุคคลด้านการขนส่ง ได้รับการพัฒนาให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานตาม ภารกิจและงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการขนส่งได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งาน

หน่วยงาน	ยุทธศาสตร์และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนและการจัดทำมาตรฐานอาชีพ
กระทรวงพาณิชย์	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ 1 เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการในทุกระดับให้ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่รวมถึงมีธรรมาภิบาลธุรกิจ - สร้าง Smart SMEs <p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรและบุคลากรให้มีความพร้อม มีประสิทธิภาพ และเป็นมืออาชีพ
กระทรวงสาธารณสุข	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค และคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเลิศ</p> <p>แผนงานที่ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย (ด้านสุขภาพ)</p> <p>โครงการที่ 4 พัฒนาและสร้างเสริมศักยภาพคนไทยกลุ่มวัยผู้สูงอายุ</p> <p>มาตรการสำคัญ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาศักยภาพบุคลากรสาธารณสุข ผู้จัดการดูแลผู้สูงอายุ (CM) และ ผู้ดูแลผู้สูงอายุ (CG) <p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 บริการเป็นเลิศ (Service Excellence)</p> <p>แผนงานที่ 6 พัฒนาระบบบริการสุขภาพ</p> <p>โครงการที่ 19 พัฒนาระบบบริการการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก</p> <p>มาตรการสำคัญ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการศึกษาศึกษาแพทย์แผนไทยในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและศูนย์ แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก - พัฒนาบุคลากรด้านการแพทย์แผนไทยใหม่มีความรู้ความชำนาญในการให้บริการสุขภาพ - พัฒนากำลังคนสหสาขาวิชาชีพ รวมทั้งงานวิจัย และนวัตกรรมได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด <p>แผนงานที่ 8 การพัฒนาตามโครงการเฉลิมพระเกียรติและพื้นที่เฉพาะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาบุคลากรสาธารณสุข <p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 บุคลากรเป็นเลิศ (People Excellence)</p> <p>แผนงานที่ 10 การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนด้านสุขภาพ</p> <p>โครงการที่ 35 ผลิตและพัฒนาากำลังคนด้านสุขภาพสู่ความเป็นมืออาชีพ</p> <p>มาตรการสำคัญ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างความเข้าใจในแนวทางการจัดทำแผนผลิตและพัฒนาากำลังคนระดับเขต - พัฒนาและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทุกระดับทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในและนอก สธ. เพื่อการผลิต และพัฒนากำลังคน - พัฒนาและสนับสนุนระบบฐานข้อมูลพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพเพื่อการตัดสินใจ - ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพภายใต้ค่านิยมร่วม MOPH และเป็นมืออาชีพ

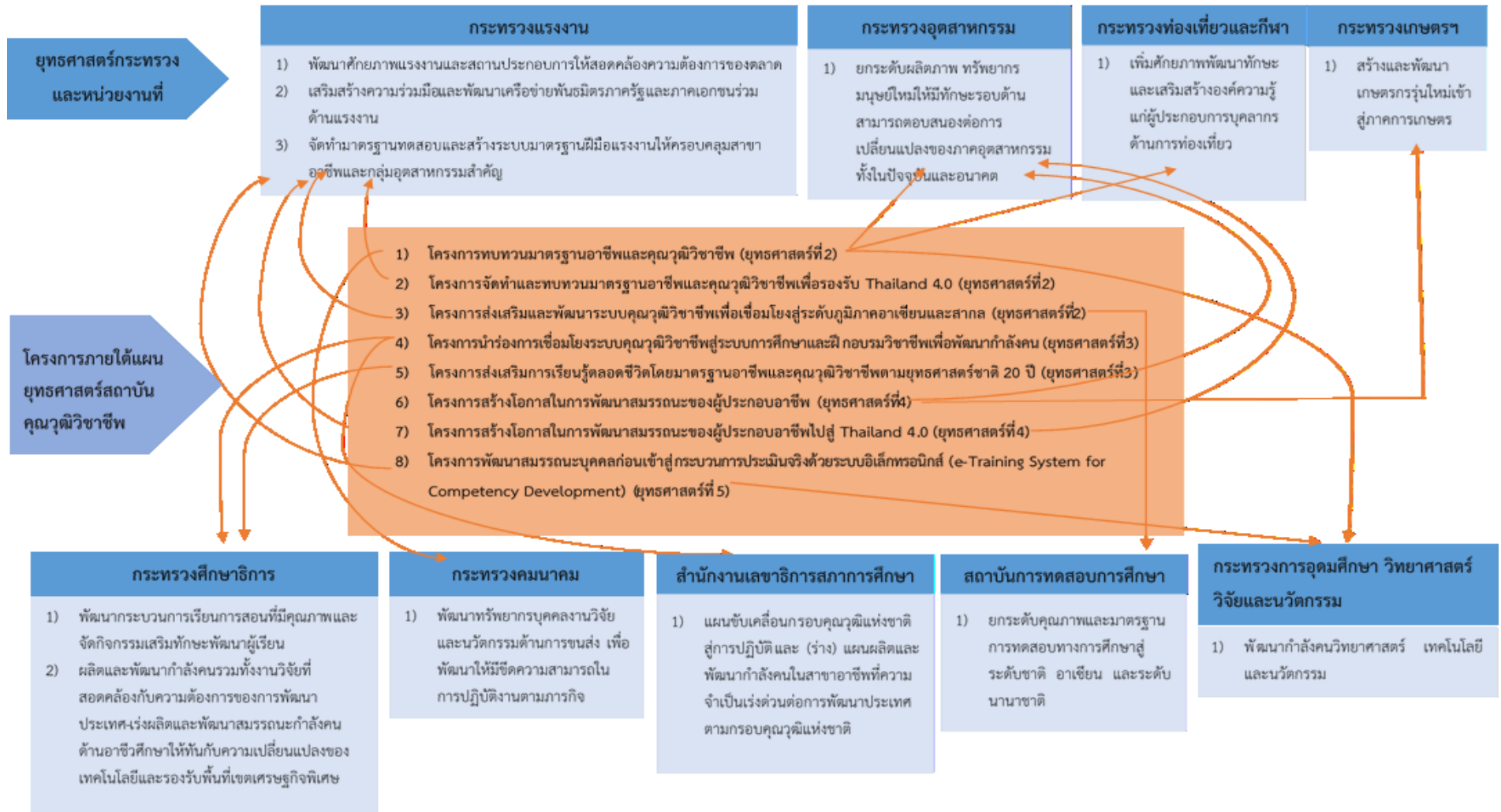
หน่วยงาน	ยุทธศาสตร์และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนและการจัดทำมาตรฐานอาชีพ
กระทรวงพลังงาน	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>เป้าประสงค์ 3.1 ประเทศใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดการพลังงานในโรงงานและอาคารควบคุมมาตรฐานใช้เกณฑ์มาตรฐานในโรงงานและอาคาร และมาตรการใช้เกณฑ์มาตรฐานและติดฉลากอุปกรณ์ การพัฒนากฎหมายและระเบียบให้เอื้อต่อการอนุรักษ์พลังงาน และกลยุทธ์ภาคสนับสนุน ได้แก่ มาตรการพัฒนาบุคลากรด้านการอนุรักษ์พลังงาน <p>เป้าประสงค์ 3.2 สัดส่วนการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนมากขึ้น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ พัฒนาบุคลากรโดยการสร้างการมีส่วนร่วม สร้างเครือข่าย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่กลุ่มเป้าหมาย <p>เป้าประสงค์ 3.3 ชุมชนมีการพึ่งพิงตนเอง ในการพัฒนาพลังงาน เพื่อตอบสนองความต้องการตามศักยภาพของพื้นที่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และผลิตพลังงานทดแทนในชุมชนและภาคเกษตรเพิ่มมากขึ้น ผ่านโครงการส่งเสริมชุมชนลงทุนพลังงานทดแทน ได้แก่ ต้นแบบการเรียนรู้ Biogas CBG และพลังงานทดแทนประเภทอื่น ๆ ใช้กลไกของกองทุน
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา	<p>(ร่าง) แผนขับเคลื่อนกรอบคุณวุฒิแห่งชาติสู่การปฏิบัติ และ (ร่าง) แผนผลิตและพัฒนาากำลังคนในสาขาอาชีพที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาประเทศตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ ร่วมจัดทำต้นแบบการผลิตและพัฒนาากำลังคนตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติใน 7 สาขาอาชีพ ที่เป็นความจำเป็นของประเทศ
สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับ คุณภาพ และมาตรฐาน การทดสอบทางการศึกษาสู่ระดับชาติ อาเซียน และระดับนานาชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) สู่การเป็น Center of Excellence: COE - ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันร่วมผลิตเพื่อผลิตบัณฑิต ด้านวัดและประเมินผล
กรมการจัดหางาน	<p>ยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตกำลังแรงงานที่มีศักยภาพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกกลุ่มเป้าหมายให้มีทักษะฝีมือตามความต้องการของตลาดแรงงาน <p>ยุทธศาสตร์ที่ 2 การรักษาอัตราการมีส่วนร่วมในตลาดแรงงาน ยกกระดับฝีมือผู้อยู่ในตลาดแรงงานให้มีสมรรถนะสูง</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานด้วยการใช้เครื่องมือที่มีความทันสมัย เพื่อลดการใช้แรงงานไร้ฝีมือ <p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสนับสนุนการจ้างงานในกลุ่มผู้สูงอายุและสร้างแรงจูงใจแก่ผู้อยู่นอกกำลังแรงงานให้เข้าสู่ตลาดแรงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรการที่ 2 พัฒนาทักษะฝีมือ และสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มผู้สูงอายุ <p>ยุทธศาสตร์ที่ 6 การส่งเสริมการจ้างงานและการป้องกันการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของนายจ้าง/สถานประกอบการที่มาลงทุนในพื้นที่พิเศษ

ทั้งนี้เมื่อนำโครงการต่าง ๆ ที่ผ่านมาในช่วงปี 2560-2561 ภายใต้ยุทธศาสตร์สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ.2560 - 2564 มาพิจารณาเชื่อมโยงกับแผนระดับต่าง ๆ และการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของกระทรวง และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถไปส่งเสริมสนับสนุน ยุทธศาสตร์ชาติและหน่วยงานต่าง ๆ ได้ ตามแผนภาพที่ 1.1 และตารางที่ 1.10

แผนภาพที่ 1.1 ความเชื่อมโยงกับแผนระดับต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การเชื่อมโยงโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ.2560-2564 ที่สอดคล้องและสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์และแผนงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 1.10 โครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ.2560-2564 ที่ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของกระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ

โครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ.2560-2564	กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง												
	กระทรวงแรงงาน	กระทรวงอุตสาหกรรม	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	กระทรวงเกษตรฯ	กระทรวงศึกษาธิการ	กระทรวงคมนาคม	กระทรวงพลังงาน	กระทรวงสาธารณสุข	กระทรวงพาณิชย์	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	สภาการศึกษา	สถาบันการทดสอบการศึกษา	EEC
1. โครงการทบทวนมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ (ยุทธศาสตร์ที่ 2)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2. โครงการจัดทำและทบทวนมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพเพื่อรองรับ Thailand 4.0 (ยุทธศาสตร์ที่ 2)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3. โครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพเพื่อเชื่อมโยงสู่ระดับภูมิภาคอาเซียนและสากล (ยุทธศาสตร์ที่ 2)	X				X	X			X		X	X	
4. โครงการนำร่องการเชื่อมโยงระบบคุณวุฒิวิชาชีพสู่ระบบการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อพัฒนากำลังคน (ยุทธศาสตร์ที่ 3)	X				X						X		X
5. โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (ยุทธศาสตร์ที่ 3)	X				X				X		X		X
6. โครงการสร้างโอกาสในการพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบอาชีพ (ยุทธศาสตร์ที่ 4)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
7. โครงการสร้างโอกาสในการพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบอาชีพไปสู่ Thailand 4.0 (ยุทธศาสตร์ที่ 4)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
8. โครงการพัฒนาสมรรถนะบุคคลก่อนเข้าสู่กระบวนการประเมินจริงด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Training System for Competency Development) (ยุทธศาสตร์ที่ 5)	X				X					X	X		

1.2 สถานการณ์กำลังคน

1.2.1 อุปทานแรงงาน

ปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เป็นแผนดำเนินงาน ในช่วง 5 ปีแรก ซึ่งในแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นั้นมีเป้าหมายพัฒนาเศรษฐกิจต่าง ๆ ของประเทศในการก้าวข้ามผ่านเป็นประเทศที่มีรายได้สูงหลุดพ้นจากประเทศกับดักรายได้ปานกลาง สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นอกจากมีเป้าหมายในการพัฒนา กำลังคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาแล้ว ยังมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนในระดับสูงเพื่อรองรับแนวโน้มการลดลงของประชากรอันเป็นผลจากอัตราการเกิดที่ลดลงรวมถึงการเปลี่ยนแปลงไปเป็นสังคมผู้สูงอายุ ทั้งนี้ ข้อมูลในปี พ.ศ. 2561 พบว่า ประเทศไทยมีประชากรทั้งสิ้น 67.83 ล้านคน เป็นผู้มีอายุมากกว่า 15 ปีขึ้นไป เป็นจำนวน 56.32 ล้านคน และเป็นกำลังแรงงาน 38.73 ล้านคน อย่างไรก็ตาม จากตารางที่ 2.11 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า แนวโน้มประชากรของประเทศไทยนั้นลดลงนับตั้งแต่ปีพ.ศ. 2556 เป็นต้นมา นอกจากนี้แล้วเป็นที่สังเกตว่า ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีอัตราการว่างงานที่ค่อนข้างต่ำ คือ น้อยกว่าร้อยละ 0 ในทางตรงกันข้ามอัตราการเข้าสู่ตลาดแรงงานของประเทศก็ลดลงเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ส่วนหนึ่งมาจากนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาที่ทำให้เยาวชนใช้จำนวนปีเฉลี่ยในการศึกษาที่เพิ่มขึ้นและเข้าสู่ตลาดแรงงานช้าลง ด้วยเหตุนี้จำนวนแรงงานที่ลดลงจากแนวโน้มประชากรที่ลดลง อีกทั้งการเข้าสู่ตลาดแรงงานที่ช้าลง กอปรกับการมีแรงงานสูงอายุเป็นจำนวนเพิ่มขึ้นจึงถือเป็นความท้าทายใหม่สำหรับตลาดแรงงานในประเทศ และอาจส่งผลกระทบต่อทางอ้อมสำหรับการดำเนินงานของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพในแง่ของการที่มีแรงงานนอกระบบเพิ่มขึ้น ทำให้ต้องพิจารณาค่าจ้างถึงกลุ่มอาชีพใหม่ๆ ที่ไม่ได้เข้าสู่ตลาดแรงงาน นอกจากนี้การที่มีผู้สูงอายุเพิ่ม อาจส่งผลกระทบต่อขาดแคลนแรงงาน ทำให้ต้องมีการจ้างแรงงานสูงอายุเพิ่มขึ้น ทำให้ต้องมีการอบรมหรือ Re-Skill และ Up-Skill ให้กับแรงงานเหล่านี้ ดังนั้นสถาบันจึงควรเร่งการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพกำลังคนในทุกๆระดับ

ตารางที่ 1.11 ภาพรวมการมีงานทำของประชากร

หน่วย: ล้านคน

	2550	2552	2554	2556	2558	2560	2561
ประชากรทั้งหมด	65.80	66.93	67.62	68.28	67.24	67.66	67.83
ประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป	51.12	52.90	54.07	55.09	55.29	56.00	56.32
กำลังแรงงานรวม ^{1/}	37.61	38.88	39.62	39.47	38.77	38.17	38.73
กำลังแรงงานปัจจุบัน	37.56	38.83	39.58	39.42	38.69	38.10	38.67
☐ ผู้มีงานทำ	37.12	38.37	39.32	39.11	38.33	37.65	38.30
☐ ผู้ว่างงาน	0.44	0.46	0.26	0.31	0.36	0.45	0.37
อัตราการเข้าสู่ตลาดแรงงาน (ร้อยละ)	73.6	73.5	73.3	71.6	70.1	68.2	68.76
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	1.2	1.2	0.7	0.8	0.9	1.2	0.96

หมายเหตุ: 1/ กำลังแรงงานรวม หมายถึง กำลังแรงงานในปัจจุบันและกำลังแรงงานรอฤดูกาล

ที่มา: ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับการนำเสนอสถานการณ์กำลังคนในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอสถานการณ์เชิงปริมาณ โดยเมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างกำลังแรงงาน และการมีงานทำ พบว่า มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ด้านการศึกษา

ในด้านระดับผู้สำเร็จการศึกษาสูงสุดในกำลังแรงงานนั้น พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาดังแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไปมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากนโยบายการขยายโอกาสการศึกษา รวมถึงการมีสถาบันระดับอุดมศึกษาที่ไปตั้งอยู่ในภูมิภาคมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม กิจการจำนวนมากที่มีกำลังแรงงานที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและต่ำกว่ายังถือเป็นสัดส่วนใหญ่ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน โดยในปีพ.ศ. 2561 กำลังแรงงานที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและต่ำกว่าคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44.07 ของกำลังแรงงานทั้งหมด นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในด้านรายได้พบว่าแรงงานที่เป็นลูกจ้างเอกชนในกลุ่มการศึกษาดังกล่าวมีรายได้น้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับระดับการศึกษาอื่นๆ อีกทั้งยังมีรายได้น้อยกว่า 9,000 บาทหรือต่ำกว่ารายได้ขั้นต่ำที่ควรจะได้รับ (ตารางที่ 2.12) ดังนั้นในการพัฒนาคุณวุฒิวิชาชีพอาจจำเป็นต้องให้ความสำคัญของกำลังแรงงานในกลุ่มนี้ เนื่องจากถือเป็นแรงงานที่มีสัดส่วนที่ใหญ่ในตลาดแรงงาน ทั้งนี้หากแรงงานกลุ่มนี้ได้รับการพัฒนาสมรรถนะแรงงาน และเข้ามาทดสอบกับสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ อาจเป็นการช่วยยกระดับผลิตภาพแรงงานและเพิ่มค่าจ้างหรือค่าตอบแทนให้แรงงานเหล่านี้ได้

ตารางที่ 1.12 จำนวนกำลังแรงงาน จำแนกตามระดับการศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2561

หน่วย: ล้านคน

ระดับการศึกษา	2550	2552	2554	2556	2558	2560	2561
ต่ำกว่าประถมศึกษา	13.19	12.83	12.09	10.08	9.64	8.60	8.59
ประถมศึกษา	8.59	8.84	8.93	9.86	8.55	8.43	8.48
มัธยมต้น	5.56	5.93	6.25	6.57	6.12	6.43	6.54
มัธยมปลาย	3.42	3.79	4.29	4.63	4.75	4.81	5.06
ปวช.	1.27	1.35	1.32	1.28	1.42	1.43	1.43
ปวส.หรืออนุปริญญา	1.53	1.70	1.82	1.80	1.96	1.98	2.00
ปริญญาตรี	3.49	3.89	4.19	4.40	5.19	5.40	5.49
ปริญญาโท	0.39	0.45	0.58	0.61	0.77	0.76	0.77
ปริญญาเอก	0.02	0.02	0.02	0.03	0.04	0.04	0.03
การศึกษาอื่นๆ	0.04	0.02	0.04	0.03	0.13	0.10	0.16
ไม่ทราบ	0.12	0.07	0.09	0.19	0.20	0.18	0.19
รวม	37.61	38.88	39.62	39.47	38.77	38.17	38.73

ที่มา: ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 1.13 ค่าจ้างต่อเดือนของลูกจ้างเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษา ระหว่างปีพ.ศ. 2550 – 2561

หน่วย: บาทต่อเดือน

ระดับการศึกษา	2550	2552	2554	2556	2558	2560	2561
ต่ำกว่าประถมศึกษา	4,251	4,509	5,472	6,709	7,257	7,457	7,561
ประถมศึกษา	4,832	5,184	6,042	7,540	8,320	8,388	8,649
มัธยมต้น	5,465	5,748	6,527	8,333	9,313	9,583	9,846
มัธยมปลาย	6,372	6,712	7,220	9,381	10,409	10,687	11,082
ปวช.	8,463	8,802	9,243	11,260	12,248	12,659	12,872
ปวส.หรืออนุปริญญา	9,458	10,002	11,019	12,916	14,622	14,550	14,916
ปริญญาตรี	15,847	16,350	17,403	21,218	22,088	22,162	22,842
ปริญญาโท	36,735	34,715	40,558	39,598	41,915	40,390	41,014
ปริญญาเอก	47,672	50,609	62,808	65,825	42,165	45,991	58,159
การศึกษาอื่นๆ	3,248	4,145	3,870	7,006	7,631	8,138	8,407
ไม่ทราบ	8,881	9,866	9,233	9,958	9,788	9,923	9,092
เฉลี่ย	6,786	7,224	8,311	10,539	11,956	12,088	12,465

ที่มา: ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

2. ด้านกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

เมื่อแบ่งกิจกรรมเศรษฐกิจออกเป็น 3 ภาคหลัก คือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการ พบว่าในปี พ.ศ. 2561 สัดส่วนจำนวนผู้มีงานทำของทั้งสามภาคการผลิต คือ ร้อยละ 33.49 ร้อยละ 22.20 และร้อยละ 44.31 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้มีงานทำที่อยู่ในภาคบริการถือเป็นแรงงานสูงที่สุด ซึ่งถือเป็นกลุ่มกำลังแรงงานหลักที่มีบทบาทสำคัญ ในขณะที่แรงงานในภาคเกษตรที่เคยเป็นกลุ่มแรงงานหลักมีแนวโน้มลดลงสำหรับในภาคบริการนั้น พบว่า กิจกรรมที่มีสัดส่วนแรงงานสูงที่สุดในภาคบริการ คือ ขยายส่งขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ ของใช้ในครัวเรือน โดยในปี พ.ศ. 2561 มีจำนวนแรงงานถึง 6.34 ล้านคน

นอกจากนี้กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่น่าจับตามอง คือ กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็น 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในเป้าหมายการดำเนินงานของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ในปีพ.ศ. 2561 พบว่า อุตสาหกรรมตั้งต้นจำนวน 6 อุตสาหกรรมของ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายมีจำนวนแรงงานอยู่ประมาณ 6.34 ล้านคน โดยมีจำนวนแรงงานในแต่ละกิจกรรมทางเศรษฐกิจดังต่อไปนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์ มีจำนวนกำลังแรงงาน 4.2 แสนราย อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีจำนวนกำลังแรงงาน 4.8 แสนราย อุตสาหกรรมอาหาร และอาหารสัตว์ มีจำนวนกำลังแรงงาน 1.59 ล้านคน อุตสาหกรรมปิโตรเลียม และอุตสาหกรรมปิโตรเคมี มีจำนวนกำลังแรงงานรวม 0.8 แสนราย กิจกรรมโรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร มีจำนวนกำลังแรงงาน 2.80 ล้านคน และในกิจการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า การคมนาคม มีจำนวนกำลังแรงงาน 1.46 ล้านคน

ตารางที่ 1.14 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ระหว่างปีพ.ศ. 2550 – 2561

หน่วย: ล้านคน

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	2550	2552	2554	2556	2558	2560	2561
เกษตรกรรม	15.49	15.93	16.11	16.38	13.01	12.56	12.80
การเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ล่าสัตว์ และป่าไม้	15.08	15.48	15.69	16.01	12.64	12.24	12.47
การประมง	0.41	0.46	0.43	0.37	0.36	0.32	0.33
อุตสาหกรรม	7.69	7.50	7.63	7.93	8.76	8.27	8.49
เหมืองแร่และเหมืองหิน	0.05	0.05	0.05	0.06	0.08	0.07	0.07
การผลิต	5.59	5.30	5.25	5.48	6.41	6.04	6.20
อาหารและอาหารสัตว์	1.07	1.13	1.16	1.23	1.47	1.50	1.59
สิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม	1.09	0.98	0.88	0.82	0.86	0.77	0.85
รองเท้าและเครื่องหนัง	0.18	0.10	0.16	0.13	0.15	0.11	0.11
อัญมณีและเครื่องประดับ	0.15	0.14	0.13	0.10	0.12	0.10	0.12
ไม้และเครื่องเรือน	0.58	0.59	0.51	0.45	0.42	0.38	0.40
กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	0.09	0.07	0.08	0.09	0.12	0.13	0.11
ปิโตรเลียม	0.01	0.01	0.01	0.03	0.06	0.04	0.03
ปิโตรเคมี	0.06	0.05	0.03	0.05	0.07	0.07	0.05
เคมี	0.12	0.13	0.11	0.12	0.23	0.16	0.17
ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง	0.10	0.10	0.10	0.16	0.16	0.15	0.16
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	0.13	0.14	0.13	0.15	0.21	0.18	0.20
เซรามิกและแก้ว	0.15	0.12	0.19	0.12	0.14	0.13	0.13
เหล็กและเหล็กกล้า	0.06	0.06	0.06	0.09	0.11	0.10	0.10
แม่พิมพ์	0.25	0.26	0.23	0.25	0.29	0.31	0.31
ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	0.49	0.42	0.44	0.43	0.54	0.46	0.48
ยานยนต์และชิ้นส่วน	0.26	0.24	0.33	0.32	0.47	0.44	0.42
อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ	0.78	0.74	0.69	0.93	0.99	1.01	0.96
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	0.10	0.11	0.17	0.13	0.11	0.15	0.14
ก่อสร้าง	1.94	2.04	2.17	2.27	2.17	2.02	2.07
บริการ	13.89	14.92	15.55	14.71	16.47	16.70	16.94
ขายส่งขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ ของใช้ในครัวเรือน	5.53	5.87	6.03	5.80	6.21	6.28	6.34
โรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร	2.30	2.56	2.62	2.18	2.58	2.72	2.80
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า การคมนาคม	1.03	1.11	1.01	1.07	1.37	1.33	1.46
การเป็นตัวกลางทางการเงิน	0.35	0.37	0.40	0.43	0.52	0.54	0.50
อสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและกิจกรรมทางธุรกิจ	0.72	0.74	0.80	0.80	1.11	1.14	1.10
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ ประกันสังคมภาคบังคับ	1.29	1.37	1.56	1.61	1.61	1.57	1.62
การศึกษา	1.09	1.17	1.28	1.13	1.16	1.15	1.17
งานด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	0.65	0.71	0.72	0.67	0.66	0.70	0.67
กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคมและการบริการ	0.72	0.79	0.89	0.84	1.01	1.06	1.08
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.23	0.22	0.23	0.18	0.22	0.22	0.19
องค์กรระหว่างประเทศ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01
ไม่ทราบ	0.05	0.02	0.02	0.09	0.09	0.11	0.08
รวม	37.12	38.37	39.32	39.11	38.33	37.65	38.30

ที่มา: ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หากพิจารณาในเชิงปริมาณ พบว่า ภาคบริการถือเป็นภาคเศรษฐกิจเป้าหมายในลำดับต้น ๆ ของการพัฒนาคุณวุฒิวิชาชีพ โดยจากตารางที่ 2.14 จะเห็นได้ว่าจำนวนแรงงานในภาคบริการมีจำนวน 17,061.37 คน สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเท่ากับ 6,384,028 ล้านบาท และมีสัดส่วนแรงงานมากที่สุดถึงร้อยละ 45 รองลงมาเป็นภาคอุตสาหกรรมมีแรงงานจำนวน 8,634.89 คน แต่สามารถสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศถึง 3,775,005 ล้านบาท ถือเป็นอีกหนึ่งกลุ่มเป้าหมายที่ต้องสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพจะต้องคำนึงในการจัดทำและทบทวนมาตรฐานอาชีพ รวมทั้งเร่งส่งเสริมให้เกิดการเข้ามาอบรมและทดสอบประเมินสมรรถนะเพื่อให้ได้หนังสือรับรองสมรรถนะและใบประกาศนียบัตรคุณวุฒิวิชาชีพ เพื่อเป็นการแสดงถึงผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมนี้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ

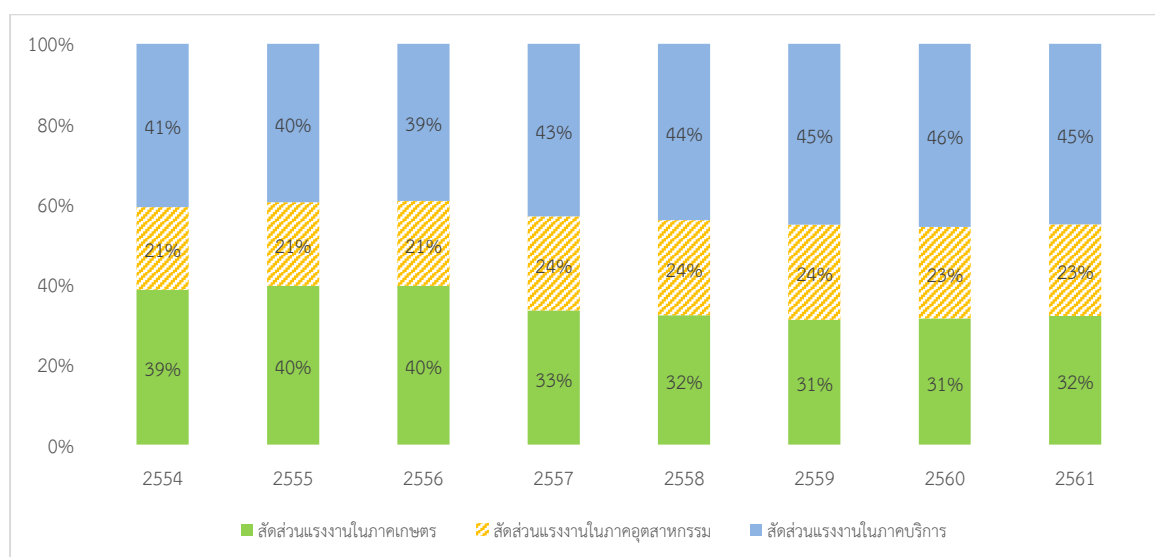
ตารางที่ 1.15 จำนวนแรงงานแบ่งตามภาคเศรษฐกิจหลักเทียบกับมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560	2561
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (หน่วย : ล้านบาท) ¹								
ภาคเกษตร	638,483	655,755	660,365	658,463	617,175	602,000	639,911	662,635
ภาคอุตสาหกรรม	3,124,322	3,353,026	3,403,609	3,403,764	3,506,405	3,606,675	3,676,285	3,775,005
ภาคบริการ	4,568,050	4,945,547	5,151,831	5,259,326	5,528,237	5,788,993	6,071,381	6,384,028
รวม	8,330,855	8,954,328	9,215,805	9,321,553	9,651,817	9,997,668	10,387,577	10,821,668
จำนวนแรงงาน (หน่วย : พันคน) ²								
ภาคเกษตร	14,883.10	15,433.58	15,406.95	12,732.72	12,271.91	11,746.62	11,783.27	12,168.29
ภาคอุตสาหกรรม	7,913.30	8,121.62	8,231.37	8,954.18	9,002.45	8,924.35	8,558.27	8,634.89
ภาคบริการ	15,668.29	15,385.93	15,268.60	16,390.54	16,741.82	17,021.70	17,116.74	17,061.37
รวม	38,464.69	38,941.13	38,906.92	38,077.44	38,016.18	37,692.67	37,458.28	37,864.55

ที่มา : 1 ธนาคารแห่งประเทศไทย

: 2 ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 4 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภาพที่ 1.2 สัดส่วนกำลังแรงงานตามภาคเศรษฐกิจหลัก ระหว่างปี พ.ศ. 2554 – 2561

ที่มา: คณะผู้วิจัย

3. ด้านอาชีพและระดับทักษะ

เมื่อพิจารณาในด้านอาชีพ พบว่า อาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมงมีจำนวนผู้ประกอบอาชีพสูงที่สุด ส่วนหนึ่งเนื่องจากผู้ประกอบอาชีพในภาคการเกษตรมีสัดส่วนที่สูง รองลงมา คือ ผู้ประกอบอาชีพพนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้าและตลาด ที่มีจำนวนสูงถึง 7.62 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2561 ในขณะที่เมื่อพิจารณาในระดับทักษะซึ่งแบ่งระดับทักษะออกเป็น 4 ระดับ¹ คือ ระดับที่ 1 (งานพื้นฐาน ไม่จำเป็นต้องอาศัยทักษะมากนัก) จนถึงระดับที่ 4 (งานที่ต้องอาศัยทักษะสูง) พบว่า กำลังแรงงานส่วนใหญ่ในประเทศมีระดับทักษะอยู่ที่ระดับ 2 กล่าวคือ มีการใช้ทักษะเพียงเล็กน้อย ไม่จำเป็นต้องอาศัยการใช้ทักษะที่ซับซ้อนมากนัก

ดังนั้นแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตในระดับถัดไป อาจจำเป็นต้องมุ่งเน้นแรงงานกลุ่มพนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้าและตลาด ซึ่งถือเป็นกลุ่มแรงงานที่มีจำนวนสูงในกำลังแรงงาน รวมถึงยกระดับแรงงานในกลุ่มทักษะระดับ 2 ซึ่งนอกจากเป็นแรงงานที่ประกอบอาชีพพนักงานบริการแล้ว ยังรวมไปถึงกลุ่มที่ประกอบอาชีพผู้ปฏิบัติงานในธุรกิจด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และกลุ่มผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ

ตารางที่ 1.16 จำนวนกำลังแรงงาน จำแนกตามอาชีพ ระหว่างปีพ.ศ. 2550 – 2561

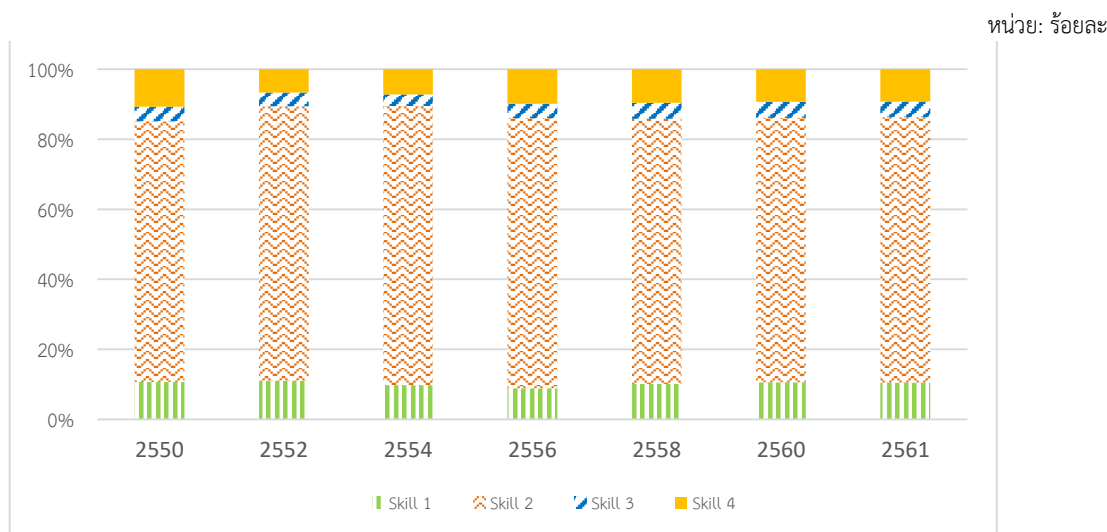
หน่วย: ล้านคน

อาชีพ	2550	2552	2554	2556	2558	2560	2561
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้จัดการ	2.48	1.00	0.97	1.89	1.52	1.41	1.42
ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	1.48	1.54	1.86	1.94	2.15	2.08	2.11
ช่างเทคนิคสาขาต่างๆ และผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	1.57	1.51	1.29	1.62	1.74	1.74	1.71
เสมียน	1.36	1.52	1.32	1.16	1.44	1.54	1.61
พนักงานบริการ และพนักงานขายในร้านค้าและตลาด	5.19	6.57	7.50	6.43	7.33	7.46	7.62
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง	14.22	14.76	15.21	15.43	12.18	11.66	11.94
ผู้ปฏิบัติงานในธุรกิจด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	3.86	4.42	4.35	4.04	4.28	4.12	4.22
ผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	2.97	2.81	2.96	3.01	3.73	3.59	3.62
อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ	3.96	4.22	3.82	3.44	3.87	3.97	3.99
ไม่ทราบ	0.05	0.01	0.04	0.16	0.08	0.08	0.07
รวม	37.12	38.37	39.32	39.11	38.33	37.65	38.30

ที่มา: ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

¹ อ้างอิงจาก International Labour Organization (ILO). 2012. International Standard Classification of Occupation: ISCO-08. ILO: Geneva.

แผนภาพที่ 1.3 สัดส่วนระดับทักษะของกำลังแรงงาน ระหว่างปีพ.ศ. 2550 – 2561

หมายเหตุ: Skill 1 – อาชีพพื้นฐานต่างๆ Skill 2 – อาชีพเสมียนถึงอาชีพผู้ปฏิบัติการเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ Skill 3 – ช่างเทคนิคสาขาต่างๆ และผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง Skill 4 – อาชีพผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้จัดการ และ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ

ที่มา: ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

1.2.2 อุปสงค์แรงงาน

ผลการสำรวจข้อมูลความต้องการและขาดแคลนแรงงานในปีพ.ศ. 2559 จัดทำโดยกระทรวงแรงงาน ร่วมกับคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย พบข้อมูลด้านอุปสงค์แรงงานที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณวุฒิวิชาชีพในอนาคต ซึ่งสามารถสรุปได้สังเขป ดังต่อไปนี้

- นายจ้างหรือสถานประกอบการส่วนใหญ่ (ร้อยละ 34.59 ของการสำรวจ) มีความต้องการพัฒนาความรู้ของแรงงานด้านความรู้เฉพาะในสาขาวิชาชีพมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าความรู้เฉพาะทางของแรงงานกับความคาดหวังในตัวผู้ประกอบการยังคงมีช่องว่างอยู่ ทั้งนี้การพัฒนาคุณวุฒิวิชาชีพจึงถึงเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยในการปิดช่องว่างความต้องการได้เป็นอย่างดี

- สาขาวิชาชีพที่ต้องการพัฒนา คือ การพัฒนาทักษะของแรงงานด้านช่างอุตสาหกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.48 รองลงมาได้แก่ ทักษะด้านพาณิชย์กรรม ร้อยละ 16.29 และทักษะด้านคหกรรม ร้อยละ 4.08 ตามลำดับ ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อค้นพบที่ว่า ภาคเอกชนมีความต้องการดำเนินธุรกิจในอนาคตด้วยการปรับปรุงกระบวนการผลิต และ/หรือ นำเครื่องจักรมาใช้ ด้วยเหตุนี้จึงมีความต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือด้านการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานมากที่สุด

- ความช่วยเหลือจากภาครัฐที่ผู้ประกอบการต้องการในสามลำดับแรก ได้แก่ ความช่วยเหลือในด้านการลดภาษีเงินได้ของธุรกิจมากที่สุด (ร้อยละ 44.51) รองลงมาได้แก่ การฝึกอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงาน (ร้อยละ 44.51) และการเสริมสร้างและพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (ร้อยละ 36.02) ตามลำดับ ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าสองในสามของความช่วยเหลือจากภาครัฐล้วนแล้วแต่เป็นการให้ความสำคัญกับการยกระดับทักษะของกำลังคนทั้งสิ้น

นอกจากนี้สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้พยากรณ์ความต้องการแรงงานของตลาดแรงงานในประเทศไทย ในช่วงปี 2560-2564 ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นฐานข้อมูลให้ภาครัฐและภาคเอกชนใช้วางแผน รองรับ การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานทั้งในประเด็นด้านอาชีพ อุตสาหกรรม และระดับการศึกษาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญด้านอุปสงค์แรงงานที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณวุฒิวิชาชีพ ในอนาคตได้ดังต่อไปนี้

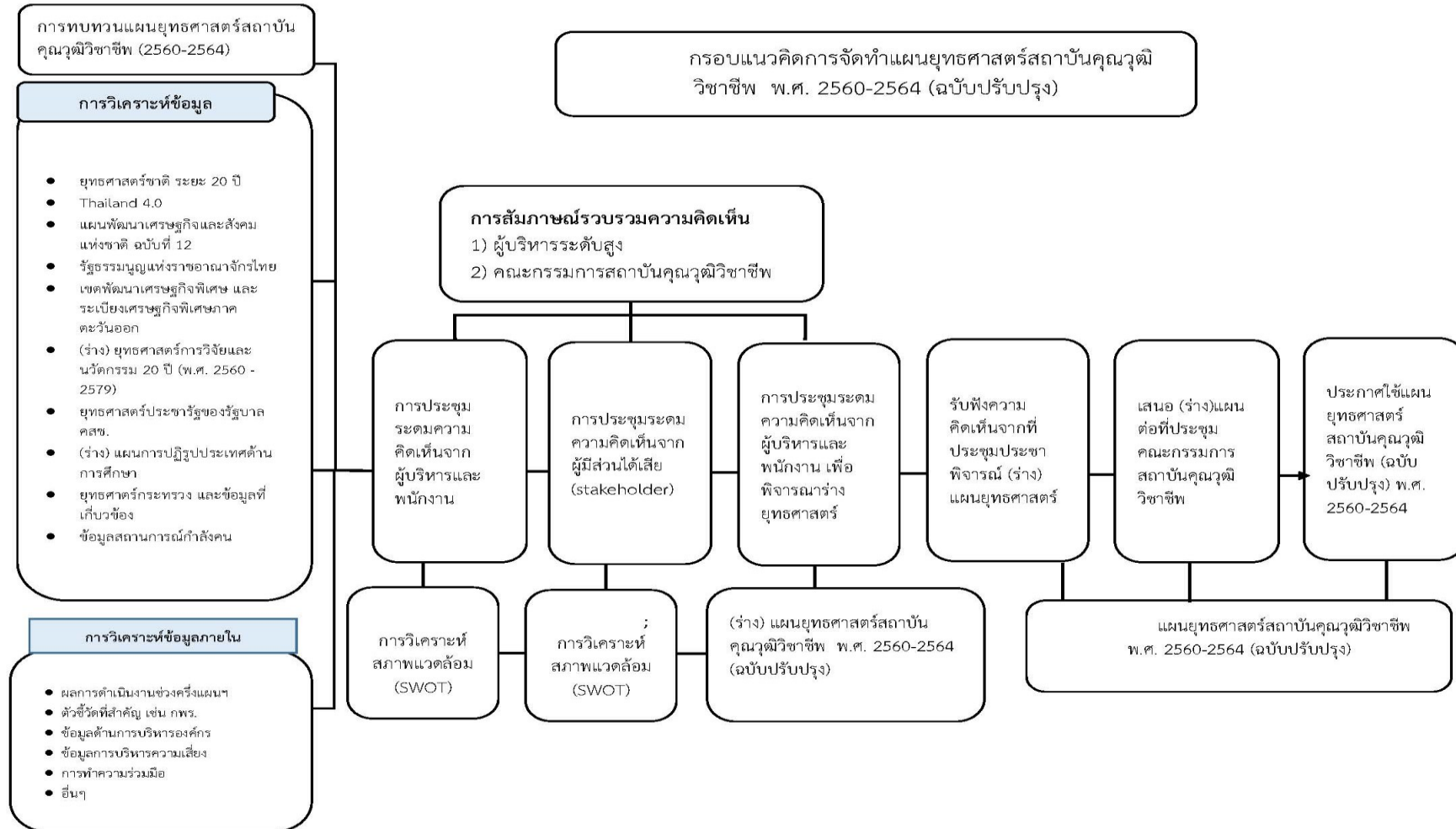
- แนวโน้มอาชีพที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุดคือ แรงงานด้านการเกษตรและการประมงได้แก่ การเพาะปลูกเพื่อการค้าขาย แต่อย่างไรแล้วแรงงานในกลุ่มนี้จะต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือ คิดเป็นจำนวน 7.51 ล้านคน
- อาชีพที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น เป็นแรงงานซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรม โดยเพิ่มร้อยละ 42.09 ได้แก่ นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ นักวิทยาศาสตร์ และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.67 ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับแพทย์แผนโบราณและแพทย์ทางเลือก ผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลและการผดุงครรภ์
- ภาครัฐส่งเสริมให้แรงงานมีทักษะที่หลากหลาย (Multi-Skilled) เพื่อลดการขาดแคลนแรงงานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้ตลาดแรงงานที่เน้นผู้ใช้แรงงานเข้มข้น (Labor Intensive) เปลี่ยนให้เป็นแรงงานที่ใช้เครื่องจักรเป็นหลัก (Capital Intensive) ดังนั้นทักษะที่ตลาดแรงงานต้องมีคือ ทักษะด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มระดับผลิตภาพแรงงาน โดยใช้จำนวนคนเท่าเดิม แต่ผลผลิตเพิ่มขึ้น

1.3 กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) (สคช.) จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2554 ภายใต้การกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรี มีภารกิจหลักเพื่อส่งเสริมและช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐและเอกชนในการพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ โดยทำหน้าที่ในการพัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพ สนับสนุนกลุ่มอาชีพหรือกลุ่มวิชาชีพในการจัดทำมาตรฐานอาชีพให้ได้มาตรฐานสากล ให้การรับรององค์กรที่มีหน้าที่รับรองสมรรถนะของบุคคลตามมาตรฐานอาชีพเพื่อประเมินสมรรถนะบุคคลในการให้การรับรองคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานอาชีพ รวมถึงเป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานอาชีพ

ที่ผ่านมาการทำงานของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพต้องประสบกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ภายนอกทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอันส่งผลกระทบต่อการทำงานในด้านต่างๆ ตามภารกิจขององค์กร ดังนั้นการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ. 2560 - 2564 (ฉบับปรับปรุง) ครั้งนี้จึงเป็นผลมาจากการดำเนินการตามตัวชี้วัดที่ผ่านมามาตั้งแต่ปี 2560-2561 (ตั้งแต่ตุลาคม 2559 - กันยายน 2561) ที่ยังมีโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย และช่วงเวลาที่ดำเนินการตามตัวชี้วัดเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพของตัวชี้วัด (KPI) รวมทั้งการดำเนินการของยุทธศาสตร์สถาบันต้องมีการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของส่วนราชการและภาคเอกชน ทำให้สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ต้องมีการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ฉบับใหม่ โดยได้ยึดกรอบแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ. 2560-2564 (ฉบับปรับปรุง) ตามแผนภาพที่ 2.4

แผนภาพที่ 1.4 กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ. 2560-2564 (ฉบับปรับปรุง)

การทำแผนและดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จนั้นต้องอาศัยปัจจัยสำคัญคือ การทำความเข้าใจสถานการณ์ปัจจุบันให้ชัดเจนทั้งปัจจัยภายนอกและความท้าทาย การทำความเข้าใจกับปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อนและข้อจำกัด การระบุกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย การมีภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมในเป้าหมายเดียวกันและการแบ่งความรับผิดชอบตั้งแต่ระดับกรรมการจนถึงระดับปฏิบัติการ รวมถึงการระบุและจัดลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์

นอกจากนี้จำเป็นต้องมีการทบทวนข้อมูลและสถานการณ์ที่มีความสำคัญ เช่น ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพที่ผ่านมา รายงานผลการดำเนินงานของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นโยบายรัฐบาล ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 รวมทั้งแผนแม่บทและนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอก (SWOT) หรือการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อวิเคราะห์หาความชัดเจนของสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อสร้างความเข้าใจในปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาสและอุปสรรค และความเข้าใจในปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็ง และจุดอ่อน (แผนภาพที่ 2.5)

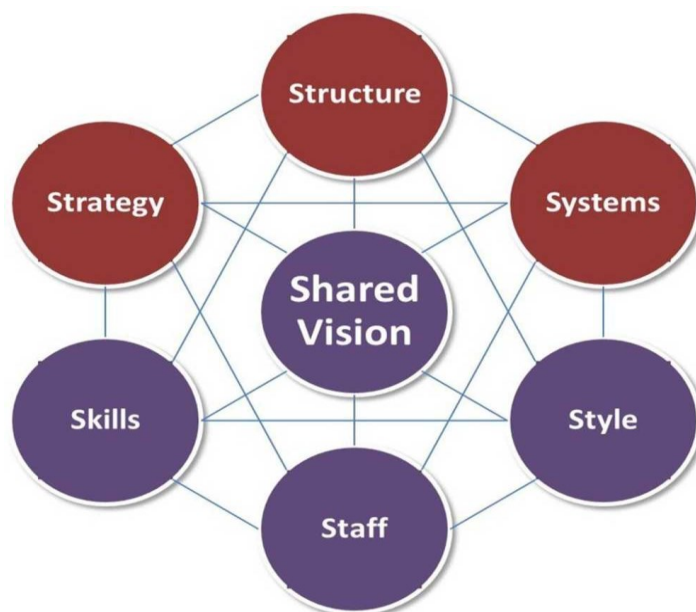
แผนภาพที่ 1.5 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT)

	ปัจจัยเกื้อหนุน	ปัจจัยบั่นทอน
ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
ปัจจัยภายนอก	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)

ที่มา: Kaplan & Norton, 1992.

ปัจจัยภายในของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อสร้างความเข้มแข็งหรือสร้างจุดเด่นในการปฏิบัติงานได้คือ จุดแข็ง (Strength) เช่น ความสามารถของบุคลากร และการมีโครงสร้างและระบบงานที่เหมาะสม เป็นต้น ในทางกลับกันปัจจัยที่เป็นจุดด้อยหรือปัญหาที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ เพราะมีข้อจำกัดคือ จุดอ่อน (Weakness) เช่น บุคลากรบางส่วนขาดความรู้และความเชี่ยวชาญในเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบ ปัญหาด้านกฎระเบียบ และกระบวนการภายใน เป็นต้น

ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจะใช้หลักการ McKinsey 7 S (รูปที่ 2.10) มาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ ซึ่งแสดงให้เห็นประการหนึ่งว่าองค์ประกอบต่างต้องสอดคล้องประสานกันเพื่อทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ ในอีกประการหนึ่งองค์ประกอบเหล่านี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือองค์ประกอบที่สัมผัสได้จับต้องได้คือ กลยุทธ์ (Strategy) โครงสร้างองค์กร (Structure) และกระบวนการทำงาน (System) องค์ประกอบเหล่านี้สามารถลอกเลียนแบบกันได้ เช่น มีรูปแบบองค์กรและการวางกลยุทธ์เหมือนกัน รวมถึงใช้ระบบการทำงาน (System) แบบเดียวกันแต่อาจจะไม่ประสบความสำเร็จเหมือนกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบส่วนที่สองคือ องค์ประกอบที่สัมผัสไม่ได้จับต้องไม่ได้คือ ทักษะ (Skill) บุคลากร (Staff) และลักษณะการบริหารงาน (Style) ทั้ง 6 องค์ประกอบนี้เป็นตัวขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กร และเพื่อตอบสนองต่อค่านิยมร่วม (Shared Value) ขององค์กร ซึ่งอาจประกอบด้วยวัฒนธรรมองค์กร วิธีปฏิบัติงาน และปรัชญาการทำงาน

ที่มา: <https://www.amchkg.com/drcolovicblog/2016.9.28uug144z4lzzq80crrg1ogztrtac4cg>

รูปที่ 1.10 หลักการ McKinsey 7 S

ซึ่งประเด็นการวิเคราะห์บริบทแวดล้อมตามปัจจัยภายในต่างๆ ดังนี้

- กลยุทธ์ (Strategy)
 - การวางแผนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม การพิจารณา จุดแข็ง จุดอ่อน ของกิจการ
- โครงสร้างองค์กร (Structure)
 - ลักษณะโครงสร้างขององค์กรที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมถึงขนาดการควบคุม การรวมอำนาจ และการกระจายอำนาจของผู้บริหาร การแบ่งโครงสร้างงานตามหน้าที่ ตามผลิตภัณฑ์ ตามลูกค้า ตามภูมิภาคได้อย่างเหมาะสม
- รูปแบบ (Style)
 - การบริหารในการทำงาน มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะแนวทางการบริหาร จะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของพนักงานภายในองค์กร
- ระบบ (Systems)
 - เป็นการวิเคราะห์ถึงระบบงานขององค์กรในทุกๆ เรื่อง ทั้งเรื่องระบบการบริหารจัดการ ระบบการปฏิบัติงาน เช่น ระบบสารสนเทศ ระบบการวางแผน ระบบงบประมาณ ระบบการควบคุม ระบบการจัดซื้อ ระบบในการสรรหาและคัดเลือกพนักงาน ระบบในการฝึกอบรม ตลอดจนระบบในการจ่ายผลตอบแทน

บุคลากร (Staff)

- ประกอบด้วยบุคลากร/พนักงานทุกระดับภายในองค์กร รวมทั้งแบบแผน และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่องค์กรแสดงและปฏิบัติต่อพนักงานภายในองค์กร เช่น การมอบหมายให้ฝ่ายบุคคลเป็นผู้ดูแลเกี่ยวกับด้านการพนักงานทั้งหมด หรือการที่ผู้บริหารระดับสูงเข้ามาเกี่ยวข้องต่อการจูงใจและพัฒนาพนักงาน รวมทั้งการคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถ การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

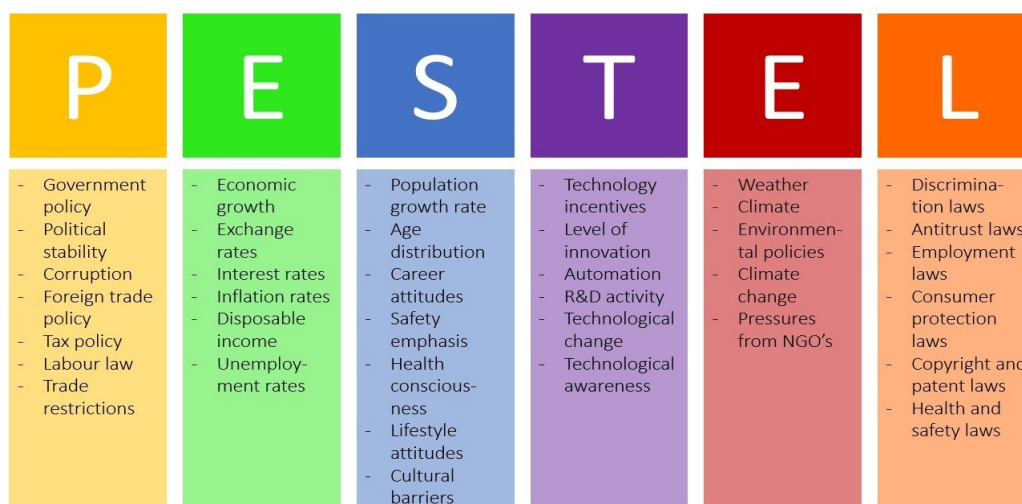
 ทักษะ (Skills)

- สิ่งที่องค์กรสามารถทำได้ดีกว่าองค์กรอื่นถือว่าเป็นความรู้ ความสามารถของพนักงาน เช่น ความสามารถและทักษะขององค์กรในการให้บริการผู้มารับบริการ/ลูกค้า ความสามารถในด้านวิจัยและพัฒนา ความสามารถด้านการตลาด ความสามารถด้านการเงิน เป็นการพิจารณาถึงทักษะหรือความเชี่ยวชาญขององค์กรโดยรวมว่ามีความเชี่ยวชาญหรือมีความชำนาญในด้านใด

 ค่านิยมรวมกัน (Shared Values)

- แนวคิดร่วมกัน ค่านิยม ความคาดหวังขององค์กร ซึ่งมักจะไม่ได้เขียนไว้อย่างเป็นทางการ เป็นแนวคิดพื้นฐานขององค์กรแต่ละแห่ง รวมทั้งสิ่งที่ต้องการจะให้องค์กรเป็นในอนาคตข้างหน้า องค์กรที่มีความเป็นเลิศในการบริหารมักจะมีค่านิยมร่วมกันที่ก่อให้เกิดปัจจัยแห่งความสำเร็จ

สำหรับปัจจัยภายนอกที่เป็นประโยชน์และมีส่วนส่งเสริมการปฏิบัติงานคือ โอกาส (Opportunity) เช่น สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง การได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล กลุ่มอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการ สมาคม ผู้ประกอบอาชีพต่างๆ เป็นต้น ในทางกลับกันหากเป็นปัจจัยที่ขัดขวางและเป็นข้อจำกัดในการปฏิบัติงานคือ อุปสรรค (Threat) เช่น การลดความน่าเชื่อถือ นโยบายภาครัฐและการเมือง และข้อจำกัดของกฎหมาย เป็นต้น โดยในการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกจะใช้หลักการ PESTEL Analysis มาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ ซึ่งสังเกตการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลของปัจจัยภายนอกต่าง ๆ มีหลักการวิเคราะห์ตาม PESTEL (รูปที่ 1.11) ซึ่งเป็นกรอบในการรวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายและแผนยุทธศาสตร์

ที่มา: <http://www.business-to-you.com/scanning-the-environment-pestel-analysis/pestel/>

รูปที่ 1.11 การวิเคราะห์ PESTEL

ทั้งนี้ หลักการ PESTEL เป็นเครื่องมือในการวางแผนกลยุทธ์ โดยพิจารณาปัจจัยแวดล้อมนอกด้านต่างๆ ได้แก่ การเมือง (Political) เศรษฐกิจ (Economy) สังคม (Social) เทคโนโลยี (Technology) สิ่งแวดล้อม (Environment) และกฎหมาย (Law) ที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร ซึ่งแสดงประเด็นการวิเคราะห์บริบทแวดล้อมตามปัจจัยต่างๆ ดังนี้

- ปัจจัยทางการเมือง (Political Factors)
 - นโยบายของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่อบทบาทและความรับผิดชอบ
 - การแทรกแซงจากการเมือง
 - การเปลี่ยนแปลงผู้นำทางเมือง/ผู้นำระดับสูง
 - ความร่วมมือกับองค์กรภายนอกทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
- ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic Factors)
 - ความเพียงพอของงบประมาณ
 - ผลกระทบของสภาพเศรษฐกิจต่อภาระงานของหน่วยงาน
 - การพัฒนาทางเศรษฐกิจทำให้เกิดความวุ่นวายในการจัดการทางสังคม
 - ตลาดแรงงานวิชาชีพ
- ปัจจัยทางสังคม (Social Factors)
 - ผลของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีต่อหน่วยงาน
 - ความคาดหวังของประชาชน
 - ความร่วมมือขององค์กรภายนอก
 - คุณภาพชีวิตของประชาชนในสังคม
 - โอกาสในการสร้างเครือข่ายทางราชการ

□ ปัจจัยทางเทคโนโลยี (Technology Factors)

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีส่งผลต่อการดำเนินงานของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพหรือไม่ อย่างไร เช่น นวัตกรรมทางเทคโนโลยีของแต่ละสาขาอุตสาหกรรม การค้าอิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) การบูรณาการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับกระบวนการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น

□ ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors)

- อิทธิพลที่มาจากสภาพแวดล้อมและผลกระทบทางด้านนิเวศวิทยาส่งผลต่อการดำเนินงานหรืออาจเกิดอาชีพใหม่ๆ มากน้อยเพียงไร เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การรีไซเคิล พลังงานสะอาด ฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint) และการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ (Carbon Emissions) เป็นต้น ปัจจัยทางกฎหมาย (Legal Factors)

□ ปัจจัยทางด้านกฎหมาย

- ผลของกฎหมายที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงาน
- ปัญหาที่เกิดขึ้นจากกฎหมายที่กำหนดของรัฐต่อการบริหารของหน่วยงาน
- พระราชบัญญัติการปฏิบัติหน้าที่มีผลกระทบอย่างไรต่อหน่วยงาน

การวิเคราะห์ SWOT สามารถนำผลที่ได้มาใช้ในการขั้นตอนการวิเคราะห์ TOWS Matrix (แผนภาพที่ 2.6) ซึ่งเป็นการจับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส (SO) จุดแข็งกับข้อจำกัด (ST) จุดอ่อนกับโอกาส (WO) และจุดอ่อนกับข้อจำกัด (WT) เพื่อให้ได้ยุทธศาสตร์เชิงรุก ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข และยุทธศาสตร์เชิงตั้งรับ นำมากำหนดเป็นข้อเสนอแนะหรือแนวทาง และจัดลำดับความสำคัญของข้อเสนอแนะหรือแนวทางที่กำหนดโดยวิธีการประชุมระดมสมองร่วมกันระหว่างผู้บริหารและบุคลากรในองค์กร

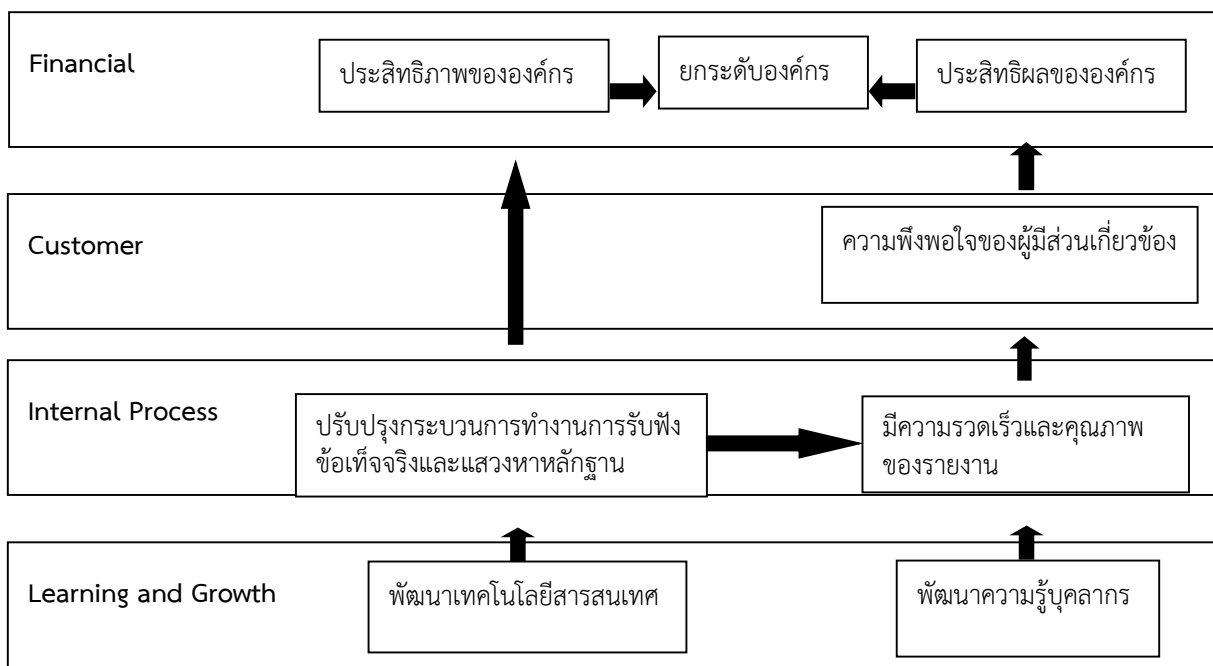
แผนภาพที่ 1.6 การวิเคราะห์ TOWS Matrix

	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
โอกาส (Opportunity)	SO	WO
อุปสรรค (Threat)	ST	WT

ที่มา: Wehrich, 1982.

นอกจากนี้ การยกร่างแผนยุทธศาสตร์สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ พ.ศ. 2560-2564 (ฉบับปรับปรุง) ซึ่งประกอบด้วย การทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์/กลยุทธ์/มาตรการดำเนินการ ตัวชี้วัดหลัก โครงการ/กิจกรรม หน่วยงานรับผิดชอบ ที่ได้จากการประชุมระดมผู้บริหารและบุคลากรในองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และมาตรการ อยู่บนพื้นฐานการประยุกต์ใช้หลักการบริหารงานแบบสมดุล (Balanced Scorecard: BSC) และการวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning)² (แผนภาพที่ 1.7) ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ของกลยุทธ์และมาตรการในมุมมอง 4 ด้าน ประกอบด้วย การเติบโตและการเรียนรู้ (Learning and Growth) กระบวนการภายในองค์กร (Internal Processes) ลูกค้า (Customer) และการเงิน (Financial)

แผนภาพที่ 1.7 ตัวอย่างการใช้หลักการบริหารงานแบบสมดุลและการวางแผนเชิงกลยุทธ์

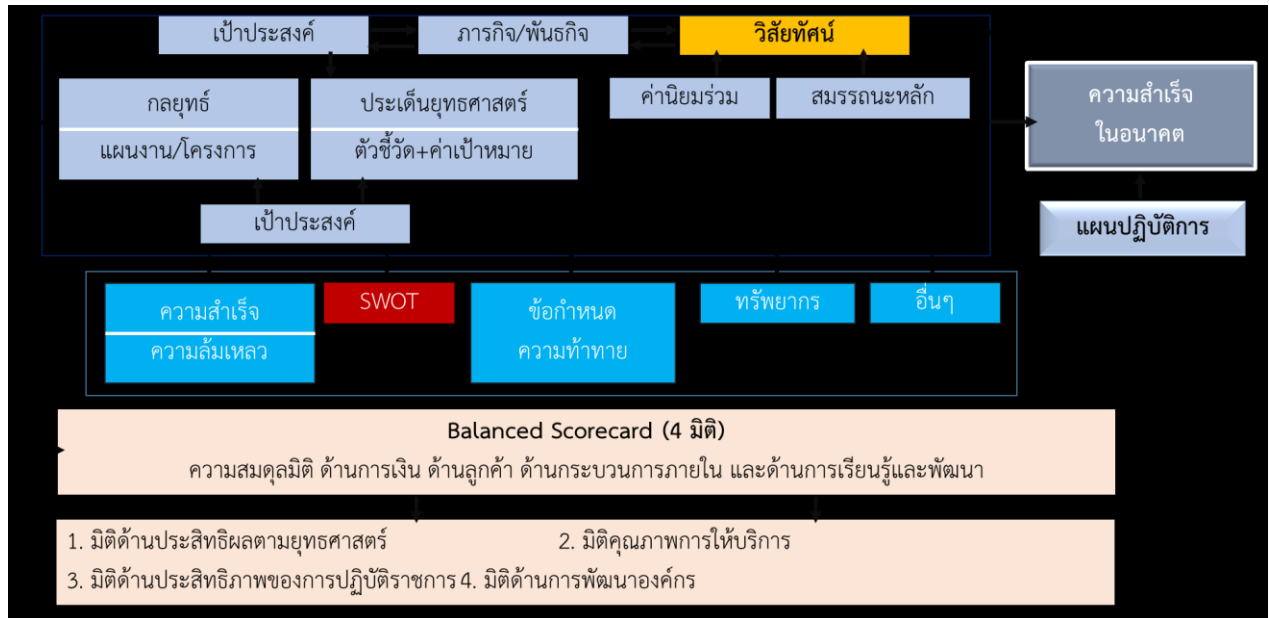
ที่มา: ดัดแปลงจาก Kaplan & Norton, 2004.

โดยหลักการแล้ว BSC เป็นเครื่องมือทางธุรกิจที่วางกรอบให้มีมุมมองการดำเนินธุรกิจอย่างรอบด้าน ไม่ได้มุ่งเน้นไปด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น มุ่งกำไรโดยละเลยการพัฒนาองค์ความรู้และสภาพแวดล้อมในการทำงานของบุคลากร เป็นต้น ปัจจุบัน BSC เป็นที่นิยมและนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารงานภาครัฐ ซึ่งมุมมองทั้ง 4 ด้านดังกล่าวถึงแล้วข้างต้น ควรมีการปรับเปลี่ยนบางด้านให้เหมาะสมกับการดำเนินงานของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ ที่มุ่งจัดทำมาตรฐานอาชีพและพัฒนาคุณวุฒิวิชาชีพ ซึ่งไม่ใช่เป้าหมายด้านการเงินที่วัดจากผลกำไร ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงปรับเปลี่ยนมุมมองทางการเงิน (Financial Perspective) เป็นมุมมองด้านคุณค่าตามเป้าประสงค์ (Value Creation Perspective) และปรับเปลี่ยนมุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) เป็นมุมมองด้านผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Perspective) ซึ่งมีความครอบคลุมและ

² Kaplan, R., S., & Norton, D., P. (1992). The Balanced Scorecard-Measures That Drive Performance. Harvard Business Review. (January-February).

เหมาะสมต่อภารกิจและการดำเนินงานของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพมากกว่า อนึ่ง การนำ BSC มาใช้กับการบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรอื่น ๆ ก็ควรประยุกต์หลักการด้วยวิธีการใช้งานอย่างเหมาะสมต่อองค์กรเช่นกัน โดยมีกรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์ให้บรรลุเป้าประสงค์องค์กร ตามแผนภาพ 1.8

แผนภาพที่ 1.8 กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์ให้บรรลุเป้าประสงค์องค์กร

ที่มา : คณะผู้วิจัย

การจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) Strategy Map จะเป็นแผนภาพที่แสดงให้เห็นถึงเป้าประสงค์/กลยุทธ์ขององค์กรในรูปความสัมพันธ์ถึงเหตุและผล (Cause and Effective Relationship) กล่าวคือเป็นการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ (Outcome) ที่องค์กรปรารถนาในมุมมอง 4 ด้าน คือ การเงิน ลูกค้า กระบวนการภายใน และการเรียนรู้และการพัฒนาองค์กร และการกระจายเป้าประสงค์/กลยุทธ์ขององค์กรไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้บริหารและบุคลากรมีความเข้าใจและชัดเจนในแผนกลยุทธ์ขององค์กรมากขึ้น ซึ่งหลักการเบื้องต้นในการในการจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์แผนที่ยุทธศาสตร์ คือ กระบวนการนำผลลัพธ์จากการวางแผนกลยุทธ์มาเชื่อมโยงตามกรอบแนวคิดเชิงเหตุและผล (Cause and Effective Relationship) ตามมุมมองต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ มีขั้นตอนการจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์ สรุปได้ดังนี้

1. ยืนยันวิสัยทัศน์ เพื่อยืนยันทิศทางการพัฒนาที่หน่วยงานต้องการจะเป็นในอนาคตภายในระยะเวลาที่กำหนด
2. กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่หน่วยงานต้องการพัฒนา เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
3. พิจารณาจำแนกเป้าประสงค์/กลยุทธ์ ในแต่ละมิติ
4. นำเป้าประสงค์/กลยุทธ์ที่ได้มาเรียงในลักษณะเหตุและผล ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์
5. รวมแผนที่ยุทธศาสตร์ที่ได้จากข้อ 4 ให้เป็นภาพเดียวกัน
6. พิจารณาความเชื่อมโยงของเป้าประสงค์/กลยุทธ์ ในแต่ละแผนที่ประเด็นยุทธศาสตร์

1.4 ทบทวนหน่วยงานต่างประเทศ

1.4.1 ประเทศออสเตรเลีย

ในประเทศออสเตรเลีย การดูแลด้านการศึกษาและการฝึกอบรมเป็นการแบ่งความรับผิดชอบของเครือจักรภพ รัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและการฝึกอบรมเป็นเจ้าของร่วมกัน และมีหน้าที่ความรับผิดชอบต่อกรอบคุณวุฒิแห่งชาติของประเทศออสเตรเลีย (AQF) โดยทุกคุณวุฒิในประเทศออสเตรเลียจะต้องได้รับการรับรองคุณภาพส่วนระบบการศึกษาในประเทศออสเตรเลีย ประกอบไปด้วย

- การศึกษาในระดับโรงเรียน ซึ่งให้บริการโดยรัฐบาลของรัฐและท้องถิ่น และเป็นผู้มีอำนาจในการออกใบรับรองคุณวุฒิระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- การศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ได้รับมอบหมายโดย Registered Training Organisations (RTOs) ซึ่งต้องมีการลงทะเบียนเพื่อให้รัฐบาลและหน่วยงานกำกับดูแลเป็นผู้รับรองคุณวุฒิ
- การศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งให้บริการโดยมหาวิทยาลัยและผู้ให้บริการอื่นๆ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ Tertiary Education Standards Agency (TEQSA)

1. กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ

ประเทศออสเตรียมี Australian Qualification Framework (AQF) เป็นกรอบมาตรฐานคุณวุฒิหลักในการกำกับดูแลด้านสมรรถนะของประเทศออสเตรเลีย AQF เริ่มดำเนินงานอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1995 เพื่อสนับสนุนระบบคุณวุฒิแห่งชาติในประเทศออสเตรเลียที่ครอบคลุมทั้งการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อาชีวศึกษา และการฝึกอบรม จากนั้น AQF ได้ดำเนินงานอย่างเต็มรูปแบบในปี ค.ศ. 2000 ในปัจจุบัน AQF อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงศึกษาธิการและการฝึกอบรม (Department of Education and Training) และการสนับสนุนจากกระทรวงอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ (Department of Industry and Science) รัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น โดย AQF เป็นนโยบายแห่งชาติในการดูแลคุณภาพระบบการศึกษาและการฝึกอบรมของประเทศ ซึ่งเป็นการรวบรวมคุณวุฒิจากแต่ละภาคส่วนของการศึกษาและการฝึกอบรมเข้ามาอยู่ในกรอบคุณวุฒิเดียวกัน

1) วัตถุประสงค์ของกรอบคุณวุฒิแห่งชาติออสเตรเลีย (AQF)

- (1) รองรับความหลากหลายของรูปแบบการศึกษาและการฝึกอบรมในปัจจุบันและในอนาคตของประเทศออสเตรเลีย
- (2) ส่งเสริมประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจของประเทศผ่านการสนับสนุนคุณวุฒิที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
- (3) สนับสนุนการพัฒนาและดูแลแนวทางในการเข้าถึงคุณวุฒิและช่วยให้บุคลากรในประเทศสามารถเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการฝึกอบรมที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน
- (4) สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ การฝึกอบรม และการรับรองของการเรียนรู้และประสบการณ์ที่มี

- (5) สนับสนุนการกำกับดูแลและการประกันคุณภาพการศึกษาและการฝึกอบรม
- (6) สนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานผ่านการใช้คุณวุฒิ
- (7) พัฒนาระบบ AQF และกรอบคุณวุฒิในระดับสากล

2) ระดับคุณวุฒิภายใต้กรอบคุณวุฒิแห่งชาติออสเตรเลีย (AQF)

ระดับคุณวุฒิภายใต้ AQF แบ่งออกเป็น 10 ระดับ โดยที่คุณวุฒิระดับที่ 1 เป็นระดับที่มีความซับซ้อนน้อยที่สุด และคุณวุฒิระดับที่ 10 เป็นคุณวุฒิที่มีความซับซ้อนมากที่สุด (แผนภาพที่ 2.9)

โดยการแบ่งระดับคุณวุฒิภายใต้ AQF มีหลักเกณฑ์ในการแบ่งแยกระดับคุณวุฒิ ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะเป็นตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับความซับซ้อนและความลึกของการบรรลุผลลัพธ์ตามคุณวุฒิของผู้เรียน อันประกอบไปด้วยการอธิบายถึงความสามารถโดยสรุปของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับนั้นๆ และการอธิบายถึงลักษณะความรู้ ทักษะ และการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับของคุณวุฒิ

แผนภาพที่ 1.9 ระดับและประเภทของคุณวุฒิภายใต้ AQF

ที่มา : <http://www.aqf.edu.au/>

2. The Australian Skills Quality Authority (ASQA) ซึ่งเป็นองค์กรหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบภายใต้กรอบคุณวุฒิแห่งชาติออสเตรเลีย (AQF) และเป็นหน่วยงานกำกับดูแลภาคการศึกษา ระดับอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 ก.ค. ปี ค.ศ. 2011 ASQA ในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับดูแลภาคการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมแห่งชาติ ASQA พยายามที่จะตรวจสอบเพื่อให้มั่นใจว่าคุณภาพของการศึกษายังคงมีอยู่ผ่านการควบคุมผู้ให้บริการและการรับรองหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ โดย ASQA จะใช้วิธีการตามความเสี่ยงในการกำกับดูแลที่สอดคล้องกับคู่มือการกำกับดูแลของรัฐบาลออสเตรเลีย การใช้วิธีการตามความเสี่ยงหมายความว่าผู้มีอำนาจจะใช้ช่วงของสัดส่วนการตอบสนองต่อการกำกับดูแล เพื่อระบุความเสี่ยง โดยความเสี่ยงหลักที่ ASQA ทำการจัดการ คือ การลงทะเบียนองค์กรฝึกอบรม

ที่รับรองบุคคลว่ามีสมรรถนะอันไม่ได้สะท้อนถึงทักษะ ความรู้ และทัศนคติ ซึ่งสิ่งนี้จะก่อให้เกิดความเสียหายในวงกว้าง นอกจากนี้ ASQA ยังพยายามที่จะจัดการความเสี่ยงที่มีแนวโน้มว่าจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม

ในแนวทางการกำกับดูแลของ ASQA จะทำงานเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างความสนใจในวงกว้างของอุตสาหกรรมและนายจ้าง รวมถึงความสนใจเฉพาะของอาชีวศึกษา โดย ASQA จะต้องมั่นใจว่า RTOs มีการให้ training packages ที่พัฒนาโดยอุตสาหกรรม ดังนั้น ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจะมีทักษะและความสามารถที่จำเป็นในการจ้างงาน โดย ASQA มีหน้าที่ความรับผิดชอบหลัก ดังนี้

- (1) ลงทะเบียนผู้ให้การฝึกอบรมที่เรียกว่า “registered training organisations (RTOs)”
- (2) ลงทะเบียน Commonwealth Register of Institutions and Courses for Overseas Students (CRICOS) ที่ให้การฝึกอบรมแก่นักศึกษาต่างชาติที่มีวีซ่านักเรียน
- (3) การสร้างความมั่นใจว่าองค์กรจะปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรฐานสำหรับการลงทะเบียนและการดำเนินการตรวจสอบ
- (4) การรับรองหลักสูตรการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม
- (5) รวบรวม วิเคราะห์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับภาคการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม

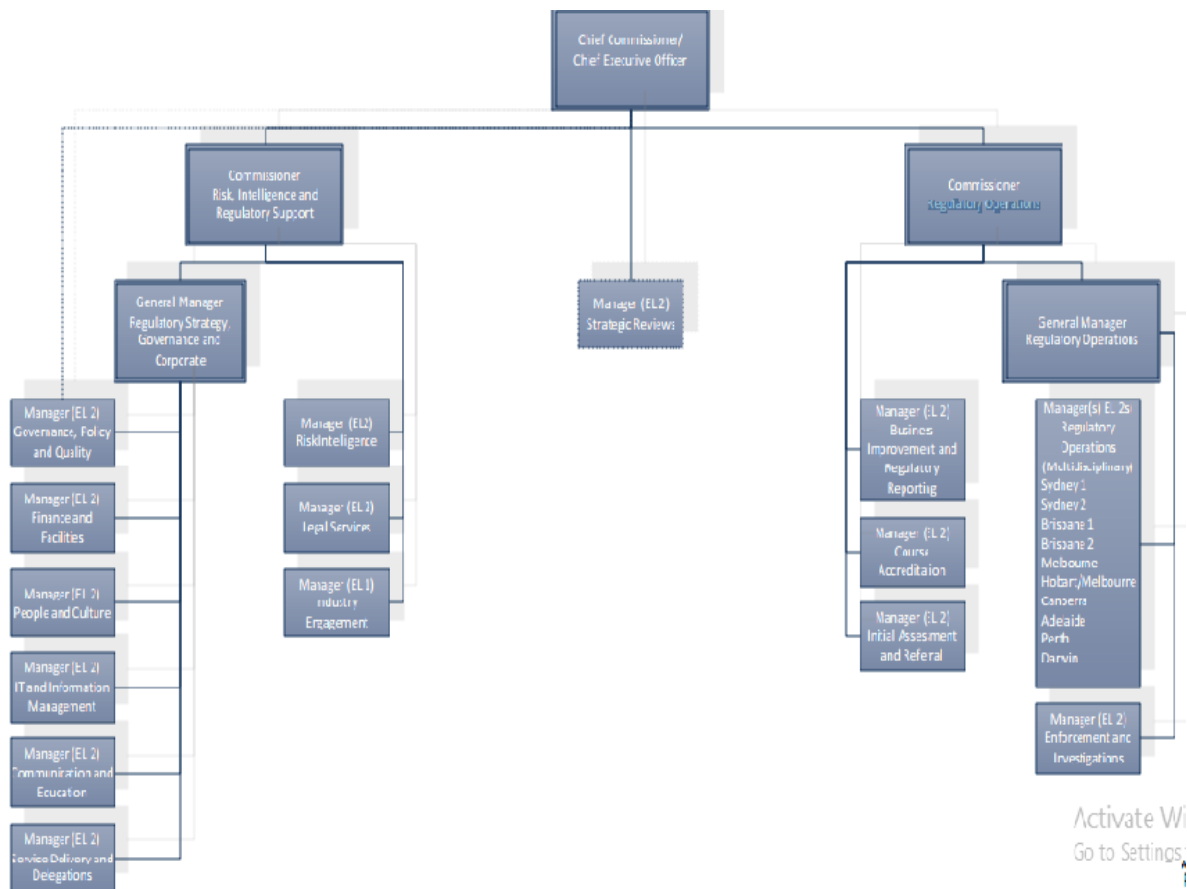
2.1 โครงสร้างการทำงานของ ASQA

ASQA เป็นหน่วยงานอิสระตามกฎหมายที่ประกอบไปด้วยกรรมการ 3 ท่าน ได้แก่

- (1) ประธานกรรมการ
- (2) รองประธานกรรมการหรือกรรมการดำเนินการกำกับดูแล
- (3) กรรมการวิเคราะห์และตรวจสอบความเสี่ยง

กรรมการจะได้รับการสนับสนุนในการกำกับดูแลการทำงานของพวกเขาโดยพนักงานของ ASQA ซึ่งในปัจจุบันมีพนักงานมากกว่า 200 คน และมีสำนักงานในแต่ละรัฐและแต่ละท้องถิ่น ทั้งนี้กรรมการจะได้รับการแต่งตั้งโดยผู้สำเร็จราชการ มีระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 5 ปี โดยประธานกรรมการจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการและบริหารงานของ ASQA ตามพระราชบัญญัติ Public Governance, Performance and Accountability ปี 2013 โดยมีโครงสร้างองค์กรดังแผนภาพที่ 2.10

แผนภาพที่ 1.10 โครงสร้างองค์กร ASQA

ที่มา : http://www.asqa.gov.au/verve/_resources/ASQA_Organisational_Structure1.pdf

2.2 สถานการณ์ปัจจุบันของ ASQA

ปัจจุบันการเข้าถึงภาคการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม (Vocational Education and Training : VET) เป็นไปอย่างกว้างขวาง มีนักเรียนประมาณ 4.5 ล้านคนเข้ารับการศึกษาประจำปี หรือคิดเป็น 27% ของประชากรวัยทำงาน บริการทั้งในระดับผู้เยาว์และผู้ใหญ่ โดยสัดส่วนของผู้หญิงคิดเป็น 45% ของผู้เข้ารับการศึกษา การฝึกอบรมของ VET เป็นการฝึกอบรมทักษะการทำงาน ซึ่งไม่ใช่การฝึกอบรมหลักสูตรที่มีการสอนสถาบันการศึกษา จะเห็นได้จากที่องค์กรอุตสาหกรรมแห่งชาติได้ให้การรับรองว่าชุดการฝึกอบรมได้รับการพัฒนาและตอบสนองทักษะจำเป็นที่อุตสาหกรรมและกลุ่มอุตสาหกรรมต้องการ ชุดฝึกอบรมมีการกำหนดทักษะและความรู้ที่เป็นที่ต้องการเพื่อใช้ในการทำงานในสถานที่ทำงานและอาชีพที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นว่า VET ของ ASQA เป็นที่ยอมรับแต่ชื่อเสียงด้านคุณภาพและการรับรองหรือประเมินที่สะท้อนความสามารถทั้งในด้าน ความรู้ ทักษะ และทัศนคติได้ด้วย เช่น มากกว่า 80% ของคนที่ได้รับใบรับรองคุณวุฒิในระดับ 3 หรือมากกว่านั้น ได้รับอัตราค่าจ้างที่ใกล้เคียงกับผู้ที่จบระดับการศึกษาปริญญาตรี เป็นต้น

การศึกษาและฝึกอบรมระดับอาชีวศึกษาเป็นการตอบสนองความต้องการของนักเรียนและนายจ้าง จะเห็นได้จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ จากทั้งนายจ้างและตัวของผู้เข้ารับการศึกษาเอง เช่น ร้อยละ 84 ของนายจ้างมีความพึงพอใจว่าการฝึกอบรมนี้เป็นการฝึกอบรมที่ได้รับ

การยอมรับในระดับประเทศ มีทักษะที่จำเป็นของลูกจ้างที่สามารถใช้สำหรับการทำงานได้ร้อยละ 76 ของนายจ้างมีความพึงพอใจว่าคุณวุฒิวิชาชีพที่ลูกจ้างได้รับมา ว่าลูกจ้างเหล่านี้จะมีทักษะและความรู้ที่จำเป็นสำหรับการทำงานได้จริง และร้อยละ 86 ของผู้เข้าฝึกอบรมมีความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพที่ตนเองได้รับจากการฝึกอบรม

1. กฎระเบียบ/ข้อบังคับของ ASQA

วัตถุประสงค์ของข้อบังคับ/กฎระเบียบของ ASQA

- 1) เพื่อจัดการความเสี่ยง ทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกอบรมและการประเมินที่ไม่ได้มาตรฐานจากผู้ให้บริการที่ลงทะเบียนไว้กับ ASQA
- 2) ทำให้นายจ้างมีความมั่นใจได้ว่าลูกจ้างที่ได้รับใบรับรองมีความสามารถ
- 3) เพื่อป้องกันชื่อเสียงของประเทศออสเตรเลียในระดับนานาชาติว่าเป็นประเทศที่มีชื่อเสียงด้านการศึกษาและฝึกอบรมที่มีคุณภาพ

กิจกรรมของ ASQA ที่เกี่ยวกับการบังคับใช้ข้อบังคับ/กฎระเบียบ

- 1) ทำการทดสอบ/ตรวจสอบองค์กรใหม่ๆ ที่พยายามเข้ามาสู่ตลาด
- 2) ลงทะเบียนผู้ให้บริการที่มีอยู่ในปัจจุบันอีกครั้ง
- 3) อนุมัติคำร้องของผู้ให้บริการที่ลงทะเบียนแล้วในการเพิ่มหลักสูตรใหม่เพื่อฝึกอบรม
- 4) รับรองหลักสูตร VET ระดับชาติ (ที่นอกเหนือจากชุดการฝึกอบรม)
- 5) ตรวจสอบการปฏิบัติตามเงื่อนไขเชิงรุก

กิจกรรมของ ASQA ที่เกี่ยวกับการบังคับใช้ข้อบังคับ/กฎระเบียบที่ผ่านมากกว่า 5 ปี

- 1) ดำเนินการไปแล้วกว่า 31,000 คำร้องจากหน่วยงาน RTOs (Registered Training Organisation)
- 2) ดำเนินการด้านการตรวจสอบเกือบ 6,000 RTOs โดยทำการปฏิเสธคำร้องไปประมาณ 15% ของ RTOs รายใหม่ และเกือบร้อยละ 6 ของผู้ให้บริการปัจจุบันที่จะลงทะเบียนอีกครั้ง
- 3) กว่า 290 หน่วย ที่ทำการตัดสินใจให้ยกเลิกหรือระงับผู้ให้บริการที่ลงทะเบียนแล้ว
- 4) โดยรวมแล้วได้ทำการยกเลิกการลงทะเบียนหรือปฏิเสธการลงทะเบียนไปเกือบ 400 RTOs (ร้อยละ 10 ของ RTOs)

ผลกระทบจากการบังคับใช้กฎระเบียบ/ข้อบังคับของ ASQA

ผลกระทบจากกฎระเบียบข้อบังคับของ ASQA ทำให้จำนวนของ RTOs ในออสเตรเลียลดลงจากเกือบ 5,000 หน่วยในเดือนกรกฎาคมปี 2011 เป็น 4,600 หน่วยในปี 2016 หลังจากที่จำนวน RTOs เพิ่มขึ้นมาตลอดหลายทศวรรษ ประมาณ 1,000 (หรือร้อยละ 20) ของ RTOs ที่มีอยู่ในเดือนกรกฎาคม ปี 2011 ไม่เปิดดำเนินการอีกต่อไป ซึ่งเกิดจากทั้งผลกระทบทางตรงและทางอ้อมของการใช้กฎระเบียบ และสาเหตุอื่นนอกเหนือจากกฎระเบียบ โดย ASQA ให้ความสำคัญและจริงจังอย่างมากกับการกำกับดูแลผู้ให้บริการที่ไม่มี

คุณภาพ โดยมีการจัดการองค์กรที่ฝึกอบรมให้ไว้รับรองกับผู้ที่มีความสามารถที่ไม่สะท้อนทักษะ ความรู้ และทัศนคติของตนเองได้

2. การอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร

- ผู้ให้บริการมีความพึงพอใจที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลในประเด็นต่อไปนี้
 - 1) ข้อมูลที่เป็นประโยชน์
 - 2) ช่วงของหัวข้อที่ครอบคลุม
 - 3) ข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วทันเวลา
 - 4) ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ถูกต้อง และชัดเจน
 - 5) ความรู้ของผู้นำเสนอ
- ผู้ให้บริการมีความพึงพอใจกับการให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ในประเด็นต่อไปนี้
 - 1) การเร็วของการรับสายโทรศัพท์
 - 2) ความครบถ้วนของการตอบคำถาม
 - 3) ความรู้ของพนักงานผู้รับสาย
 - 4) มารยาทของพนักงานผู้รับสาย
- ผู้ให้บริการมีความพึงพอใจในข้อมูลที่แสดงในเว็บไซต์ของหน่วยงานในประเด็นต่อไปนี้
 - 1) การนำเข้าหรือการเข้าสู่ข้อมูลของเว็บไซต์
 - 2) ฟังก์ชันที่ใช้ในการค้นหาข้อมูล
 - 3) ข้อมูลหรือเนื้อหาในเว็บไซต์
 - 4) ความชัดเจนของข้อมูล
 - 5) ความถูกต้องของข้อมูล
 - 6) ความทันสมัยและทันการณ์ของข้อมูล

ปัจจุบัน ASQA มีความพยายามที่จะเข้าไปดูแลในส่วนของภาคการศึกษาระดับนานาชาติด้วย เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในแผนกลยุทธ์แห่งชาติด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ 2025 (The National Strategy) โดยมีการระบุไว้ว่าประเทศออสเตรเลียจะมีระบบสนับสนุนด้านการศึกษาที่รับประกันคุณภาพและสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

โดย ASQA จะมีการทบทวนและศึกษาในประเด็นต่อไปนี้

- มีการร่วมมือกับหน่วยงานราชการและไม่ใช้หน่วยงานราชการเพื่อพิจารณาประเด็นด้านกฎระเบียบ
- ทำการศึกษาเพื่อเข้าถึงกฎระเบียบของประเทศอื่นๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่ากฎระเบียบหรือข้อบังคับของประเทศออสเตรเลียสามารถนำไปใช้ในระดับนานาชาติและเป็นตัวอย่างที่ดี (Best Practic) ได้

- วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์และแรงกระตุ้น/แรงบันดาลใจของนักเรียนนานาชาติเพื่อระบุตัวอย่างของผู้ให้บริการที่ดี หาแนวโน้มของความเสี่ยงด้านพื้นที่
- ปรับปรุงแก้ไขการสื่อสารกับผู้ให้บริการโยมีการประชุมมาตรฐานแห่งชาติเพื่อจะคุ้มครองและดูแลนักเรียนนานาชาติ

จากแผนการทำงานของ ASQA ที่ทบทวนไปจะเห็นได้ว่า ASQA ให้ความสำคัญกับคุณภาพทั้งการฝึกอบรมและประเมินเป็นอย่างมาก ทั้งทำการกำกับ ตรวจสอบ และทดสอบผู้ให้บริการทั้งหลายให้มีคุณภาพและรับรองหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพอย่างจริงจัง จะเห็นได้จากกฎระเบียบ/ข้อบังคับของ ASQA และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ASQA ที่มีการยกเลิก ระบุ หรือไม่ต่อสัญญากับผู้ให้บริการที่ไม่มีคุณภาพ ไม่มีคุณสมบัติที่เป็นไปตามที่กำหนด โดยการตรวจสอบดังกล่าวเป็นการตรวจสอบที่เป็นแบบต่อเนื่องและเข้มงวดอีกด้วย และจากการดำเนินการดังกล่าวของ ASQA ทำให้เป็นที่พึงพอใจและมั่นใจจากนายจ้าง และนักเรียนว่าการศึกษาหรือฝึกอบรมของหน่วยงานนี้จะได้รับความรู้ ทักษะที่จำเป็นที่นายจ้างต้องการและสามารถนำไปใช้ในที่ทำงานได้อีกทั้ง ASQA ยังทำการสื่อสาร โฆษณา และให้ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่องว่าหน่วยงานมีชื่อเสียงและได้รับความเชื่อถือด้านคุณภาพทั้งเรื่องการฝึกอบรมและประเมินให้การรับรองอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง ASQA มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการโฆษณาในหลักสูตรต่าง ๆ ในเว็บไซต์แล้วนำมาศึกษาวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการโฆษณาต่อไปในอนาคตอีกด้วย และอีกส่วนสำคัญที่ทำให้ ASQA เป็นหน่วยงานที่ตอบสนองความต้องการของนายจ้างและนักเรียนได้คือ การมีการรับฟังและสร้างความเข้าใจให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก เช่น การชี้แจงกฎระเบียบ การกำหนดกลยุทธ์ ปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอบรม เป็นต้น ทำให้ ASQA มีเป้าหมายที่อยากจะขยายกลุ่มเป้าหมายไปถึงระดับนักเรียนนานาชาติ และเป็นองค์กรตัวอย่างระดับสากลที่มีชื่อเสียงด้านการศึกษาและฝึกอบรมระดับอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพและมีความน่าเชื่อถืออีกด้วย

2.3 หน่วยงาน Industry Skills Councils (ISCs) ของออสเตรเลีย

สภาทักษะอุตสาหกรรม³ (Industry Skills Councils : ISCs) คือ :

- หน่วยงานที่ได้รับการรับรอง และได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐบาลประเทศออสเตรเลีย ผ่านกรมที่มีชื่อว่า the Department of Education, Employment and Workplace Relations (DEEWR)
- เป็นหน่วยงานอิสระที่มีคณะกรรมการจากอุตสาหกรรมชั้นนำต่าง ๆ
- เป็นองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร ที่อยู่ในรูปแบบบริษัทจำกัดโดยการรับประกัน

บทบาทอย่างเป็นทางการของ ISCs เกี่ยวข้องกับ :

- บริการช่วยเหลือด้านอุตสาหกรรมและให้คำแนะนำกับ Skills Australia⁴ รัฐบาลและผู้ประกอบการเกี่ยวกับการพัฒนา กำลังแรงงานและทักษะที่จำเป็น
- สนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงการอบรมให้มีคุณภาพสูง พัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อพัฒนากำลังแรงงาน ซึ่งรวมถึงชุดการฝึกอบรมต่าง ๆ

³ ชื่อภาษาไทยโดยผู้แปล

⁴ คำเฉพาะ

ให้บริการด้านทักษะทั่วไป (Independent Skills) ทักษะดังกล่าว เช่น การทำอาหาร การเงินพื้นฐาน การทำความสะอาด ทักษะด้านความปลอดภัย เป็นต้นและแนะนำการฝึกอบรมให้กับผู้ประกอบการ รวมถึงการจับคู่โดยระบุการฝึกอบรมที่จำเป็นกับแนวทางการฝึกอบรมที่เหมาะสม ; ทำงานร่วมกันกับผู้ประกอบการ, เป็นผู้ให้บริการการจ้างงาน, องค์กรฝึกอบรมจดทะเบียน และบริหารจัดการจัดสรรสถานที่ฝึกอบรมภายใต้แผนงานของ Productivity Places Program⁵

มีส่วนร่วมกับรัฐและอาณาเขตของรัฐ หน่วยงานที่ปรึกษาอุตสาหกรรมของรัฐและอาณาเขตของรัฐ และตัวแทนสูงสุดในอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม

ปัจจุบันมีสภาอุตสาหกรรม 11 แห่ง (ISCs) ซึ่งทำหน้าที่เป็นองค์กรระดับชาติ ได้แก่

- 1) ทักษะอาหารเกษตรแห่งประเทศออสเตรเลีย (Agri food Skills Australia)
- 2) สภาทักษะบริการชุมชนและอุตสาหกรรมสุขภาพ (Community Services and Health Industry Skills Council)
- 3) สภาทักษะก่อสร้างและบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ Construction and Property Services Industry Skills Council)
- 4) สภาทักษะอุตสาหกรรมไฟฟ้าและสาธารณูปโภคด้านพลังงาน (Electro Comms and Energy Utilities Industry Skills Council)
- 5) งานด้านป่าไม้ (Forest Works)
- 6) ทักษะการบริหารรัฐกิจ แห่งประเทศออสเตรเลีย (Government Skills Australia)
- 7) ทักษะธุรกิจและนวัตกรรม แห่งประเทศออสเตรเลีย (Innovation & Business Skills Australia)
- 8) ทักษะการผลิต แห่งประเทศออสเตรเลีย Manufacturing Skills Australia
- 9) ทักษะด้าน DMC หรือทักษะอุตสาหกรรมทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐาน (Skills DMC) ทักษะ DMC ครอบคลุมอุตสาหกรรมก่อสร้างโยธา เช่นเดียวกับการขุดเจาะและทำเหมืองแร่
- 10) ทักษะการบริการ แห่งประเทศออสเตรเลีย (Service Skills Australia)
- 11) สภาทักษะอุตสาหกรรมขนส่งและโลจิสติกส์ (Transport and Logistics Industry Skills council)

สมาชิกของ ISCs

สมาชิกของ ISCs มี 2 ฝั่ง ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่สะท้อนทั้งฝั่งนายจ้างและลูกจ้าง คณะกรรมการของ ISCs มีจำนวนที่แตกต่างกันไป เช่น งานด้านป่าไม้ (ForestWorks) และทักษะบริการ (Service Skills) มีจำนวนคณะกรรมการน้อยที่สุด เป็นต้น

⁵ the Productivity Places Program เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ Skilling Australia ของรัฐบาลเครือรัฐออสเตรเลียในอนาคตและมีเป้าหมายเพื่อลดการขาดแคลนทักษะและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและองค์กรต่างๆ

การจัดการดูแลของ ISCs

ปัจจุบันการจัดการและกำกับดูแลของ ISCs เป็นไปในรูปแบบที่สะท้อนถึงความต้องการของภาคอุตสาหกรรมของตน มีรูปแบบเหมือนบริษัทที่มีสิทธิในตัวเอง แต่ละ ISCs มีรัฐธรรมนูญ และคณะกรรมการโครงสร้างเป็นของตัวเอง ซึ่งทำให้พวกเขาสามารถตอบสนองต่อสภาวะอุตสาหกรรม ที่พวกเขากำลังเผชิญ และยังมีการดำเนินการทบทวนการกำกับดูแลเมื่อเวลาผ่านไปอีกด้วย

ISCs พยายามที่จะทำให้คณะกรรมการที่มีอยู่นั้นเป็นตัวแทนที่ครอบคลุมด้านอุตสาหกรรม เพื่อครอบคลุมทั้งฝั่งนายจ้างและลูกจ้าง บาง ISCs ร่างให้คณะกรรมการต้องมาจากทั่วภาคอุตสาหกรรม และกรรมการได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงหรือได้รับการเลือกตั้งมาจากสมาชิก สมาชิกอาจจะเป็นตัวแทนองค์กรอุตสาหกรรม ภาคเอกชน หรือบริษัท หรือเป็นการรวมกันระหว่างนายจ้างหรือลูกจ้างในลักษณะของสหภาพก็ได้ หรือบาง ISCs คณะกรรมการมาจากกลุ่มสหภาพนายจ้างและลูกจ้าง

ชุดฝึกอบรมของ ISCs

ชุดฝึกอบรมพื้นฐานสำหรับคุณวุฒิอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองระดับชาติสะท้อนความต้องการของตลาดแรงงาน โดยการพัฒนาผ่านกระบวนการให้คำปรึกษาเพื่อสะท้อนความต้องการจากผู้ประกอบการ ปี 1997 เป็นชุดฝึกอบรมแรกที่ได้รับการรับรอง ตั้งแต่นั้นมาชุดฝึกอบรมยังคงได้รับการพัฒนาด้วยสถาบันคุณวุฒิแห่งชาติ หน่วยของสมรรถนะในปัจจุบันเพิ่มขึ้นมากกว่า 85% ของกำลังแรงงาน ISCs ยังทำงานร่วมกับผู้ให้บริการที่เป็นภาครัฐและหน่วยฝึกอบรมภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ ISCs ตามมาตรฐานอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรอง

การผลิตสื่อการฝึกอบรมและการประเมินโดย ISCs

วัสดุหรือสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมถูกผลิตโดยสำนักพิมพ์และองค์การฝึกอบรม และเป็นในลักษณะที่เหมือนกับรายอื่นในตลาด ทำให้ถูกกล่าวหาว่าไม่เป็นธรรมกับผู้แข่งขันรายอื่นในตลาด เนื่องจากสื่อและวัสดุการฝึกอบรมที่ ISCs ผลิตนั้นได้จากเงินอุดหนุน และมีมากจนทำให้เกิดอุปทานส่วนเกินของการฝึกอบรมในพื้นที่ที่ได้รับความนิยม ซึ่งเป็นผลเสียเนื่องจากการนำเงินของสาธารณะมาใช้กับการออกแบบและการผลิตสื่อที่ซ้ำซากในพื้นที่เหล่านั้น และมีข้อโต้เถียงว่า ISCs กำลังส่งสัญญาณและทำพฤติกรรมต่อต้านการแข่งขัน ซึ่งในที่สุดจะทำให้ชุดการฝึกอบรมของภาคเอกชนอ่อนแอลงไป

เครือข่ายระหว่าง ISCs

การจัดการเครือข่ายระหว่าง ISCs มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพความสามารถของ ISCs ในระดับประเทศ และในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและกลยุทธ์ที่ช่วยในการพัฒนาระบบการศึกษาและฝึกอบรมระดับอาชีวศึกษา (VET) เครื่องมือสำคัญในการสร้างเครือข่ายคือ การสัมมนา/ประชุม ได้แก่ ISC CEOs Forum และ the ISC Chairs Forum โดย ISCs มีการทำงานเป็นเอกเทศและมีส่วนร่วมกันนโยบายและการดำเนินงาน การทำงานร่วมกันช่วยให้ ISCs สามารถเป็นแหล่งด้านทรัพยากรข้อมูลของ ISCs และสามารถแลกเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติที่ดีระหว่างกัน

จำเป็นต้องใช้ ISC เพิ่มเติมหรือไม่

มีการเรียกร้องและเสนอให้จัดตั้ง ISCs เพิ่มในส่วนของอุตสาหกรรมเฉพาะ เช่น ISCs ด้านเครื่องปรับอากาศและเครื่องกล เป็นต้น แต่ละ ISCs ที่มีอยู่ในปัจจุบันได้มีการเรียกร้องให้ตั้ง ISCs เพิ่มขึ้นใน

ส่วนของอุตสาหกรรมที่แยกมาจาก ISCs เดิม โดยเล็งเห็นว่า ISCs ที่จะก่อตั้งใหม่ควรเป็น ISCs ในอุตสาหกรรมเฉพาะ ปัจจุบันได้มีการหารือและมีแนวโน้มว่าในอนาคต ISCs อาจจะมีเพิ่มหรือขยายมากขึ้น

มุมมองระหว่างประเทศ

- Skills Australia รายงานว่าองค์กรอุตสาหกรรมในประเทศออสเตรเลีย เช่น ISCs มีรูปแบบที่คล้ายกันกับประเทศอื่น เช่น Sector Skills ในสหราชอาณาจักร และในนิวซีแลนด์ที่มีองค์กรฝึกอบรมอุตสาหกรรม 39 แห่ง เป็นต้น
- ISCs ของออสเตรเลียเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้งเครือข่ายระหว่างประเทศ ของ Sector Skills Organisations (INSSO) ในปี 2010 โดย INSSO มีเป้าหมายเพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) พัฒนามาตรฐานการประกอบอาชีพข้ามชาติ ดำเนินการวิเคราะห์และวิจัย ส่วนกลาง ระบุข่าวกรองในตลาดแรงงาน Manufacturing Skills Australia (MSA) เสนอให้คณะกรรมการ INSSO ของการบริหารจัดการได้ตกลงที่จุดของกิจกรรมระหว่างประเทศร่วมกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม การศึกษาและฝึกอบรมระดับอาชีวศึกษาและรัฐบาล
- กลุ่มอุตสาหกรรมออสเตรเลีย (Australian Industry Group : AIG) รายงานว่ารูปแบบของ ISCs ของออสเตรเลียได้รับการศึกษาในระดับสากลที่มีความตั้งใจที่จะทำตามกลุ่มอุตสาหกรรมออสเตรเลีย (Australian Industry Group : AIG) อ้างถึงรายงานการเรียนรู้ ขององค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) ในปี 2008 ได้กล่าวถึง ISCs และสภาทักษะภาคสหราชอาณาจักร (Sector Skills) ที่ประสบความสำเร็จในแบบจำลองสำหรับการมีส่วนร่วมของอุตสาหกรรม

จะเห็นได้ว่าในการทำงานของ ISCs ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ก่อตั้งองค์กรขึ้นมาและเพิ่มภารกิจบทบาทใน “strategic advice and intelligence, policy formation, workforce planning and development' 10” หนึ่งในจุดแข็งที่ดีที่สุดของ ISCs คือการเป็นองค์กรอิสระที่ให้คำแนะนำและพัฒนา ISCs ได้ประสบความสำเร็จไม่ว่าเป็นในระดับอุดมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาที่มีการจัดการที่จะทำการพัฒนามาตรฐานแห่งชาติ